

PIX

CURS 10-11

**CENTRE D'INTERPRETACIÓ
DEL QUATERNARI
A VILADECANS**

PROJECTES IX

**LÍNIA EDIFICACIÓ
CURS 2010 / 11**

**PROJECTES ARQUITECTÒNICS
ETSAB**

EQUIP DOCENT

professor responsable	JORDI ROS
professor	RAMON CASANELLES
professor	ESTEBAN TERRADAS
professor	SANTI VIVES
professor convidat	JOSEP LLUIS CANOSA
professor convidat	LUIS BERIAIN SANZOL
professor ajudant	OSCAR LINARES
col.laborador docent	RUBEN NAVARRO

Nota a l'edició

Aquesta publicació forma part d'un conveni acadèmic entre l'Ajuntament de Viladecans i el Departament de Projectes de la UPC a l'ETSAB. Recull una selecció del treball produït, al llarg del trimestre de tardor del curs 10-11, per un col·lectiu d'estudiants del darrer curs dins l'assignatura de Projectes Arquitectònics Línia Edificació, a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona.

ISBN en tramitació
D.L: B.25618-2011

Disseny i maquetació: Rubén Navarro
Imprimeix: Edugraf S.L.

CENTRE D'INTERPRETACIO DEL QUATERNARI

INDEX		2-3
INTRODUCCIÓ AL CURS	<i>Jordi Ros</i>	4-5
INTRODUCCIÓ AL LLOC. AJUNTAMENT VILADECANS	<i>María Salmerón</i>	06-11
PROGRAMA		12-13
CALENDARI DE CURS		14-15
LLIURAMENTS I DOCUMENTACIÓ		16-17
CICLE DE CONFERÈNCIES		18-19
PRESENTACIÓ DELS PROJECTES	<i>Grup Ros-Canosa</i>	22-23
JOSEP ALCOVER		24-27
JORDI BIOSCA		28-31
ESTHER ESKISABEL		32-35
MARTA SÁNCHEZ		36-39
PRESENTACIÓ DELS PROJECTES	<i>Grup Terradas - Beriain</i>	40-41
JULIO ALVAREZ		42-45
LAURA BONELL		46-49
JOSE CAAMAÑO		50-53
ANGEL SOLANELLAS		54-57
AMANDA SOLER		58-61
PRESENTACIÓ DELS PROJECTES	<i>Grup Vives - Casanelles - Linares</i>	62-63
CARLOTA COBOS		64-67
SERGI MADRID		68-71
PAULA NAVARRO		72-75
LLISTAT D'ESTUDIANTS		76-77

Des de fa anys els objectius docents de la nostra Línia de projectes (5è curs, Aula PFC i Projecte Fí de Carrera) determinen que els projectes proposats a 5è curs no tan sols satisfacin les exigències específiques del curs sino que també garanteixin eventualment un bon desenvolupament com a Projecte Fí de Carrera. És per això que demanem a l'enunciat dels projectes passar un triple sedàs que afavoreixi complexitat a la reflexió de l'estudiant i control dels seus recursos instrumentals davant el projecte: Equipaments públics, de mitjana escala, i situats en entorns urbans densos, condicions que sumades contribueixin decisivament a la construcció de l'espai urbà on s'insereix.

El projecte que enguany l'Ajuntament de Viladecans ens va proposar desenvolupar, un Centre d'Interpretació del Quaternari a Can Guardiola, aconsegueix perfectament les dues primeres condicions però no s'emplaça en el rovell de cap entorn urbà, sinó justament on es desfila l'edificació, enquibit en les immediacions boscoses de la vessant nord de Viladecans, a tocar del terme municipal veí de Gavà. Malgrat contravenir doncs aquesta darrera condició urbana, l'eventual potencial arquitectònic d'aquesta singular proposta, sumat a l'interès real de l'Ajuntament en materialitzar en un futur no llunyà aquest equipament, com queda palès en l'escrit de la regidora de Cultura de Viladecans, reproduït en aquesta mateixa publicació, ens va portar a interpretar l'encàrrec com a una bona excepció acadèmica. Dit això, el projecte ha resultat tan engrescador com difícil.

- Pel que fa al lloc, el solar proposat pel futur emplaçament d'aquest centre és una parcel·la annexa a la bassa de laminació on es va trobar el jaciment de fòssils. Una posició singular, que ha estimulat als projectes a establir una relació precisa entre el lloc de les troballes i l'edifici que les havia "d'interpretar". Es tracta d'un indret de dimensions generoses, lleument enlairat, des d'on es divisa perfectament el conjunt del jaciment, comunicat a peu pla per una pista forestal i envoltat d'una vegetació autòctona que afavoreix un bon contrapunt amb la futura arquitectura del projecte. Fins aquí les bondats de l'indret.

Perquè malgrat això, el capítol del lloc registra també altres característiques no tan favorables: L'horitzó d'aquesta privilegiada visió frontal és un conjunt d'habitatges socials de factura arquitectònica desigual que es situen en el límit del terme municipal veí de Gavà; La topografia força accidentada del solar, puntejada per la vegetació es veu travessada per diverses traces existents que no fa evident l'assentament de la futura volumetria del Centre ni el seu sistema general de circulacions. Una posició singular. Respecte el camí d'accés, malgrat la colindància amb la parcel·la, es tracta d'una via difícilment preparada per a resoldre determinats fluxos rodats, i zones d'aparcament per a visitants i mercaderies, la qual cosa ha obligat a reconsiderar i desplaçar en alguns casos l'accessibilitat des d'un vial rodat situat a uns centenars de metres. Òbviament, mercès a aquest conjunt de dificultats, força projectes han trobat estímuls per a les seves decisions més transcendents

- Pel que fa al programa, l'obligat ajust al calendari acadèmic de l'assignatura ha provocat que el curs discorregués en paral·lel al projecte museològic del futur Centre, en fase actual d'elaboració. Aquesta mancança probablement ha contribuït a propostes tipològiques que sovint han prioritzat la flexibilitat d'usos futurs. En tot cas al llarg del curs hem pogut comptar amb les rigoroses aportacions d'experts de diverses àrees de coneixement relacionades amb aquest equipament. Agraïm particularment les seves rigoroses reflexions i la seva generositat envers el curs a Manuel Luengo, cap de Patrimoni Cultural de l'Ajuntament de Viladecans, a la paleontòloga Montse Sanz, a Anna Omedes, directora del Museu de Ciències Naturals de Barcelona, i a Jorge Wagensberg, director científic de la Fundació La Caixa.

Per tot plegat, tot i que aquest ha estat sens dubte l'any, i probablement el projecte, més difícil des que vàrem iniciar aquesta il·lusionant i fructífera aventura acadèmica, volem agrair un cop més a l'Ajuntament de Viladecans haver confiat al nostre grup docent per a iniciar les primeres passes d'aquest futur equipament al que desitgem de cor que, malgrat l'entorn conjuntural de retallades pugui veure feliçment la llum.

Jordi Ros

Professor responsable de Projectes IX-X, Línea d'Edificació.

1 Xerrada inaugural de Jorge Wagensberg, director científic de la Fundació LaCaixa, Cosmocaixa de Barcelona.

L'any 2007 comença a Viladecans l'execució de la bassa de laminació d'aigües pluvials de la riera de Sant Llorenç. En aquell moment, ningú podia imaginar que aquesta infraestructura, de més de 8 metres de profunditat, amb capacitat per emmagatzemar fins 160.000 metres cúbics d'aigua i que ha suposat l'excavació d'un volum de 600.000 metres cúbics de terres, amaga una troballa única.

Viladecans és una ciutat que ha patit grans transformacions al llarg de tot el segle XX. Potser per això, una de les estratègies clares d'aquesta ciutat ha estat la cultura i el patrimoni, com a recerca d'una identitat nova, canviant; entenent que les identitats, la cultura i el patrimoni, no són més que un intent de l'esser humà de traslladar coneixement i enriquir una comunitat. Fins fa molt poc, i com podeu imaginar, aquestes pretensions culturals no eren massa creïbles en ciutats com ara Viladecans, metropolitana, amb una de les rendes més baixes de Catalunya i sense grans noms il·lustres a la seva història. Afortunadament, la posada en solfa de diverses eines polítiques per la seva planificació i, sobretot, les realitats creixents en aquest sentit (un dels festivals de teatre al carrer més important de Catalunya, un auditori equiparable als equipaments de caràcter nacional, una programació estable i formació en arts amb un caràcter obert i democràtic, i un pressupost i estructura que avalen aquesta aposta) han anat canviant aquesta percepció i conferint-nos una autoritat cultural ara ja lluny de la marginalitat.

Llavors, com dèiem, apareix la troballa. Com si es tractés d'un regal per tota la feina desenvolupada, la terra regurgita, seguint les més acurades tècniques d'excavació, més de 550 restes òssies de grans vertebrats (cavall, cérvol, bòvid, rinoceront, ós i mamuts...), tot espècies extingides en el passat, que conformen un jaciment de restes fòssils del paleolític únic a Catalunya i dels millors de tot Espanya.

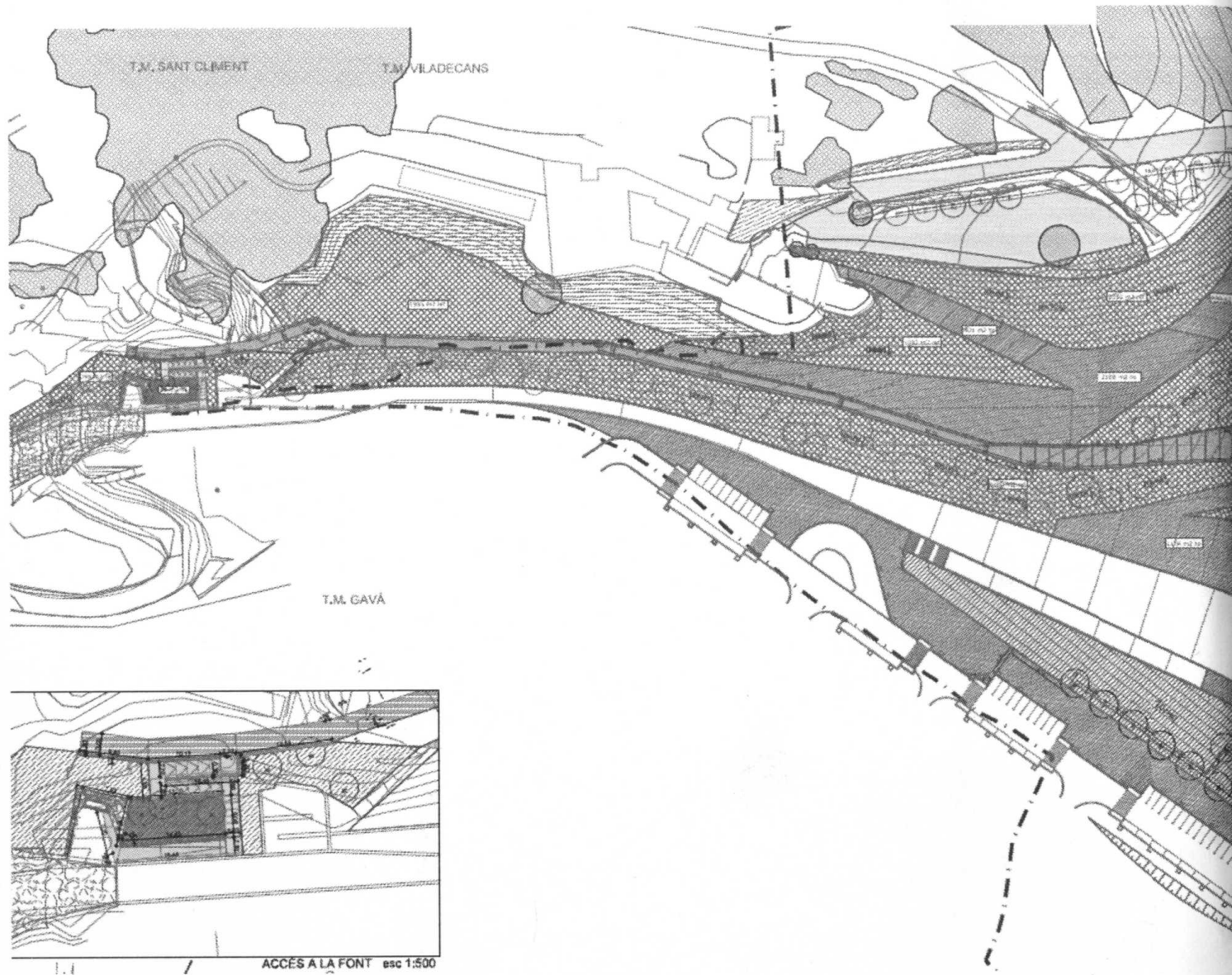
La col·laboració amb la Universitat Politècnica de Catalunya, en concret amb el departament de Projectes Arquitectònics de l'Escola Tècnica superior d'Arquitectura de Barcelona, es perfila, amb aquests antecedents, com molt interessant. La implicació per al disseny d'un espai idoni per a la recreació museística d'aquesta troballa, amb un caràcter ampli, ofereix molts reptes. Per una banda, com aconseguir que la arquitectura quedi al servei d'un fet tant important i no al revés. Per una altra banda, com aconseguir traslladar l'emoció de tota la part immaterial, la descoberta en sí mateixa. Vaig tenir el goig de participar en alguna de les sessions preparatòries d'aquesta feina que presenteu en aquest llibre i que, en el moment d'escriure aquestes línies, encara no conec. Qualifico de luxe poder sentir les paraules del professor Wagensberg destacant que la màgia no rau en la defensa trobada, sinó en com es va trobar. I em sembla extraordinari poder compartir espais on escoltar plantejaments que tenen com a protagonista l'entorn viladecanenc i la necessitat de què aquest centre d'interpretació sigui motor i orgull de la meua ciutat. El repte d'aquest treball i del seu resultat és, en definitiva, intentar reproduir sentiments humans davant de grans fets.

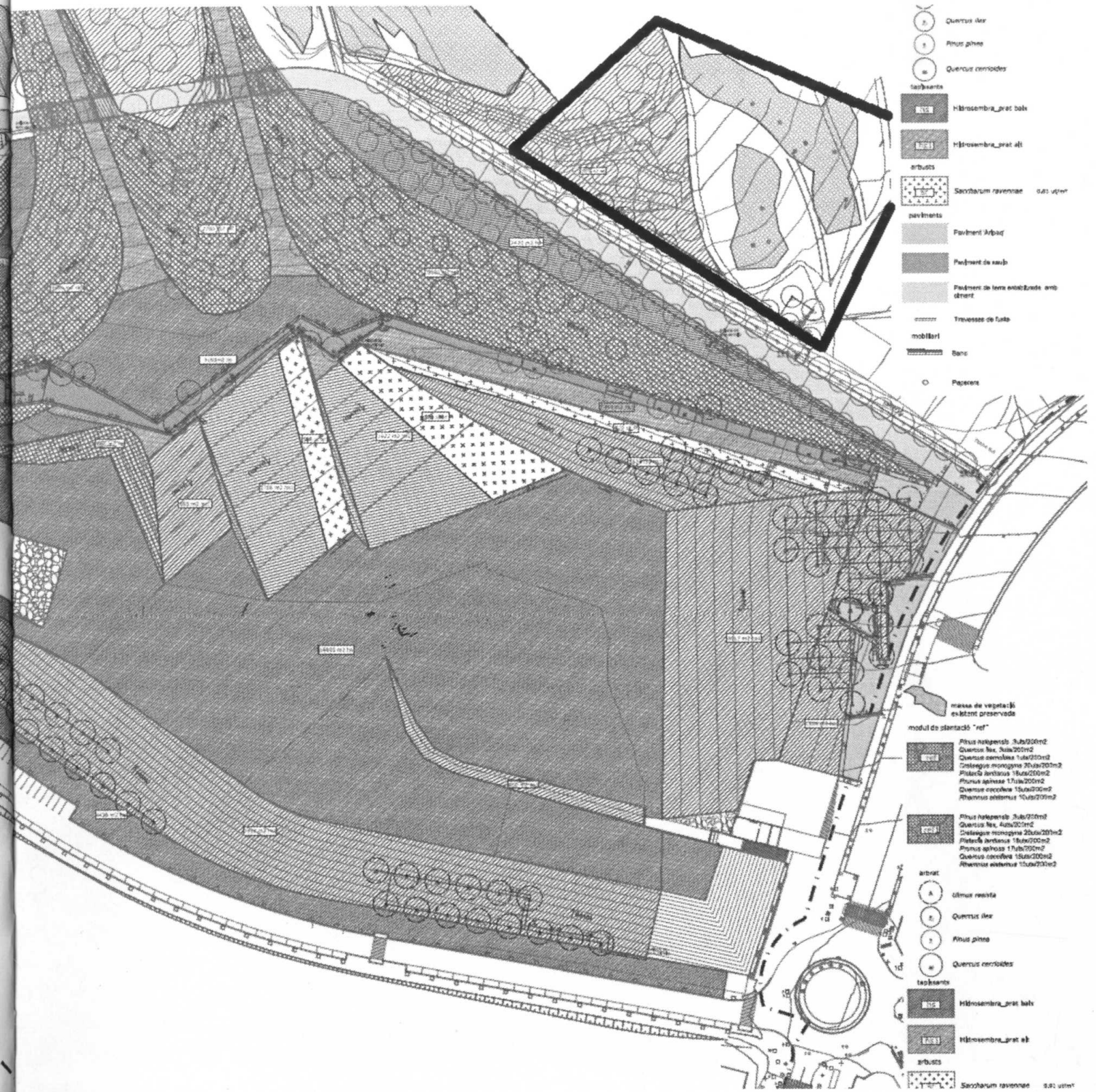
Em resulta difícil explicar fins a quin punt és un privilegi disposar de tants caps pensant en alguna cosa que et preocupa i em resulta igualment complicat traduir en paraules el meu agraïment. Espero que aquesta experiència us hagi donat tants fruits com, des de fa tant temps, ens dona a nosaltres la possibilitat de compartir coneixement.

Gràcies

María Salmerón
1era Tinent d'alcalde, regidora de cultura
Ajuntament de Viladecans

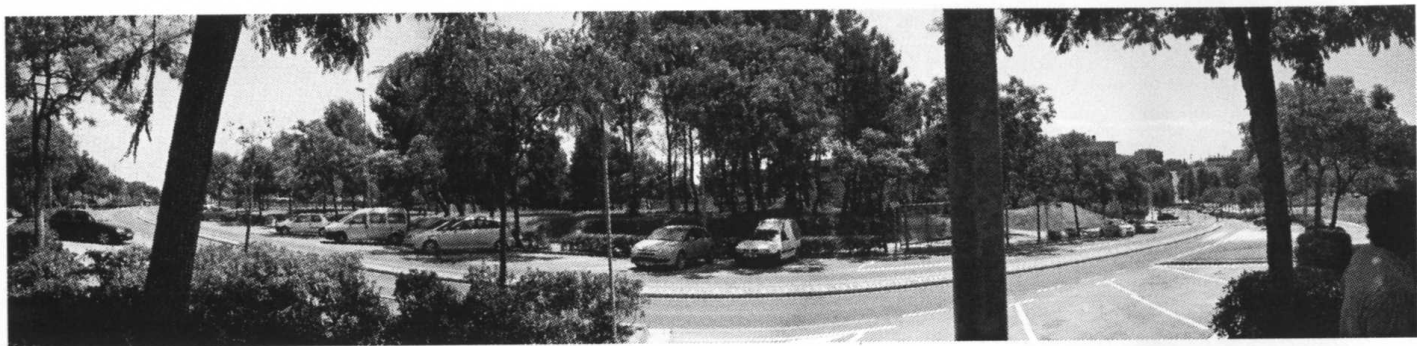

- Quercus ilex
- Pinus pine
- Quercus cerridis
- teixosans
- Hèrosembrat baix
- Hèrosembrat alt
- arbusts
- Saccharum ravennae 0.51' util'
- paviments
- Paviment Arbog
- Paviment de rasp
- Paviment de terra embolcada amb dèret
- Travesses de fusta
- mobiliari
- Banc
- Placens

- massa de vegetació existent preservada
- modul de plantació "ref"
- Pinus nigra 3.0x2.0m²
- Quercus ilex 3.0x2.0m²
- Quercus cerridis 1.0x1.0m²
- Castanea monogyna 2.0x2.0m²
- Prunella laurocerasus 1.0x1.0m²
- Pinus aphosa 1.7x1.7m²
- Quercus coccinea 1.0x1.0m²
- Phoenicea arborescens 1.0x1.0m²
- Pinus nigra 3.0x2.0m²
- Quercus ilex 3.0x2.0m²
- Castanea monogyna 2.0x2.0m²
- Prunella laurocerasus 1.0x1.0m²
- Pinus aphosa 1.7x1.7m²
- Quercus coccinea 1.0x1.0m²
- Phoenicea arborescens 1.0x1.0m²
- arbust
- Úlmus campestris
- Quercus ilex
- Pinus pine
- Quercus cerridis
- teixosans
- Hèrosembrat baix
- Hèrosembrat alt
- arbusts
- Saccharum ravennae 0.51' util'

(Superior): Vista de la bassa des del vial d'accés al solar

(Esquerra): Vista de l'avinguda que dona servei al vial d'accés al solar

(Inferior): Vista del solar a cota natural d'accés des del vial de servei

Superfície aproximada del solar: 4000 m2

PROGRAMA

Àrea d'accés i gestió:	170 m2 útil
- Vestíbul	50 m2
- Botiga i magatzem	30 m2
- Bar i magatzem del bar	30 m2
- Taquilles	5 m2
- Despatx administratiu	15 m2
- Taulell informatiu	10 m2
- WC públics	20 m2
- WC personal	10 m2
Àrea de presentació:	675 m2 útil
- Expo semipermanent (4 àrees temàtiques)	400 m2
- Auditori 100 persones	100 m2
- Sala virtual	100 m2
- Magatzem de l'exposició	50 m2
- Magatzem de l'auditori	25 m2
Àrea de difusió :	60 m2 útil
-Aula didàctica	60 m2
Àrea de conservació:	165 m2 útil
- Despatx de treball	15 m2
- Magatzem	150 m2
Àrea d'instal·lacions:	55 m2 útil
-Sala de clima, E.T., comptadors suministres	50 m2
-Neteja	5 m2
Superfície útil total:	1125 m2
Circulacions i tancaments:	450 m2
Superfície Contruïda total:	1575 m2
Espai exterior: 10 places de pàrking + 1 autobús	300m2

dilluns

13-sep PRESENTACIÓ DEL CURS + CONFERÈNCIA 1

20-sep TALLER

27-sep TALLER

04-oct TALLER

11-oct ---

18-oct TALLER

25-oct TALLER

01-nov ---

08-nov TALLER

15-nov **LLIURAMENT AVANTPROJECTE**

22-nov TALLER

29-nov TALLER

06-dec ---

13-dec TALLER

20-dec **SESSIÓ CRÍTICA COL·LECTIVA**

16-gen **LLIURAMENT FINAL + SESSIÓ CRÍTICA COL·LECTIVA**

	dimecres
PRESENTACIO DEL PROGRAMA + VISITA AL LLOC	15-sep
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 2	22-sep
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 3	29-oct
LLIURAMENT ESTUDIS PREVIS	06-oct
SESSIÓ CRITICA COL·LECTIVA (SELECCIÓ PROJECTES)	13-oct
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 4	20-oct
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 5	27-oct
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 6	03-nov
TALLER COL·LECTIU amb Construcció	10-nov
SESSIÓ CRITICA COL·LECTIVA (SELECCIÓ PROJECTES)	17-nov
TALLER COL·LECTIU amb Acondicionaments	24-nov
TALLER COL·LECTIU amb Estructures	01-dec
---	08-dec
LLIURAMENT PROJECTE BÀSIC	15-dec
SESSIÓ CRITICA COL·LECTIVA	22-dec
LLIURAMENT FINAL + SESSIÓ CRÍTICA COL·LECTIVA	17-gen

PROJECTES IX-X CURS 2010-11 QT ENTREGA PROJECTE BÀSIC

Materials mínims d'entrega:

- 1) Làmina resum i presentació de les línies generals del projecte 1:500

Amb esquemes que expressin les idees generadores de les plantes, seccions i alçats i les estratègies d'intervenció en el àmbit del solar, incloent les referències inicials utilitzades tant com els resultats finals de la proposta en termes d'ocupació del sòl, metres quadrats de sostre, superfícies construïda i útils desglossades, etc...

- 2) Plànol de situació 1:2000-1:5000

Amb anàlisi i interpretació de l'emplaçament en relació amb el conjunt urbà i l'entorn en què es situa.

- 3) Estudi volumètric i de façanes

Amb el resultat general de la volumetria i l'estratègia global de la composició de les façanes, incloent l'ús i distribució de forats, utilització de materials, juntes, etc...

Fotografies de la maqueta amb entorn, topografia, volumetria i implantació de la proposta i la relació amb l'espai públic i natural, més tots els elements que es creguin necessaris en cada cas, abraçant tot l'espai involucrat pel projecte.

- 4) Plantes de la proposta 1:200

Amb l'espai públic definit i projectat, l'estructura de l'espai construït clarificada, l'organització interna de la proposta complerta i detallada i els sistemes d'accés, vials, espais de reserva per a instal·lacions i la tipologia de les sales i el pàrquing solucionats.

Tot representant l'espai complet d'actuació, és a dir, l'àmbit íntegre i tensat del projecte, des de l'inici del recorregut d'accés fins els límits de l'espai privat o semipúblic del centre d'interpretació, junt amb els edificis o accidents naturals de l'entorn necessaris per a la comprensió de la proposta.

- 5) Seccions i alçats 1/200

Les necessàries per a la correcta i fàcil comprensió de la proposta, amb tots els elements gràfics propis d'aquesta escala.

Longitudinals i transversals, representant l'espai complet d'actuació, i que descriguin els diferents alçats urbans i interiors de la proposta, tant com la actuació en la topografia del lloc i la secció pròpiament dita de l'espai construït.

6) Representació d'espais interiors i exteriors

Mitjançant la tècnica desitjada, amb vistes i perspectives de l'espai urbà i la seva relació amb el o els edificis proposats i els accidents naturals o qualsevol altre espai interior que es cregui més representatiu del projecte.

7) Descripció constructiva 1:20

En secció, planta i alçat, de la façana més representativa del projecte o per defecte de la part del mateix que es consideri de major importància.

8) Plantes de l'estructura 1:500

De tots i cadascun dels diferents nivells de forjat existents en cada proposta. Acotades i amb l'esquema gràfic habitual en aquest tipus de documents visualment clar.

9) Esquemes d'instal·lacions 1:500

En planta i secció, definint els espais de pas dels diferents tipus d'instal·lacions tant com el desenvolupament d'aquestes a tot el llarg dels seus recorreguts i els espais destinats a ubicar la maquinària associada.

10) Material informàtic

De tot l'esmentat, en un únic arxiu PDF amb orientació apaïxada i en suport CD.

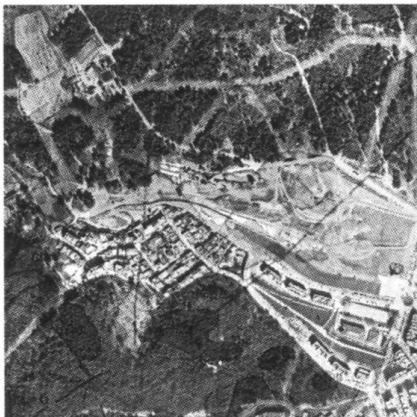
Tots els materials en suport paper han de ser lliurats doblegats a format A3 i en sobre individual, sense excedir la mida A2.

S'entén que la modificació en el contingut, detall, escala i quantitat del material lliurat queda a criteri de l'alumne per a adequar-lo a la seva proposta personal

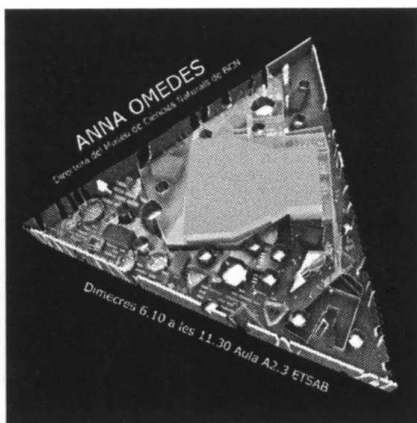
El nivell de detall ha de facilitar la llegibilitat i ràpida comprensió de la proposta a nivell funcional i formal. Totes les plantes, seccions i alçats i la resta dels plànols tècnics han de quedar degudament acotats, superficials i presentar tota la informació textual que es requereixi junt amb les necessàries cotes topogràfiques.

A la sessió final de defensa pública dels projectes serà necessària per a la valuació la presentació física d'una maqueta del projecte i l'entorn a una escala adient.

CICLE DE CONFERÈNCIES

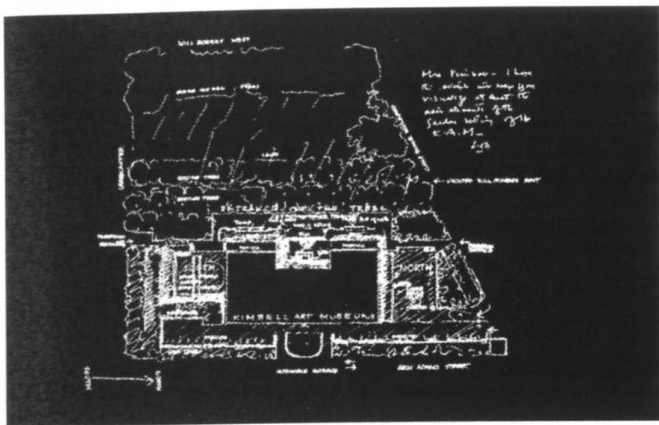
- 1 *El Jaciment Paleontològic de Can Guardiola,*
per MONTSE SANZ, Paleontòloga;
Presentació a càrrec de
MANEL LUENGO, Cap de Patrimoni Cultural de l'Ajuntament de Viladecans

- 2 *Projecte del nou Museu de Ciències naturals de Bcn,*
per ANNA OMEDES, Directora del MCNB

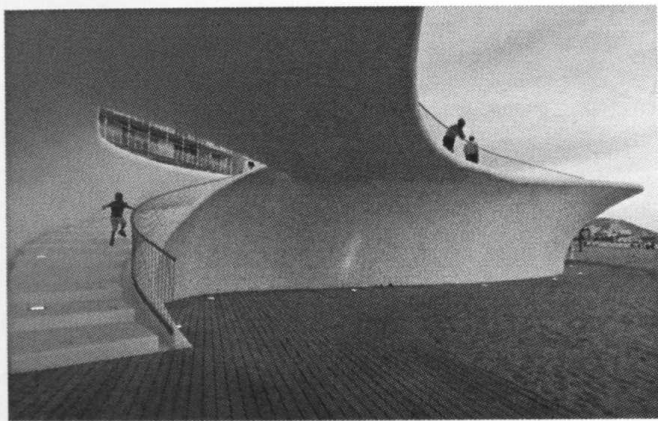
- 3 *El Centre d'interpretació del Paisatge a Lanzarote de Campo Baeza,*
per OSCAR LINARES, Arquitecte

4 *El museu d'Art a Kimbell de'n Louis I. Kahn*
per JORDI ROS i ESTEVE TERRADAS, Arquitectes

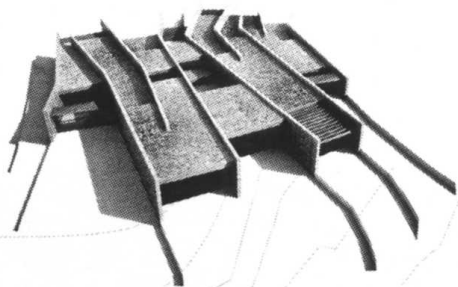
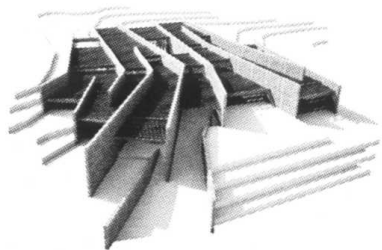

5 *Tres Museus,*
per SANTI VIVES, Arquitecte

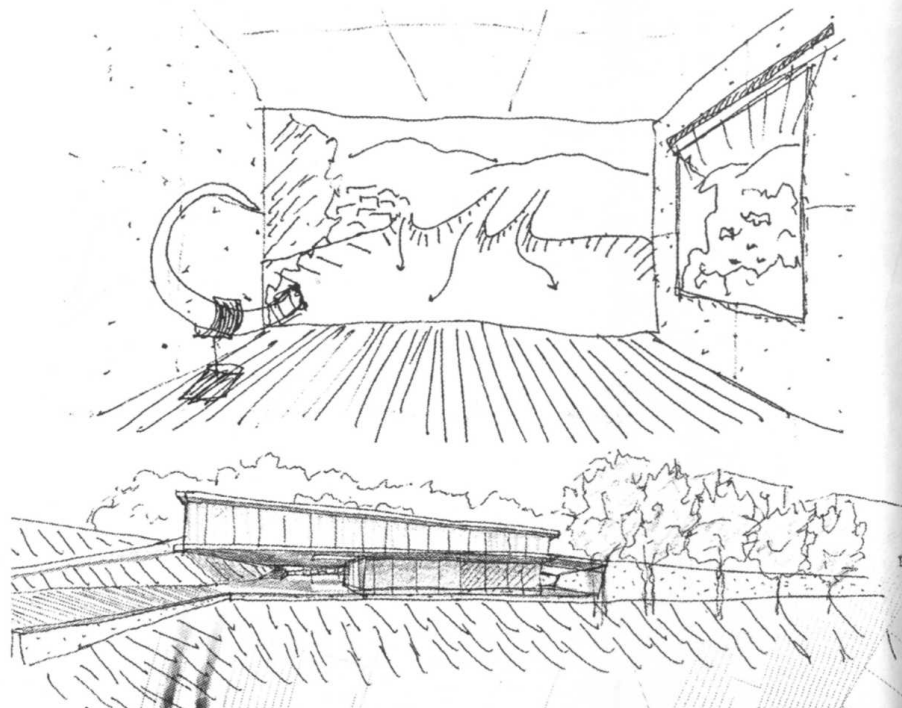
6 *Geometría y Paisaje,*
per CARLES FERRATER, Arquitecte

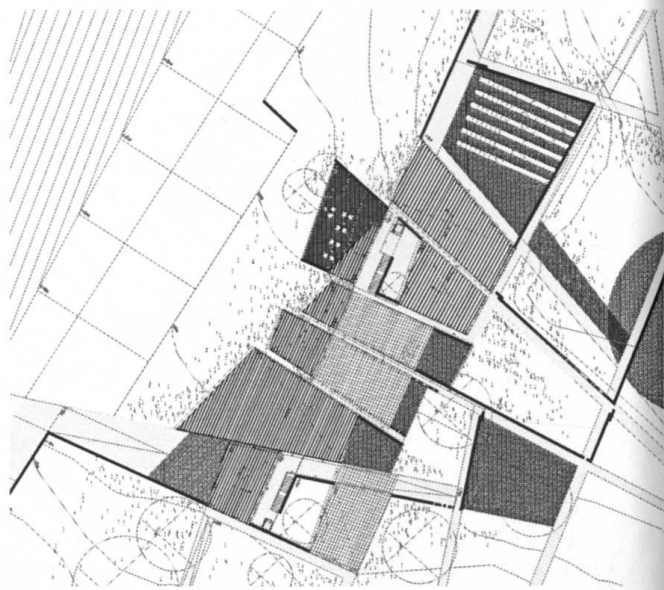
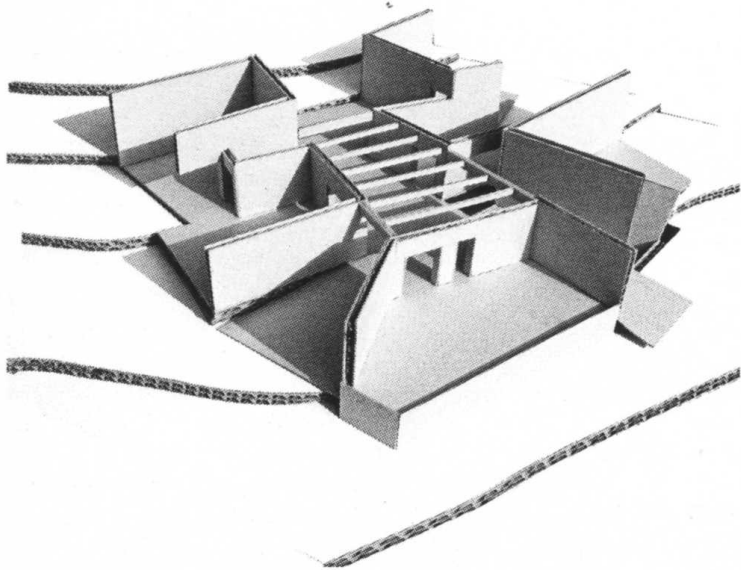
Josep Alcover

Marta Sánchez

Jordi Biosca

Ester Eskisabel

Tot i la dificultat d'aquest projecte, que he argumentat a les planes introductòries, tant en Josep Lluís Canosa com jo n'estem especialment satisfets del resultat general del curs. Pensem que això té a veure amb la competència col·lectiva dels estudiants amb els que aquest any hem compartit l'assignatura. Per motius d'espai, s'han seleccionat del grup els quatre que varen treure millor qualificació, però sens dubte que hi ha d'altres projectes que també serien mereixedors d'aparèixer publicats. Entre d'ells destaquen els de **Gerard Casas, Júlia Fernández, Jorge Fernando, Alba Garrido, Marta Rincón, Iñigo Ruiz i Jon Ugarte**.

Recordo que, des dels seus primers dibuixos, en **Jospe Alcover** explicava el projecte a través dels recorreguts del projecte i l'estructurava a través de diverses capes. Eren capes temàtiques, conceptuals però s'activaven o es desactivaven cop si es tractés de les que es superposen en els programes informàtics de dibuix. El seu projecte no va ser l'únic del grup, ni tan sols del curs, que va utilitzar els plans com a mecanisme de verificació del lloc i de construcció de la forma, però sí fou el que més enllà va estirar la condició tectònica dels murs de formigó que els defineixen. Penso que de l'excel·lent projecte d'en Josep Alcover vull destacar-ne dos aspectes: Per un costat el doble registre que s'assoleix a través dels murs. Externament, sensiblement paral·lels a les corbes de nivell, els murs pauten el solar en el que s'arrelenapaissadament. Internament, els murs organitzen els recorreguts, ja sigui pentinant longitudinalment els espais, o creuant-los transversalment per assolir un recorregut lineal tancat, que satisfà abastament les exigències museològiques. Per altra banda, destaca pel rigor en el que es representa a totes les escales: Des dels esquemes i detalls que reproduïxen les decisions estructurals, constructives, energètiques, fins les intencionades perspectives que verifiquen les visions plurals del projecte.

Podríem dir que, en termes semperians, l'interessant projecte de **Marta Sánchez** és alhora cova i cabana. Aquest doble registre, un per planta, ve dictat per la secció. A peu pla del camí, per on es produeix l'accés principal, el projecte ofereix una concavitat que conté la part expositiva del programa. Per contra, en planta superior, tan sols un conjunt de pavellons articulen el que és rellevant: el sistema de camins exteriors que segueix travessant el solar. L'umbracle determina l'epicentre de la proposta. El projecte corria el risc de trencar-se en dos. Dificilment s'entreveu, però de la proposta prevaleix la llum que penetra zenitalment a la cova i les ombres que les cabanes projecten sobre el camins de la memòria del lloc. Penso que aquest és un dels principals mèrits del projecte, cosir la secció amb la llum.

Del projecte de l'**Ester Ezquisabel** m'interessa especialment la seva capacitat per a tensar la totalitat del solar utilitzant unes traces que geometritzen el lloc. Com aprofitar la generosa superfície que s'ha donat per a construir aquest Centre ha estat una preocupació i, a la fi, una mancança de bastants projectes del curs. Per contra, el seu projecte ha fet d'aquesta dificultat virtut. Tot i que la planta de situació és el document rellevant del projecte, cal valorar l'alta qualitat d'uns alçats construïts amb acer corten, formigó i vidre. Cada material, com les traces que perllonguen o enceten els camins de terra, s'ajusta jeràrquicament a precises regles abstractes. És difícil trobar estudiants "escriguin" de forma tan caracteritzada com el que ella ha presentat en aquest projecte i en el projecte següent a Istanbul.

Acabem amb el projecte d'en **Jordi Biosca**. Potser perquè si es tractés d'un concurs arquitectònic diríem que la proposta en quedaria probablement fora, en tant que va optar decididament per a canviar el projecte de lloc. L'argumentació que acompanyava l'arriscada decisió sumava raons de naturalesa diversa, però essencialment de percepció i accessibilitat: El projecte es situa en la mateixa posició que es situa la pressa respecte el pantà, en aquest cas amb la bassa davant i la riera de Sant Llorenç per horitzó. Amb aquest nou emplaçament l'esquena de l'edifici clou les darreres edificacions del barri, a peu de carrer, simplificant a la vegada l'accés rodat i el de vianants. Es podrà objectar que el projecte fa trampes, però si jo fos l'Ajuntament faria la vista grossa i després em rumiaria el canvi. La potència del gest eclipsa un projecte que, a més, és interessant per sistema d'aproximació, per la claredat estructural, per l'organització tipològica. Semblar tant fàcil és tan sols una qualitat dels bons projectes.

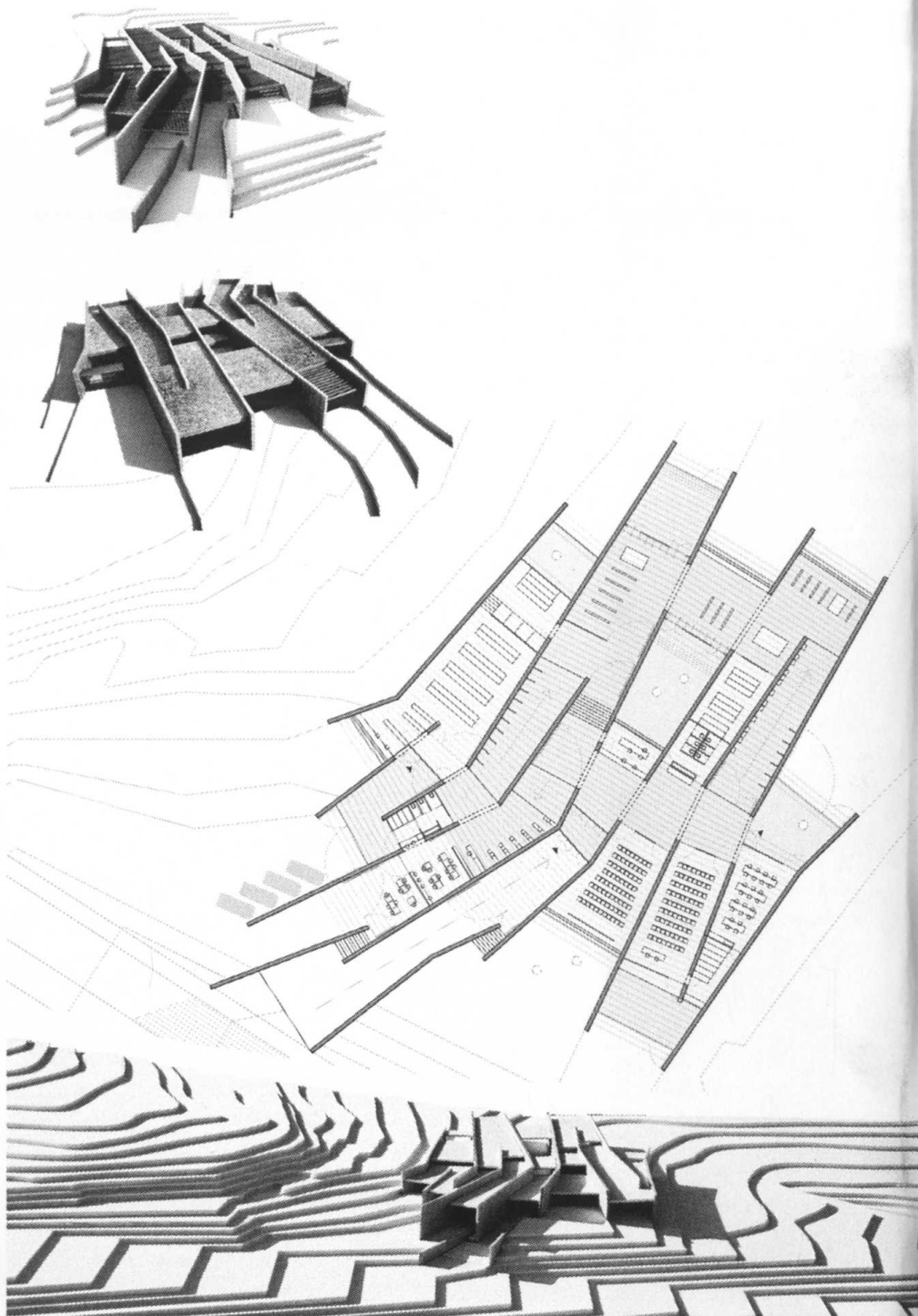
El disseny de l'edifici deriva de dos factors: el lloc i el programa. El lloc influeix per la complexitat topogràfica del solar i de l'entorn i el programa demana un conjunt d'espais ordenats segons un recorregut.

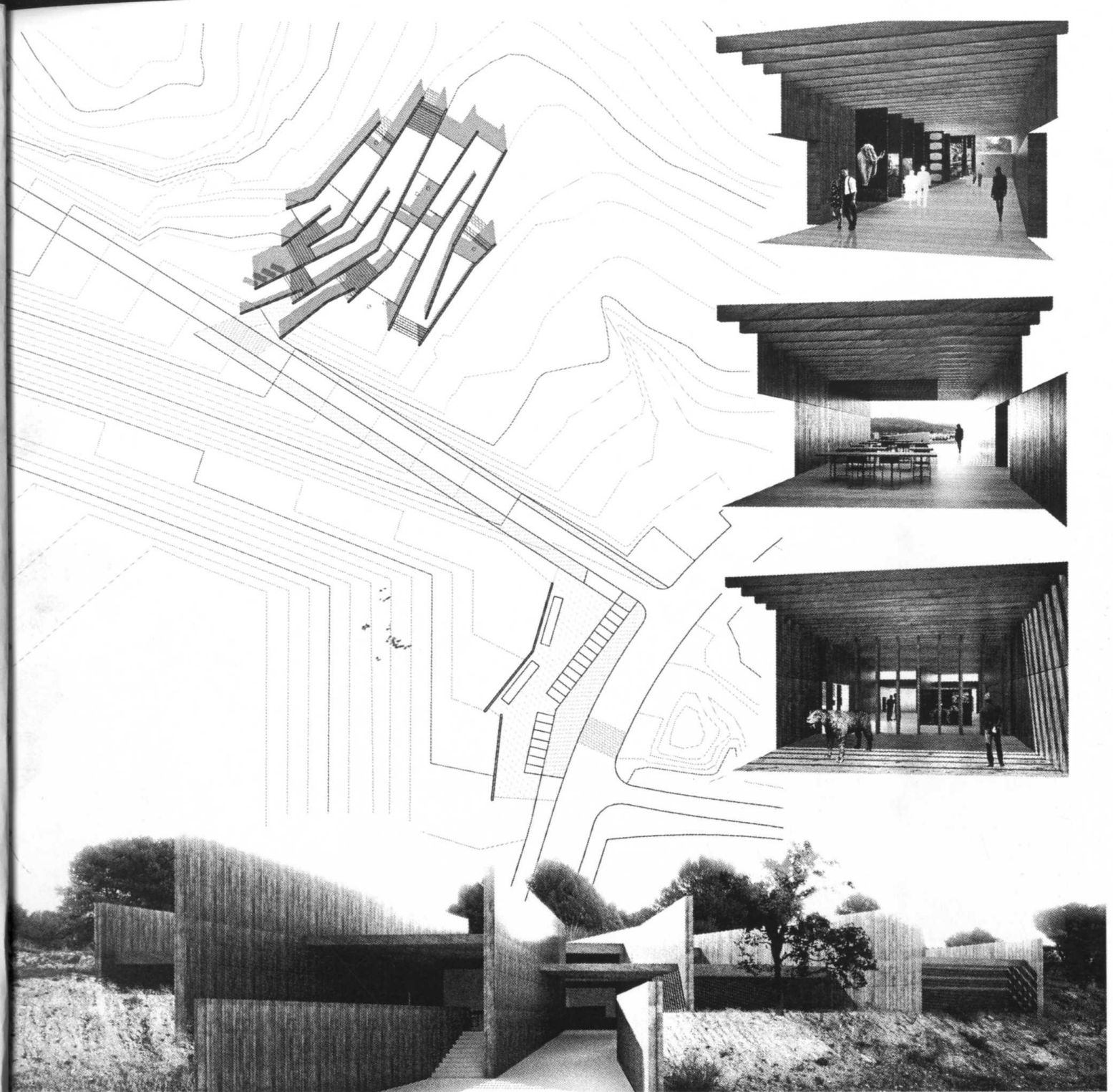
La millor manera d'entendre el projecte és a partir de la superposició de diverses capes. En primer lloc trobem les preexistències (línies de cota i arbres) que serveixen de base per traçar els murs de formigó armat que es clavarán al terreny. A sobre dels murs es col·loquen les bigues de fusta (perpendiculars a unes línies guia auxiliars) que en alguns punts queden tapades per la coberta enjardinada i en altres actua de pèrgola. Dins de l'edifici queden una sèrie d'espais a l'aire lliure (patís amb arbres preexistents) que també fan la funció d'espais expositius. A més, l'edifici s'adapta al terreny formant plataformes a cotes diferents unides per rampes.

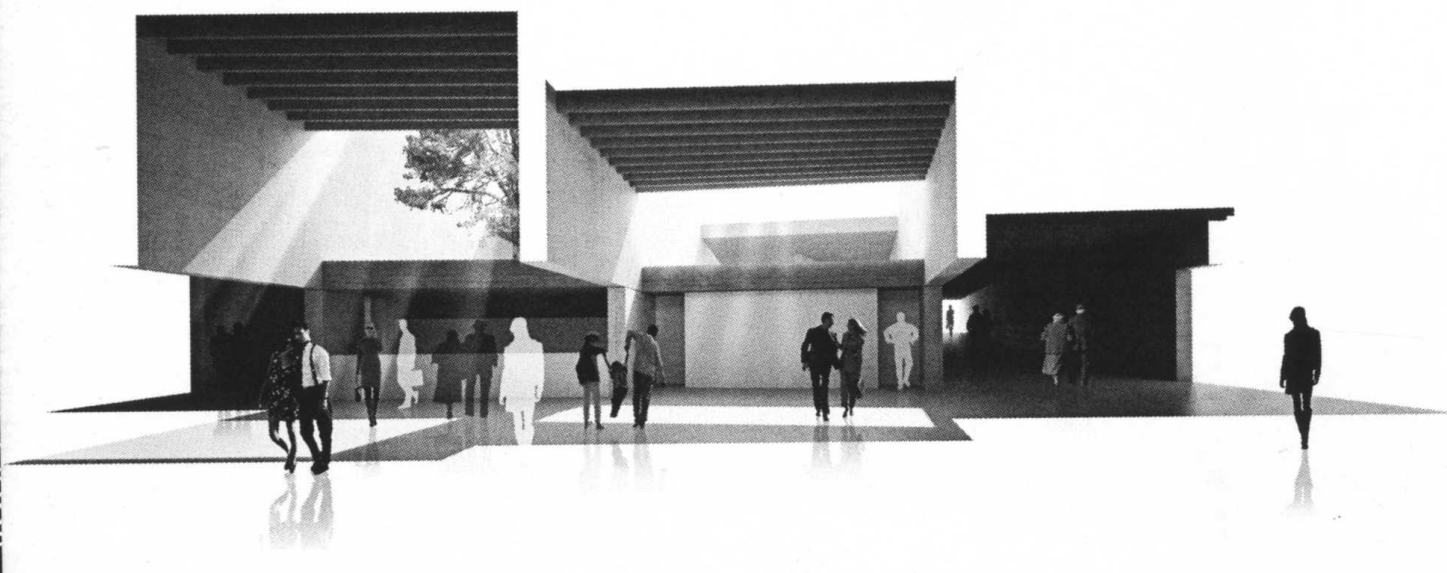
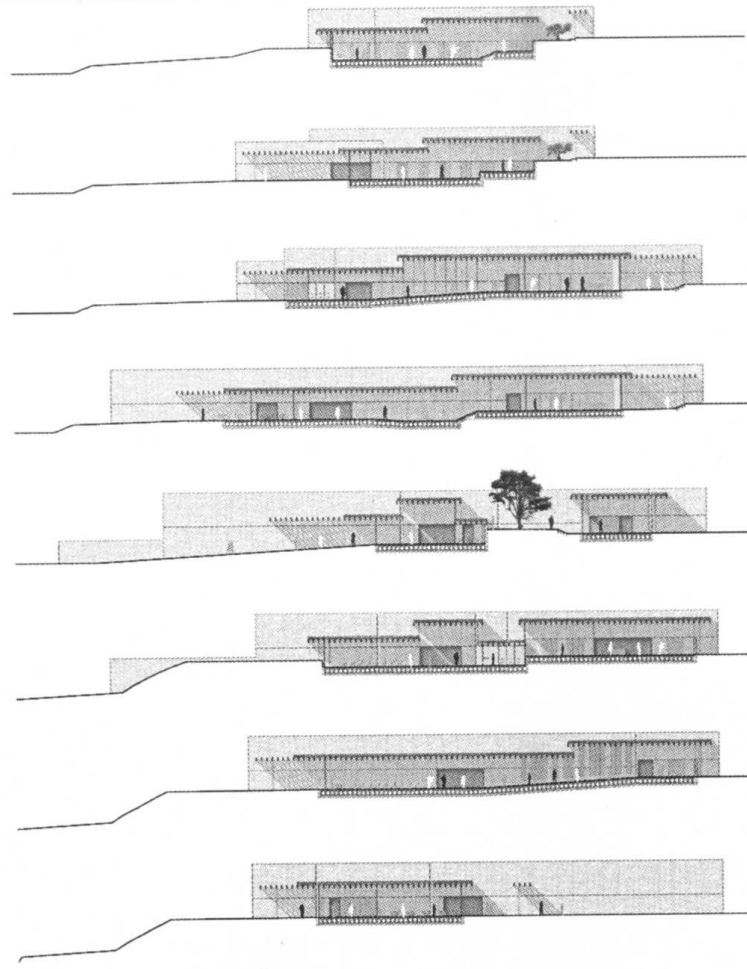
El centre disposa de tres accessos: un de rodat per la càrrega i descàrrega (amb un petit aparcament pels treballadors), un a peu des de la muntanya i un principal des del carrer a través d'una rampa que condueix directament al vestíbul. A partir d'allà, el visitant va trobant tots els espais a mesura que avança en el seu recorregut pel centre, sempre acompanyat pels murs de formigó armat i el ritme marcat per les bigues de fusta.

El projecte consta de 8 naus. Cada una té una secció diferent per adaptar-se a la topografia i als usos. Segons això, cada espai té l'altura que es considera òptima i disposa, o no, d'entrades de llum per canvis de cota de la coberta.

L'estructura està formada pels mateixos murs de formigó i les instal·lacions discorren per un "passadís tècnic" per sota del paviment. Els baixants que desaiçuen la coberta es col·loquen en uns talls practicats als murs que actuen també de junts de dilatació.

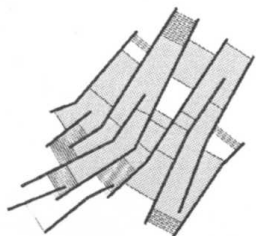
_GUES

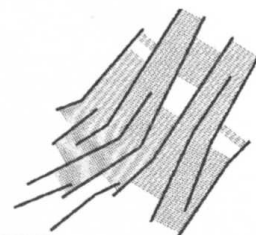
_RAMPES

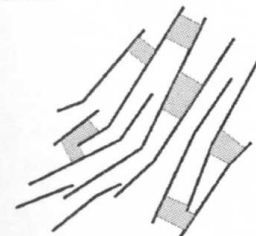
_ESPAIS COBERTS I PÈRGOLS

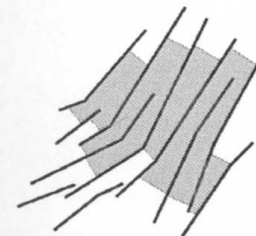
_BIGUES DE FUSTA

_PATIS

_ESPAIS INTERIORS

Després d'un estudi extensiu del lloc i de la funció i caràcter de l'edifici proposat, plantejo la idea d'ubicar el projecte en un nou emplaçament que reuneix una sèrie de condicions que li seran favorables.

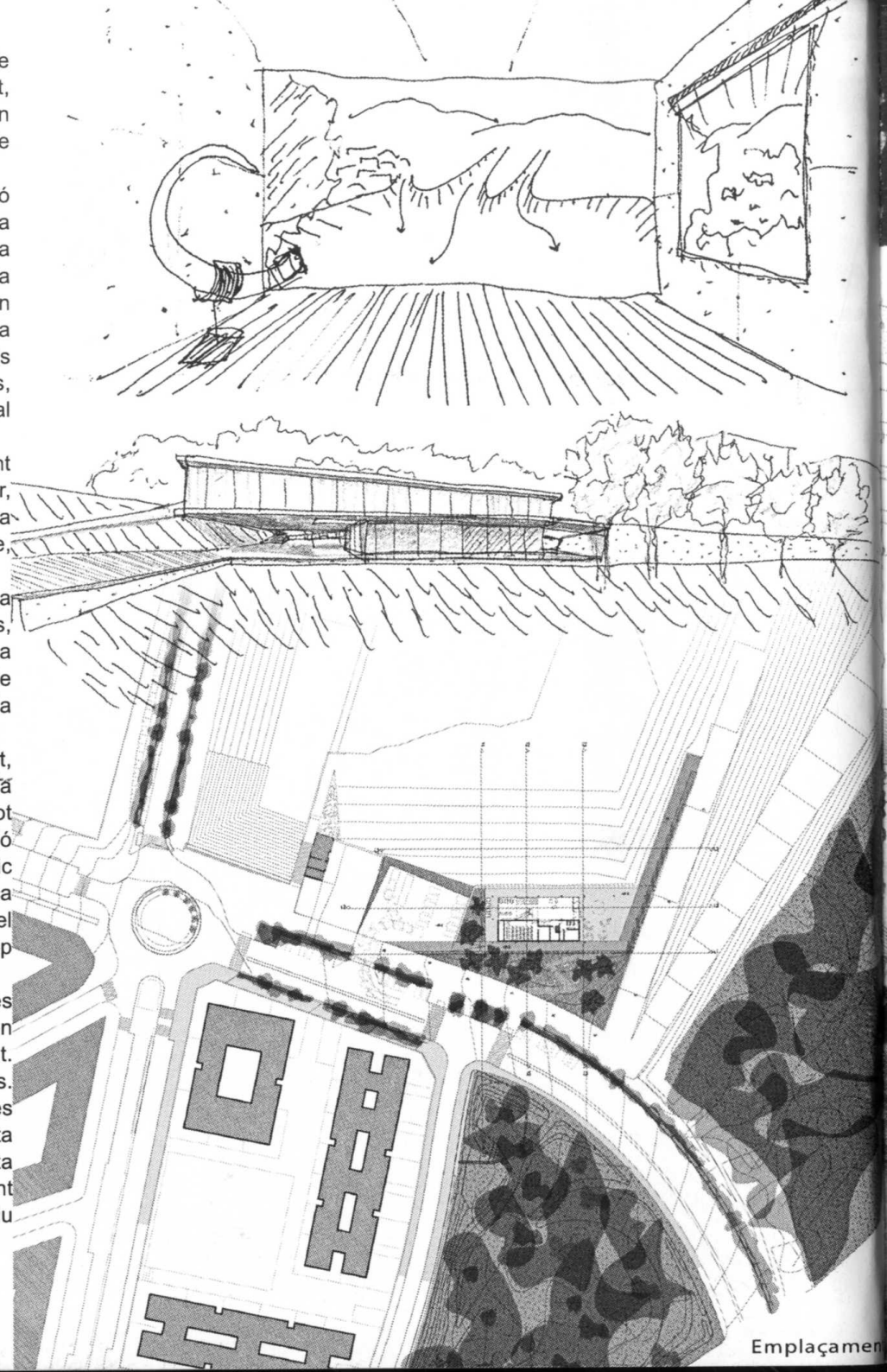
Entenent com a Centre d'Interpretació un equipament cultural que estudia una temàtica determinada per donar-ho a conèixer al públic, i aprofitant que aquesta la tenim al nostre davant; situo l'edifici a un indret des del qual es pot fer una lectura molt més clara del lloc i dels seus elements geològics, hidrològics i paisatgístics, relacionant-los amb el material exposat al centre, el qual hi té una estreta relació.

A la vegada, aquest nou emplaçament lleugerament més urbà que l'anterior, té més facilitats des d'un punt de vista d'accessibilitat, tant de públic del centre, com de transport de materials.

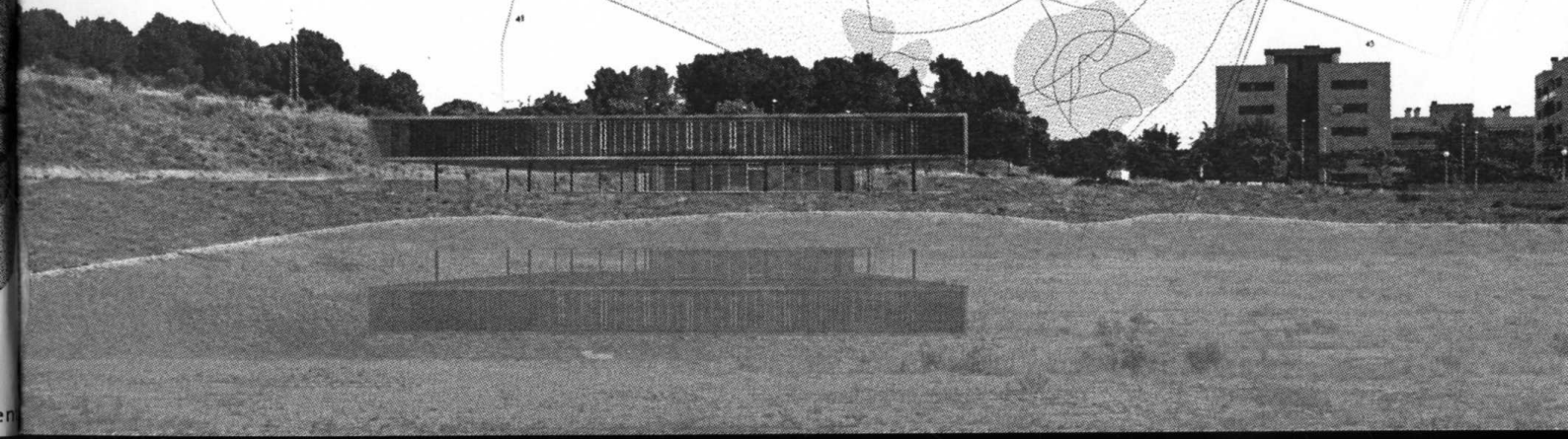
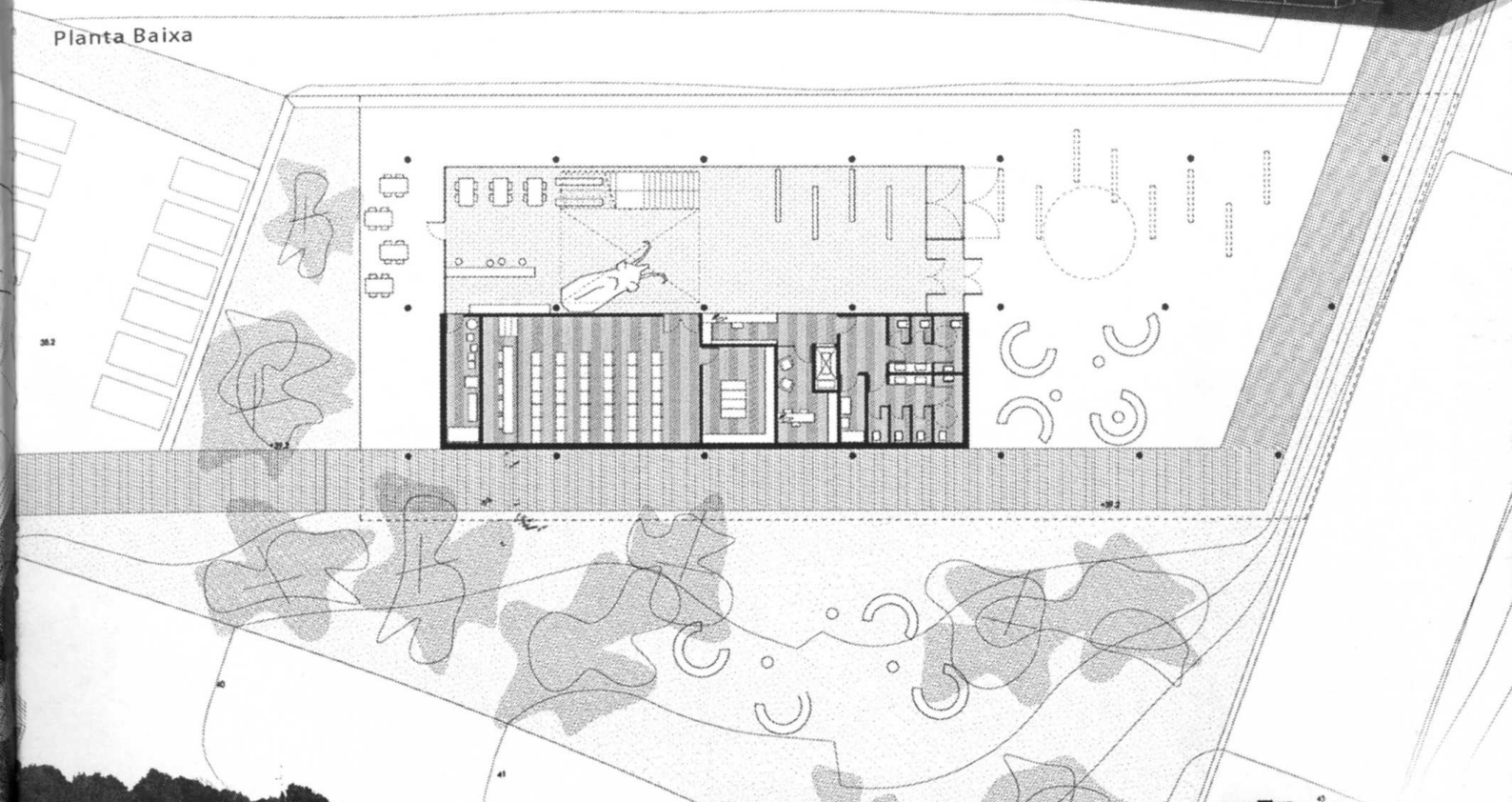
L'edifici s'entén volumètricament com una caixa de formigó aixecada sobre pilotis, que s'obre en el sentit bassa-carrer. La planta baixa, queda enretirada respecte la primera, de tal manera es potencia la presència del volum superior.

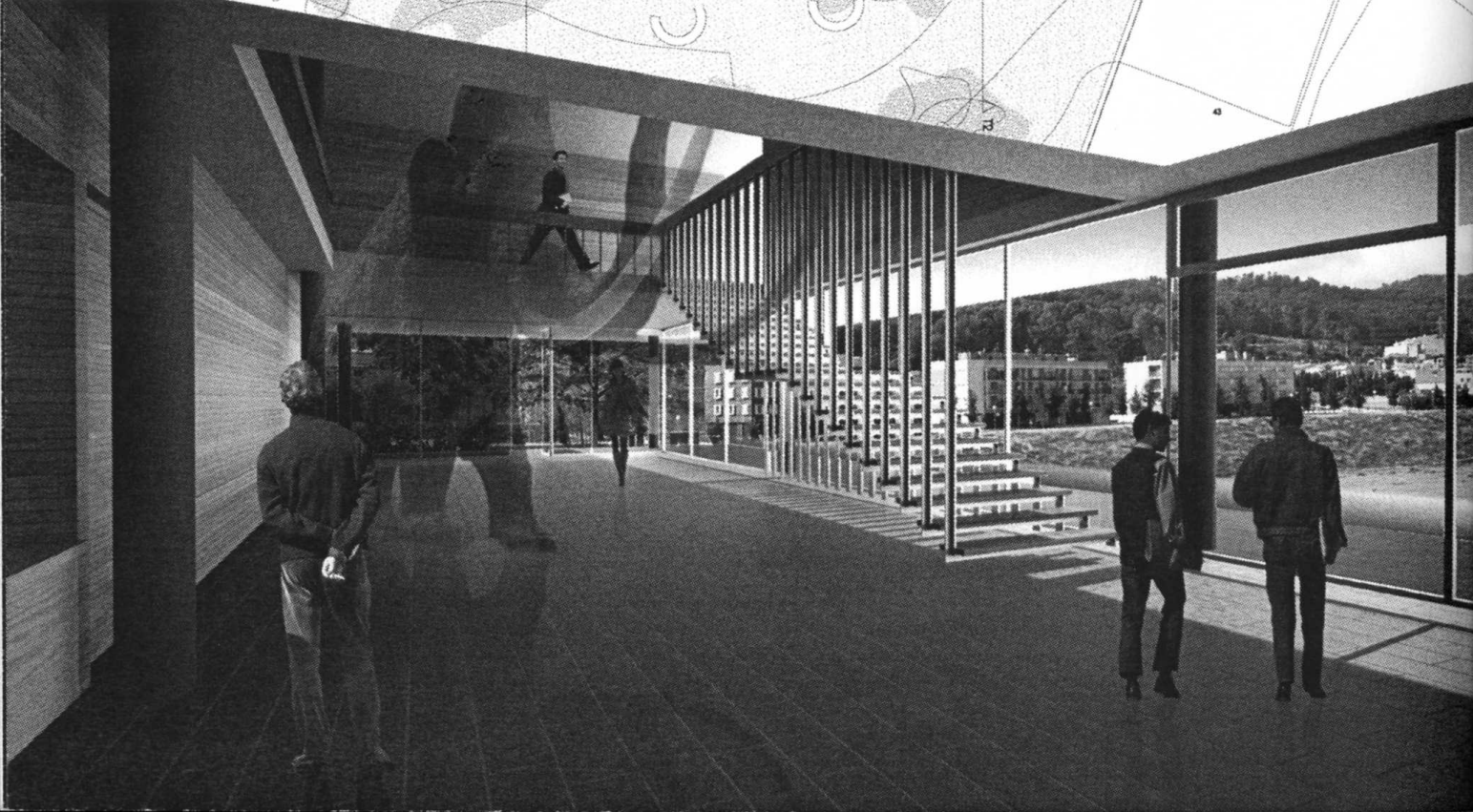
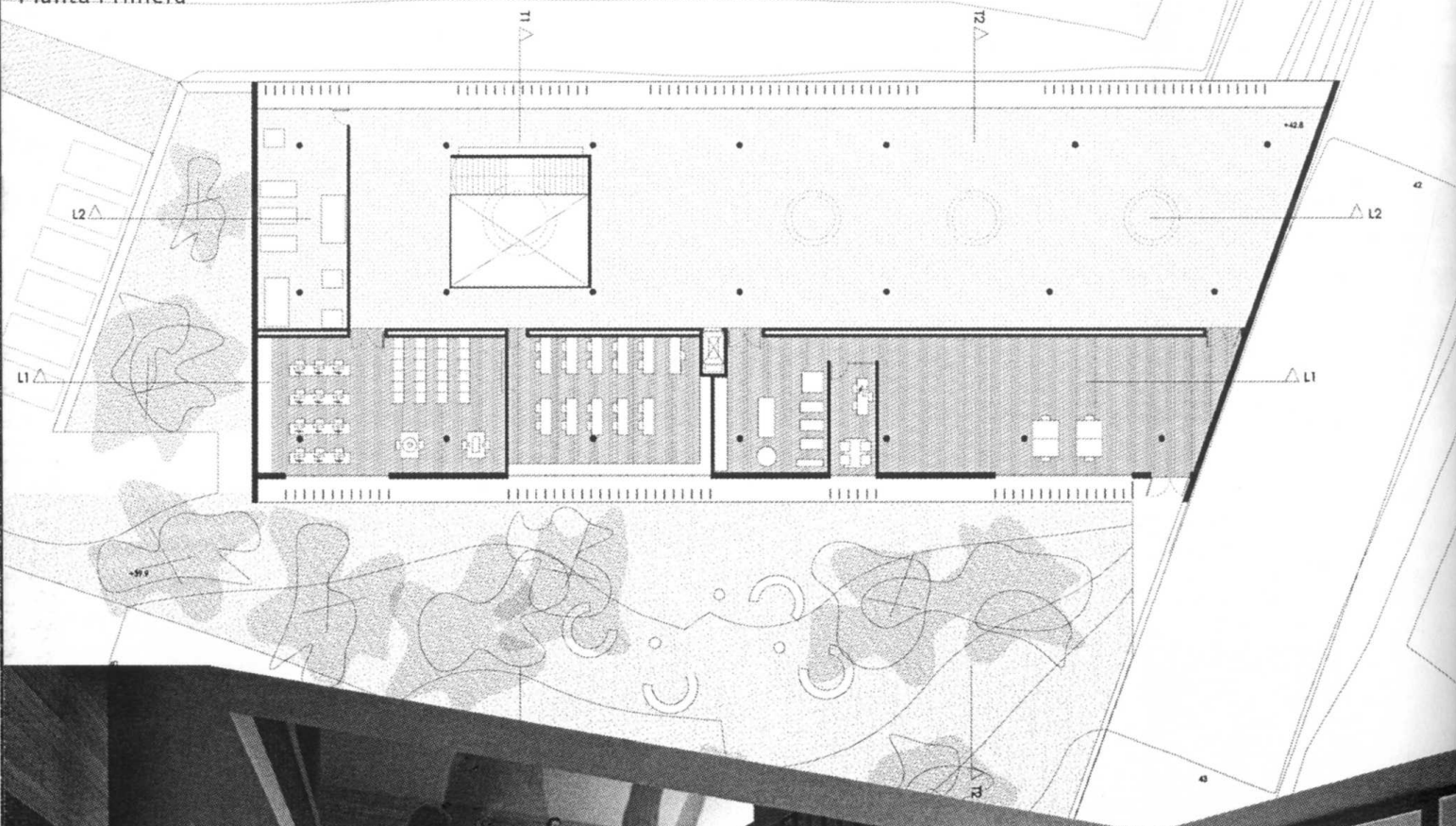
S'accedeix al centre per un espai cobert, delimitat lateralment pel talús i la pròpia façana de planta baixa, al qual s'hi pot arribar per diferents camins. La intenció no és crear un recorregut d'accés únic per a l'edifici, sinó que sigui una peça inserida dins d'un itinerari paisatgístic el qual t'ofereix la possibilitat d'entrar un cop ets allí.

El programa es reparteix en zones públiques i privades, organitzades en planta baixa i primera respectivament. Les plantes es divideixen en dos franges. Donant a carrer es col·loquen les sales tancades que necessiten d'una certa privacitat, mentre que la resta de la planta que dona a la bassa, queda totalment diàfana ja que el seu ús d'accés o expositiu ho permet.

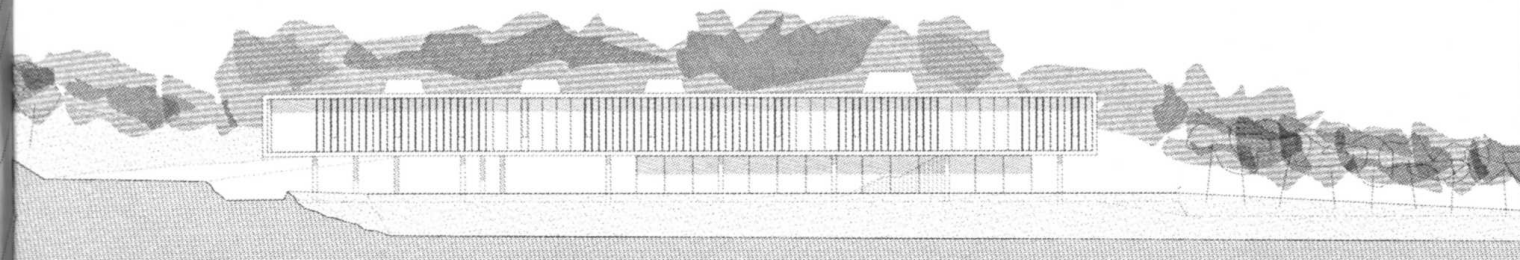

Planta Baixa

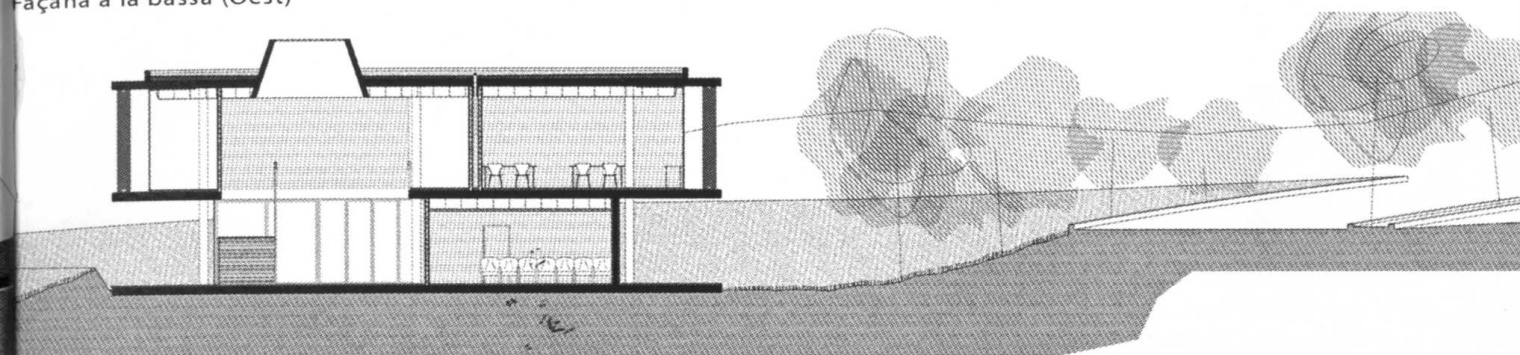

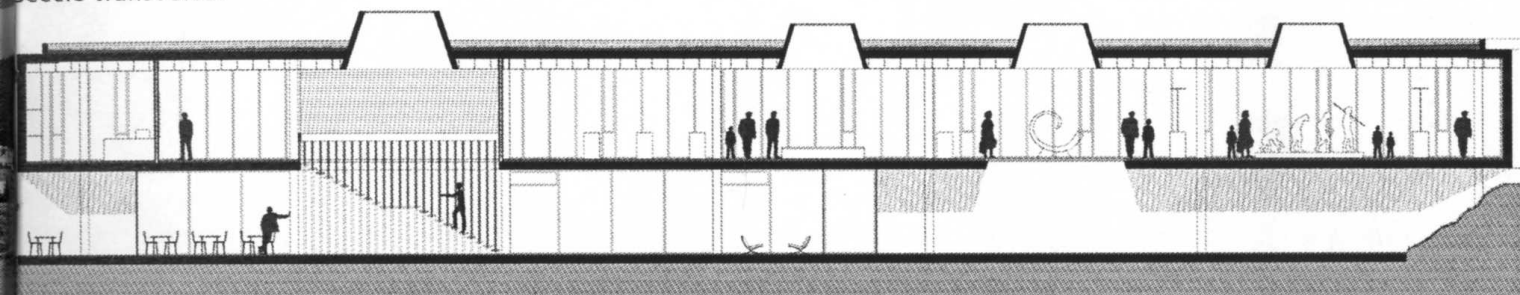
Façana al carrer principal (Est)

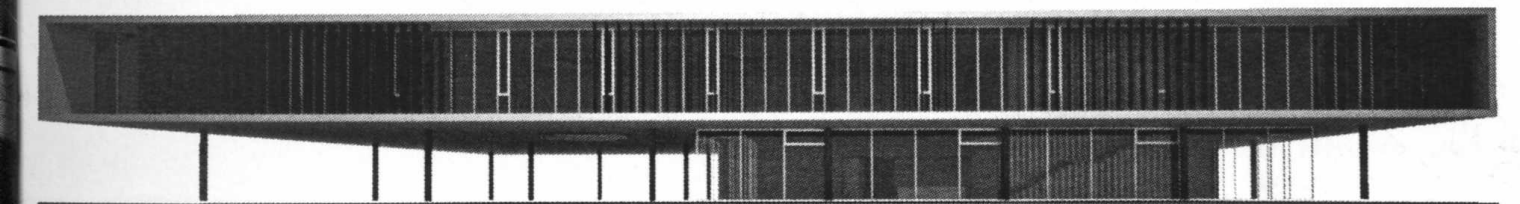
Façana a la bassa (Oest)

Secció transversal

Secció longitudinal

La idea principal del proyecto parte de crear distintos recorridos a través del paisaje; y que al mismo tiempo esos recorridos fuesen los ejes que organizaran el edificio. Es decir, los ejes [creados a partir de referencias existentes] organizan el centro de interpretación y el acceso al entorno de éste, a la montaña. Así el centro se sitúa orientado a la ciudad y perpendicular a la pendiente existente, buscando que se integre con la topografía y la naturaleza.

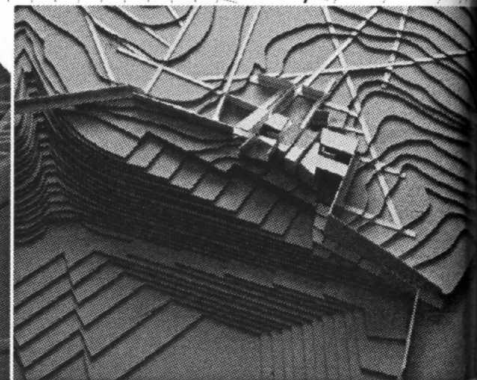
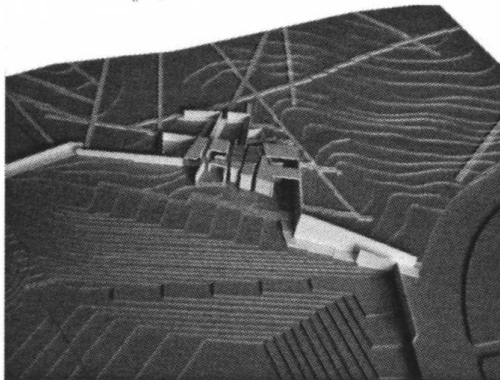
En cuanto a los ejes existen dos tipos: el principal, el cual viene desde la ciudad y organiza el museo; y los ejes secundarios, que son los que crean el acceso a la montaña y los que cierran el espacio siempre buscando que tenga menor límites posibles. La densidad de estos ejes irá disminuyendo a medida que nos alejamos del edificio; no solo los ejes, la lamas de acero corten que envuelven el edificio también tendrán importancia en la definición de los límites.

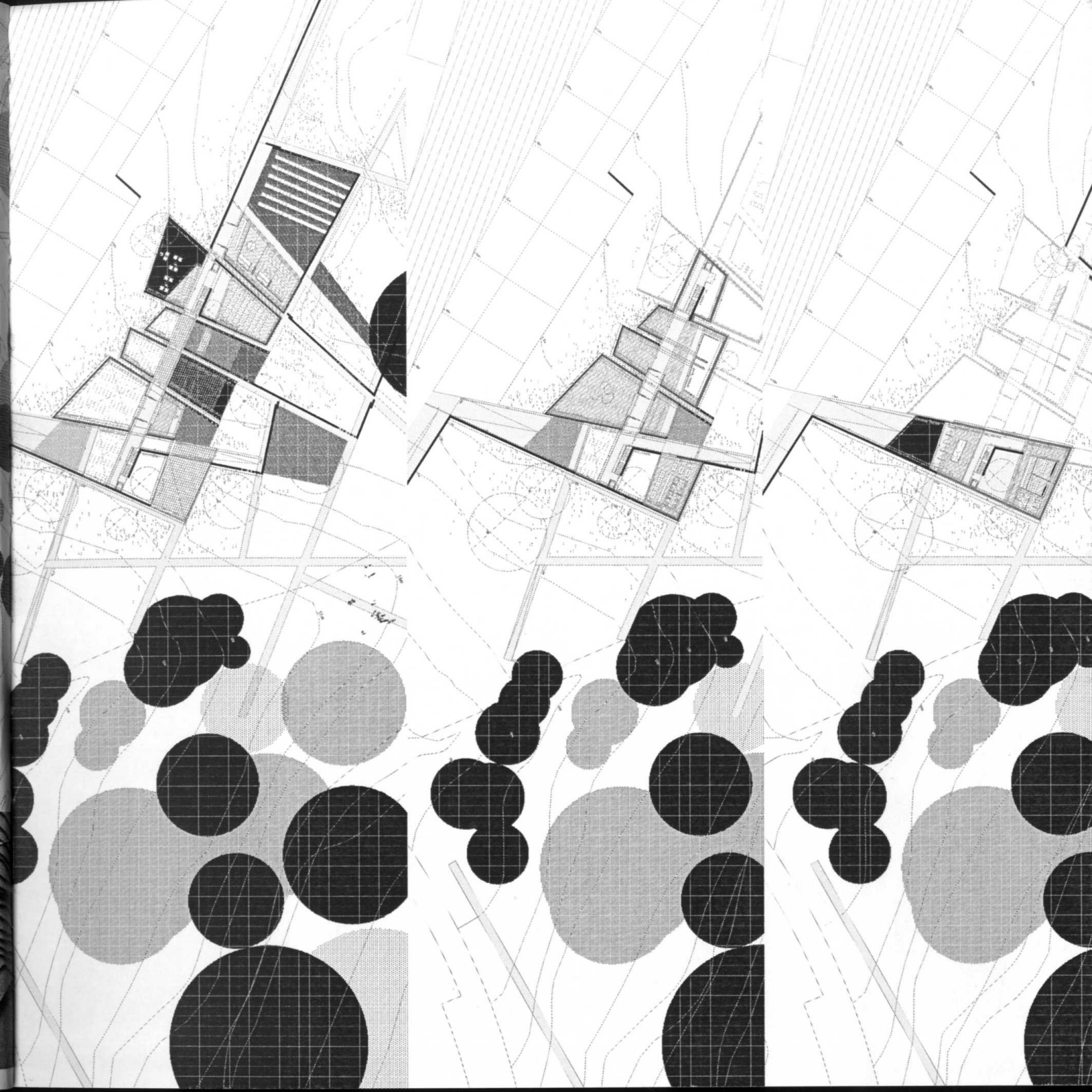
El programa se divide en seis volúmenes y tres cotas distintas; que entre ellos se conectan mediante el eje principal. El paso de una cota a otra hacen posible las circulaciones verticales colocados en patios interiores que rodean el eje principal.

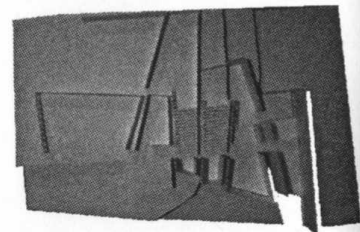
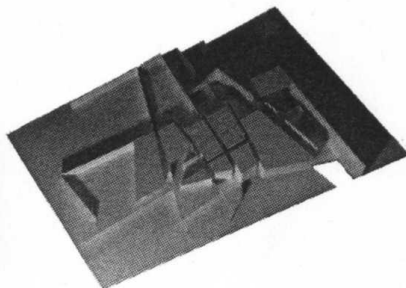
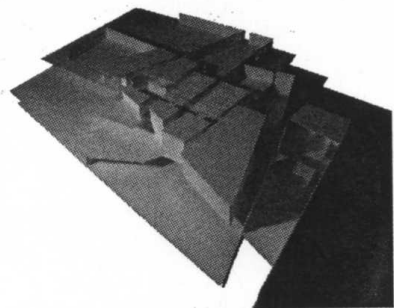
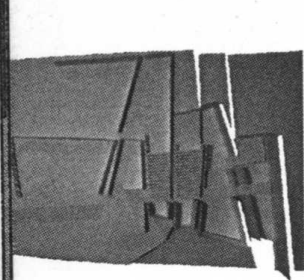
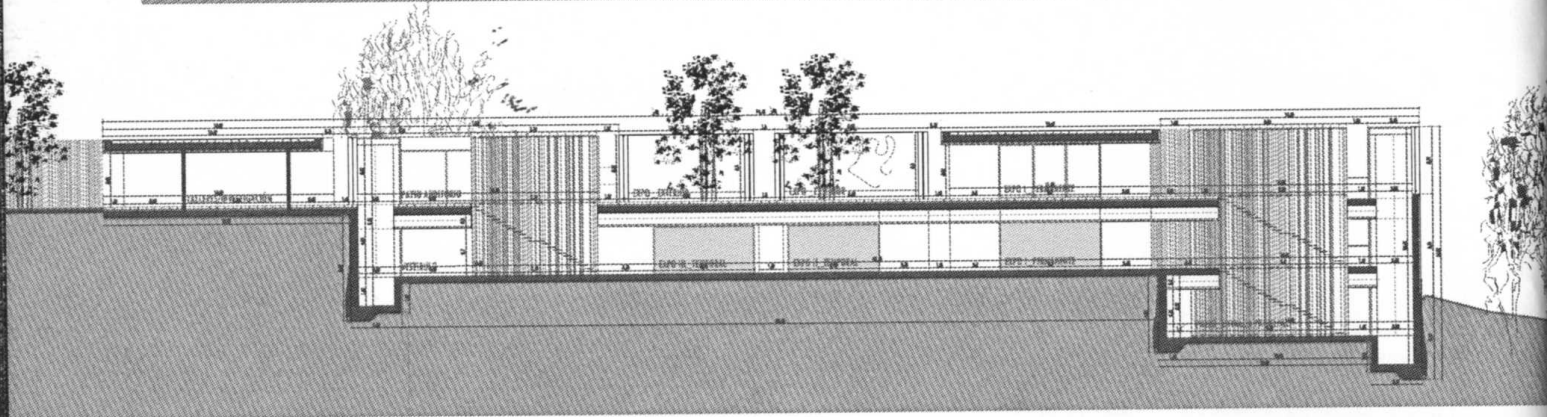
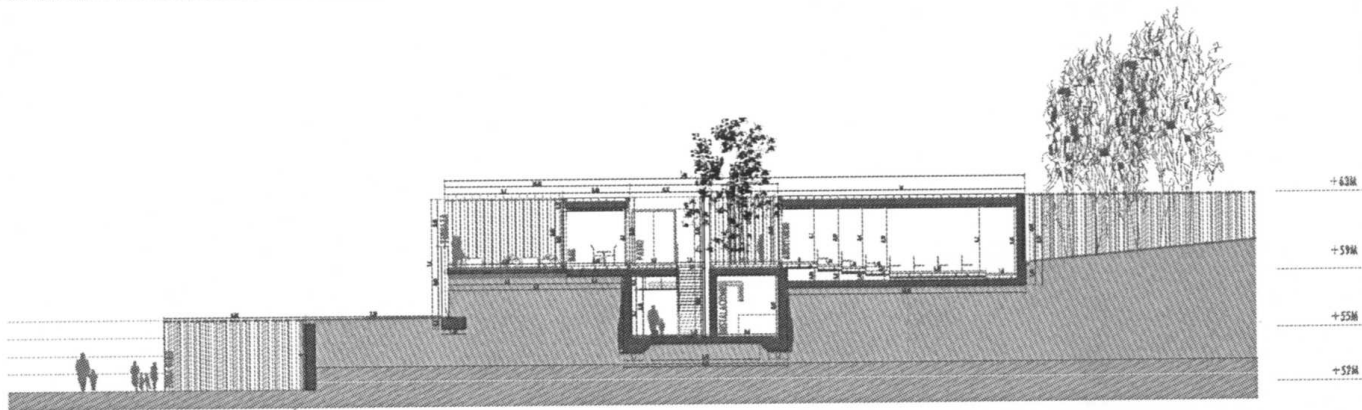
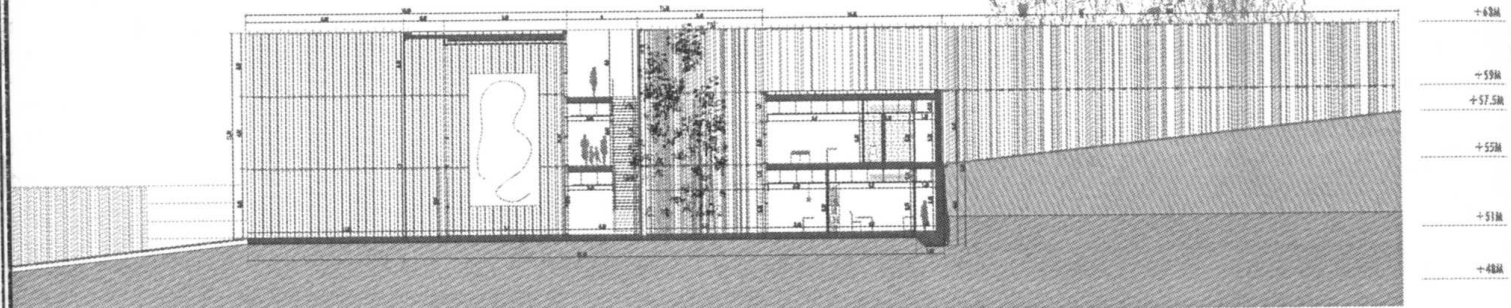
El acceso principal se efectúa desde la planta baja, cota +51m, desde la cual accedemos a la cota +55m, donde se encuentra la zona expositiva principal, dividida en tres volúmenes distintos, con zonas de doble altura y zonas más bajas. Finalmente, en la última planta, cota +58m], en contacto con el entorno; nos encontramos con zonas de exposición exterior y talleres y bar mirando a la ciudad. Así las salas expositivas se abren hacia el norte, a la montaña; mientras que todos los demás servicios se abren a la ciudad, al sur.

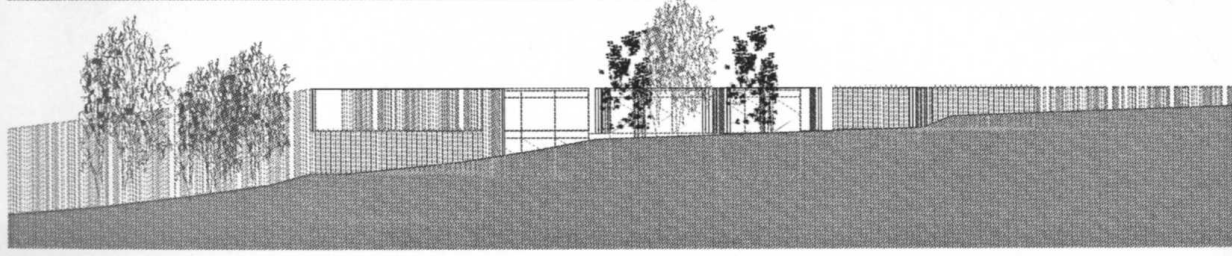
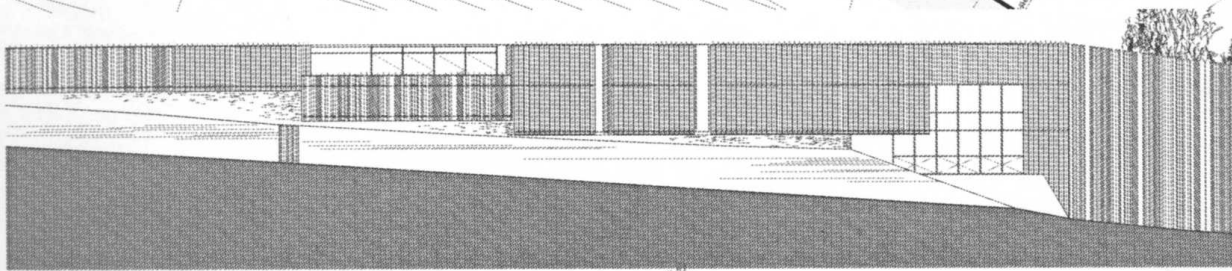
La fachada del edificio está compuesta con el mismo material que crean los caminos, con las de acero corten; estas se extienden hasta la cubierta, que se considera como otra fachada.

En cuanto a la estructura, será de hormigón armado; con losas rígidas que crean los forjados, y con muros de contención.

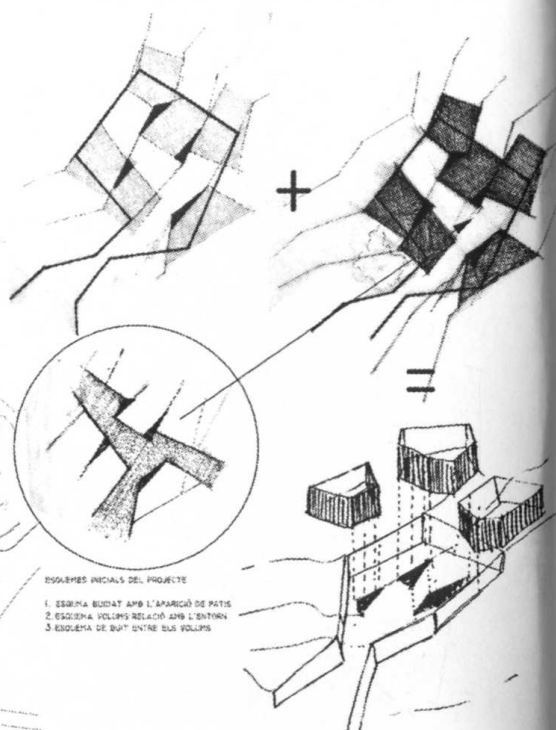
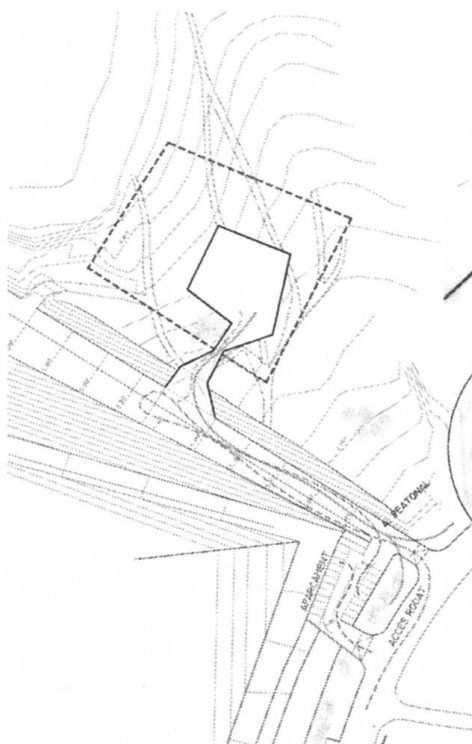
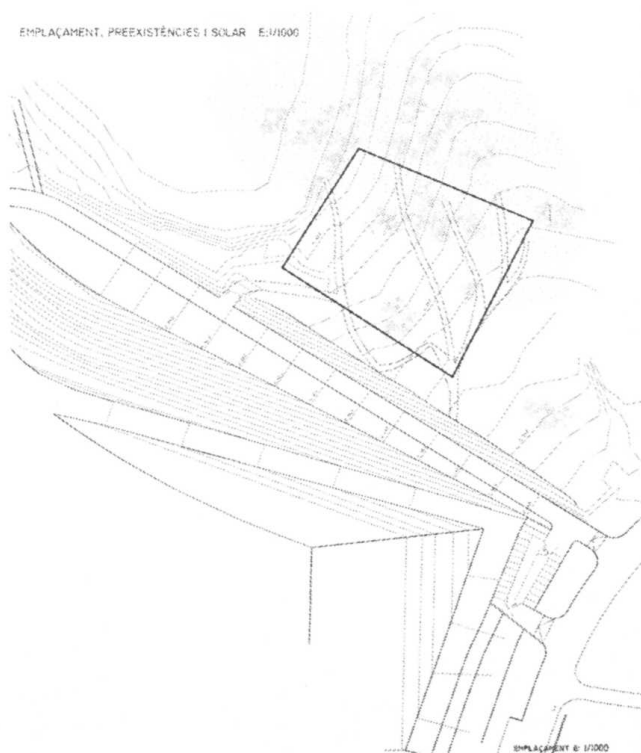

El solar es troba als afores de Viladecans, just al límit del municipi on trobem l'inici d'una zona d'interès natural caracteritzada per la seva topografia i vegetació. Ens trobem en un entorn privilegiat, prop del jaciment on es van trobar les restes que han impulsat aquest projecte.

La principal preocupació del projecte és com, a través de la interpretació del lloc, s'introdueix un centre d'interpretació del quaternari respectant l'entorn immediat i proporcionar un nou lloc d'interès per la ciutat.

Les primeres idees es basen en crear una "cova" que s'hi accedeix a través d'una esquadra en el talús. Aquesta esquadra es comprimeix fins crear l'accés. La planta d'accés és la que concentra la part expositiva del projecte i s'ilumina a partir d'uns patis la forma dels quals ve determinada per la geometria dels volums superiors, la llum que entra no és una llum directa i no malmet les obres que s'exposen. D'aquesta manera les condicions dels elements exposats són més fàcils de controlar. Els volums superiors permeten la relació amb l'entorn i el buit intersticial que deixen permet l'entrada dels camins existents dins l'edifici i relacionen tot el programa. D'aquesta manera s'aconsegueix una cova expositiva i uns volums que concentren diferents usos com, zones de treball, la sala d'actes/auditori, el bar i el final del recorregut expositiu. En aquest punt de la ciutat hi convergeixen diferents usos i pot ser un nou punt d'atracció que actua de filtre entre la ciutat i la muntanya.

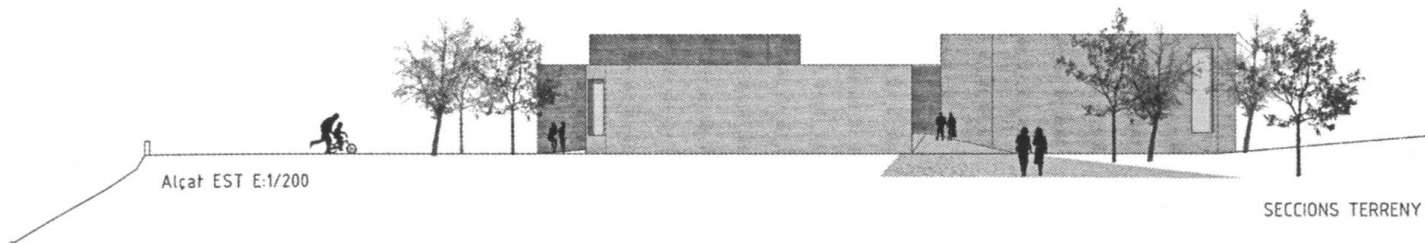
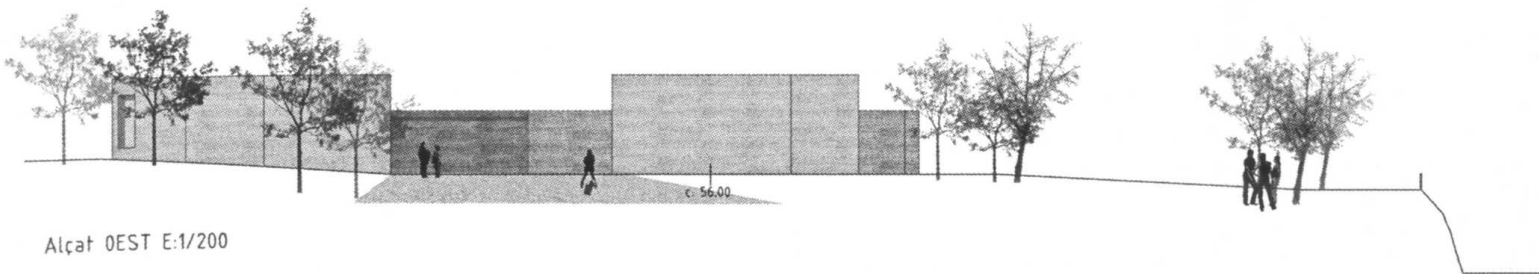

ESQUEMES INICIALS DEL PROJECTE

1. ESQUENA BUIDAT AMB L'APARICIÓ DE PATIS
2. ESQUENA VOLUMS RELACIÓ AMB L'ENTORN
3. ESQUENA DE BUIT ENTRE DUS VOLUMS

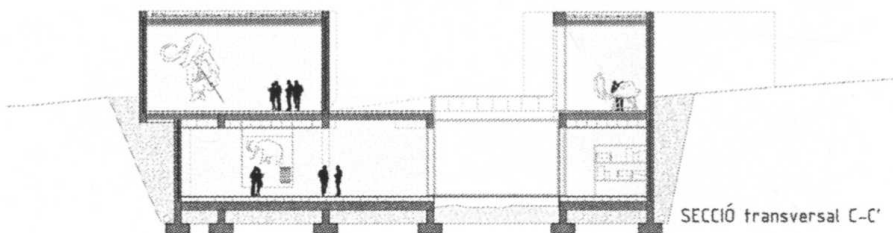
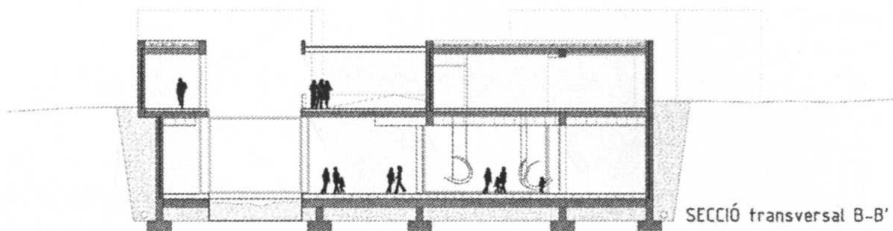
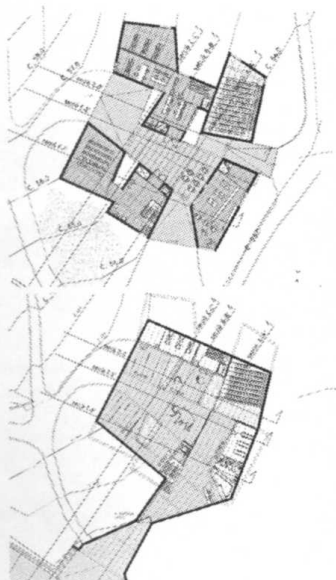
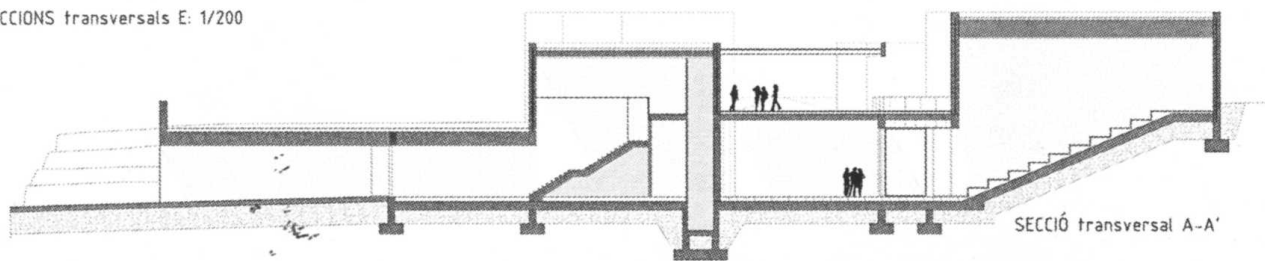
ESQUERDA: PLANTA D'ACCÉS

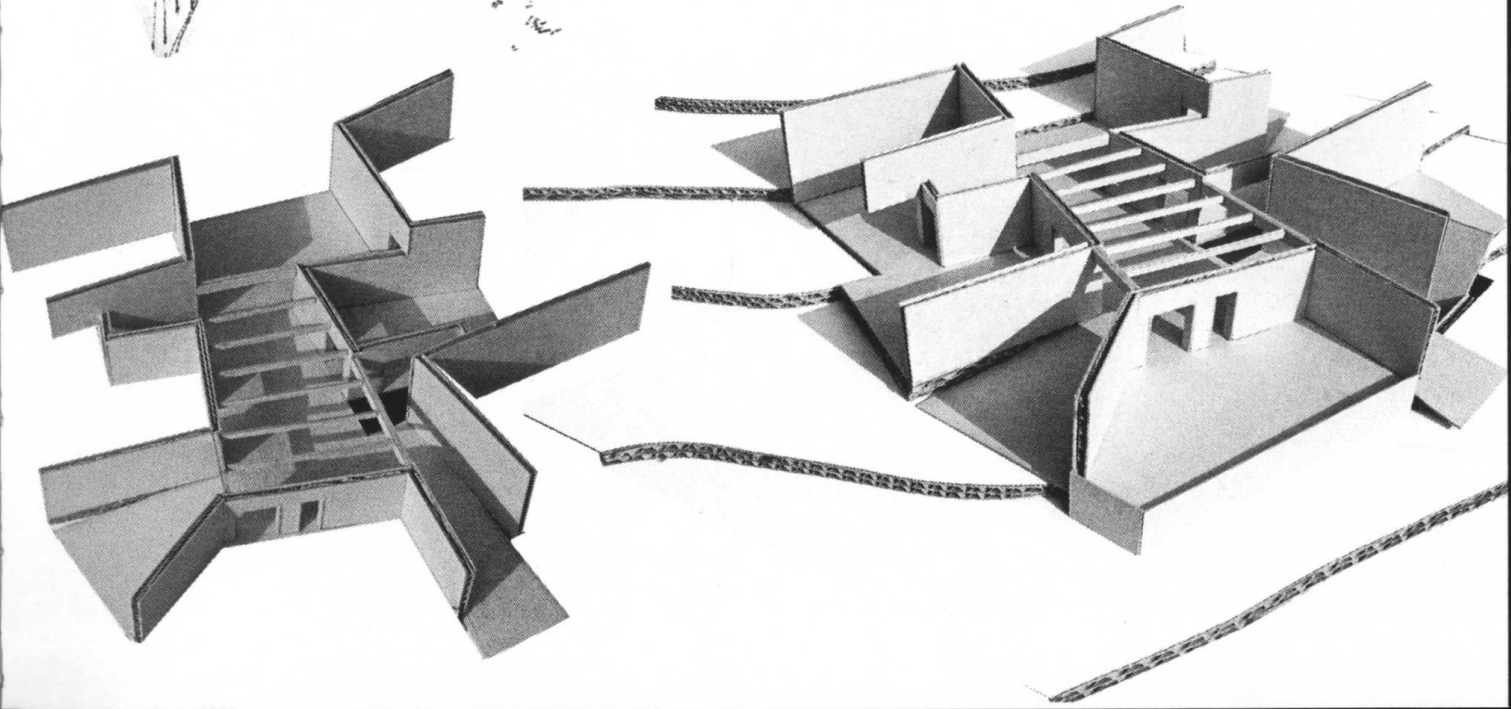
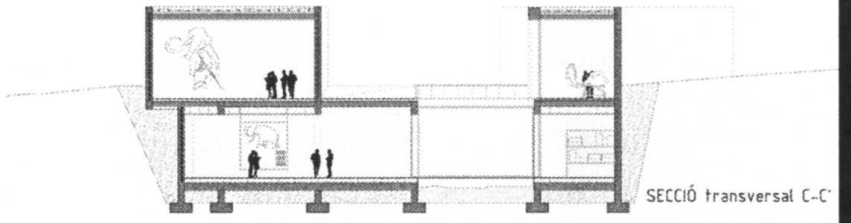
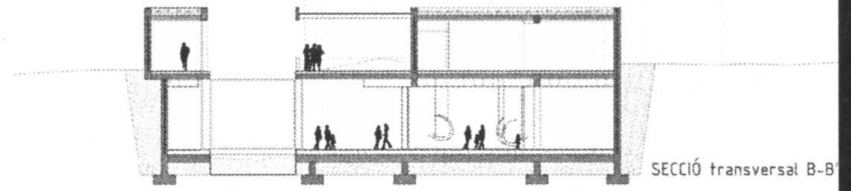
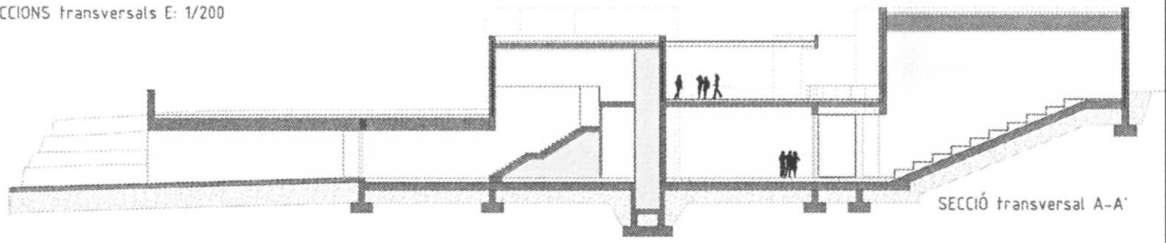
VOLUMS EN RELACIÓ AMB L'ENTORN

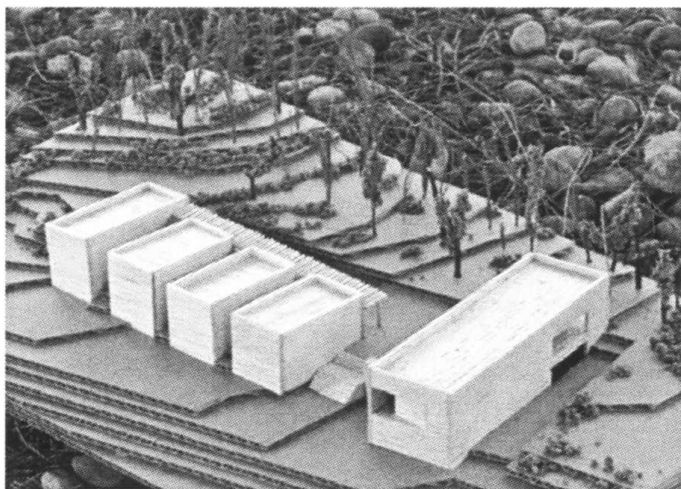

SECCIONS TERRENY

SECCIONS transversals E: 1/200

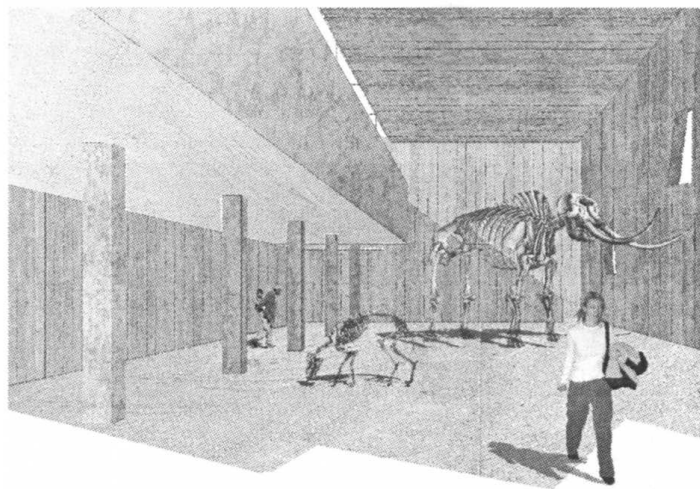

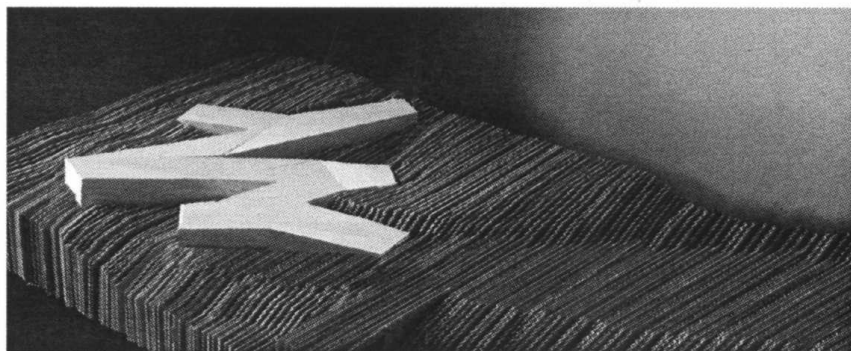
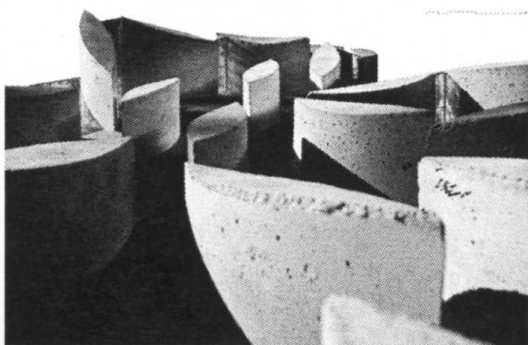
Julio Alvarez

Laura Bonell

Amanda Soler

Angel Solanellas

José Xiao Caamaño

LAURA BONELL El saber diseñar un elemento base que pueda ser repetido y que con él se pueda llegar a formalizar todo el edificio, siempre ha sido un tema de investigación que arquitectos, de todas las épocas, han trabajado. En este proyecto, Laura Bonell, ha diseñado un módulo a través del cual y gracias a su repetición, consigue desarrollar y definir el proyecto dando una solución brillante al problema propuesto. Su edificio parte del diseño de una pieza realizada en hormigón y se puede decir que se asemeja, en planta, a la forma de una hoja. Este elemento lo utiliza, además de generador de espacios interiores y de cerramiento, como elemento de soporte de la cubierta del edificio. La agrupación la hace de tal manera que consigue introducir el programa y construir unos espacios interiores que dan origen a la forma. La luz zenital juega un interesante papel en estos espacios y estos se relacionan con el exterior a través de unas grandes vidrieras donde aparecen unos dibujos de árboles dando la impresión de que la naturaleza se ha apropiado del edificio. La relación entre el espacio interior y el exterior es muy importante, tanto que en algunas zonas no se sabe donde empieza uno y donde termina otro. La cubierta juega un importante papel. Es una pieza en la que, Laura Bonell, ha sabido dar respuesta a este edificio construyendo un plano de hormigón único, con diferentes pendientes para conseguir dar singularidades a los diferentes espacios interiores y resolver todos los problemas técnicos que presenta una cubierta.

ANGEL SOLANELLAS. Le Corbusier ya hablaba en su momento de la "promenade arquitectural" y este siempre fue uno de los temas importantes del movimiento moderno. Importante porque hacía que el edificio no se entendiera solamente como una construcción estática sino como un edificio donde sus espacios que insinuaban movimiento. Esta es la idea fundamental sobre la que, Angel Solanellas, trata este proyecto. El, proyecta un edificio como un recorrido a través del bosque y respetando en lo máximo el entorno y los árboles. El recorrido empieza en el encuentro con la vía principal de acceso y se inicia por la misma cubierta del edificio, llegando a la parte más alta donde sitúa el acceso al museo. En este punto es por donde hace la conexión con el interior del museo. El paso de la cubierta a la planta baja, es a través de una sala, diseñada de tal manera que permite al espectador hacer un giro de 180 grados y empezar un nuevo camino hasta la salida del museo. Durante este nuevo trayecto, el espectador se va encontrando con las salas propuestas en el programa, salas que todas ellas tienen una relación muy importante con la luz natural. Al final de este camino, el espectador se encuentra en el lugar de partida por lo que el arquitecto consigue mostrar, al espectador, todo el edificio sin que uno se de cuenta. La forma de este edificio, sale de la propia idea del recorrido y de la implantación en el terreno. Será después cuando se introduce el programa y este se irá amoldando a la propia forma. Los materiales utilizados ayudan a entender la conexión entre el edificio y el entorno.

AMANDA SOLER No es nada fácil saber integrar un edificio de esta envergadura en el paisaje sin que este cambie totalmente, sin embargo Amanda Soler, con su proyecto consigue que el edificio casi desaparezca por completo dejando a la vista del espectador, dos discretos cortes en el propio terreno por donde consigue hacer el acceso al museo. Las salas donde se exponen las piezas mayores del museo, tienen dos plantas de altura, por este motivo se le da mucha importancia a la sección transversal y así consigue dejar, las salas de exposición, en su parte más profunda. Para conseguir tener luz natural en su interior, se ayudará de la idea de las claraboyas. No se ha de entender como un edificio enterado sino como un edificio bajo tierra donde las conexiones con el propio terreno serán siempre muy importantes y parecerá que el edificio este construido en superficie. El trabajar con el hormigón es una garantía de la buena relación del material con el entorno.

El projecte neix de l'observació de l'entorn, analitzant i potenciant les seves principals característiques. Des d'un inici el projecte es marca uns objectius molt clars:

Per una banda **MILLORAR LA PERMEABILITAT DEL SOLAR**, difícil a causa de la diferència de cota existent entre aquest i el camí d'accés

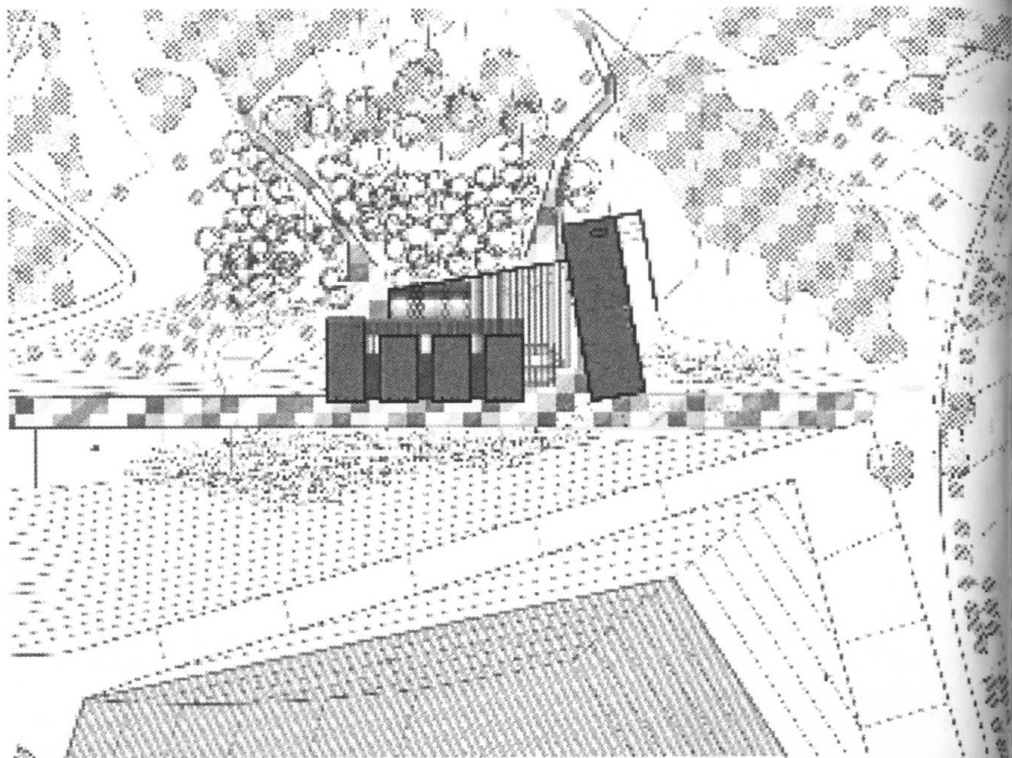
Per l'altra, **INTERVENIR EN L'ENTORN** amb decisió **SENSE MALFER LES VISUALS** que, en ambdós sentits, té l'emplaçament

Per cumplir amb el primer objectiu, el projecte s'erigeix com una **PORTA D'ACCÉS A LA MUNTANYA**, que millora l'accés a aquesta a través d'un pas entre dos cossos, i que genera un espai exterior que actua com a ròtula de les circulacions. Aquests cossos, ancorats al desnivell del talús, són la reconstrucció de la barrera natural del talús i poden aprofitar les possibilitats de programa que un desnivell de 4 metres pot oferir.

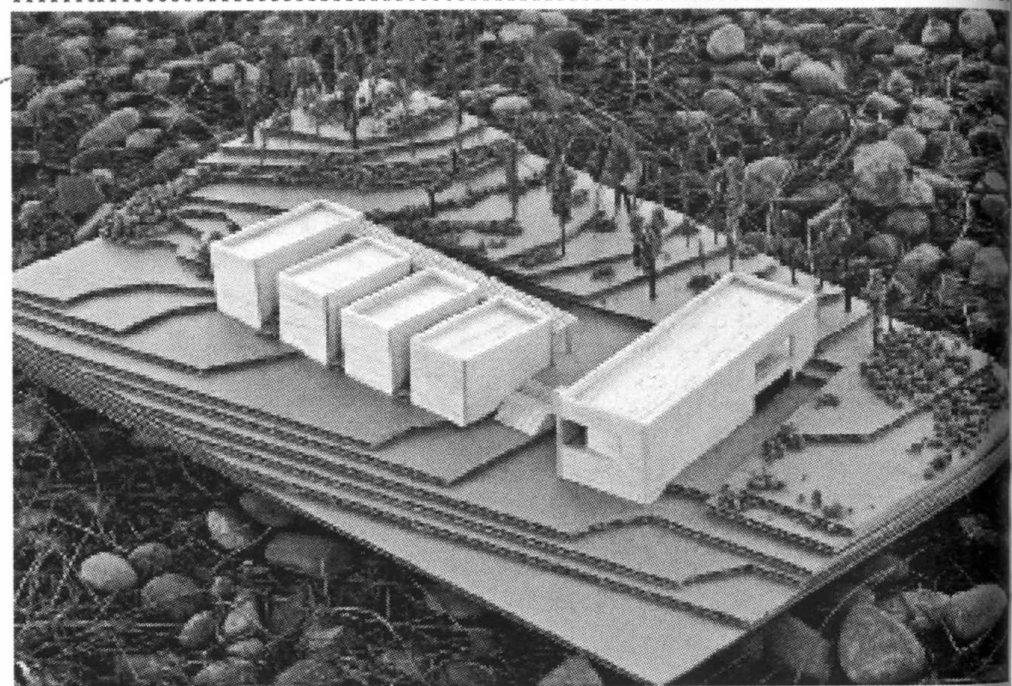
Per al segon objectiu, el projecte **DISPERSIA ELS SEUS VOLUMS** en edificis aparentment aïllats, per tal de controlar la seva presència en el bosc i en el camí. Aquest gest també permet generar un espai exterior controlat.

L'edifici consta de 5 volums, aparentment incomunicats, però que queden relligats en planta soterrani. La seva dispersió obeeix a una esquematització del programa: 4 cossos contenen sales d'exposició i el cinquè, més voluminós, s'erigeix com l'accés. El conjunt s'entén com un recorregut museístic entre els cossos dels extrems.

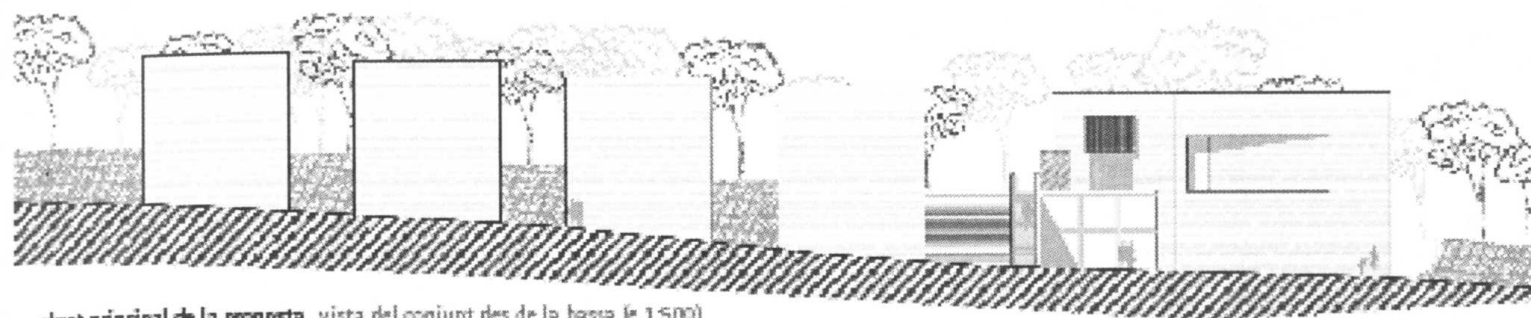
Els cossos tenen una estructura a base de pòrtics metàl·lics unidireccionals recolzats sobre murs de contenció de formigó armat. La materialitat és una pell de maó arrebossat i pintat de blanc.

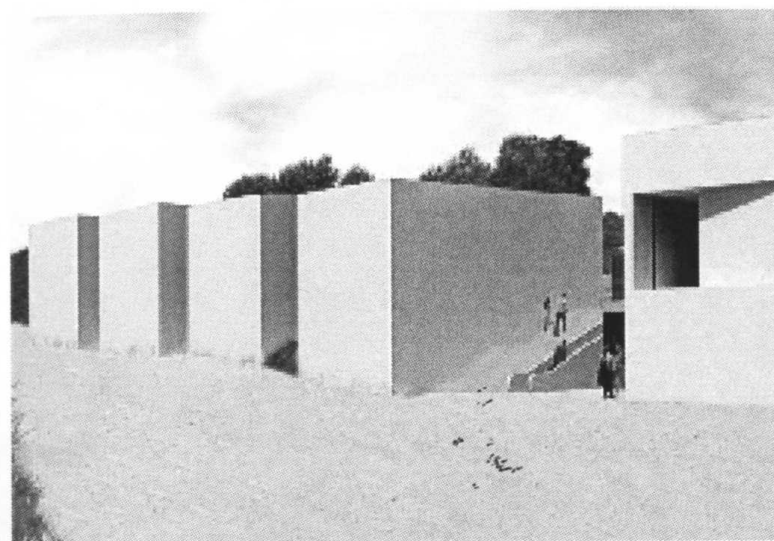
planta d'emplaçament el projecte es basa en la construcció d'un punt de trobada per sobre del camí (e.1:2000)

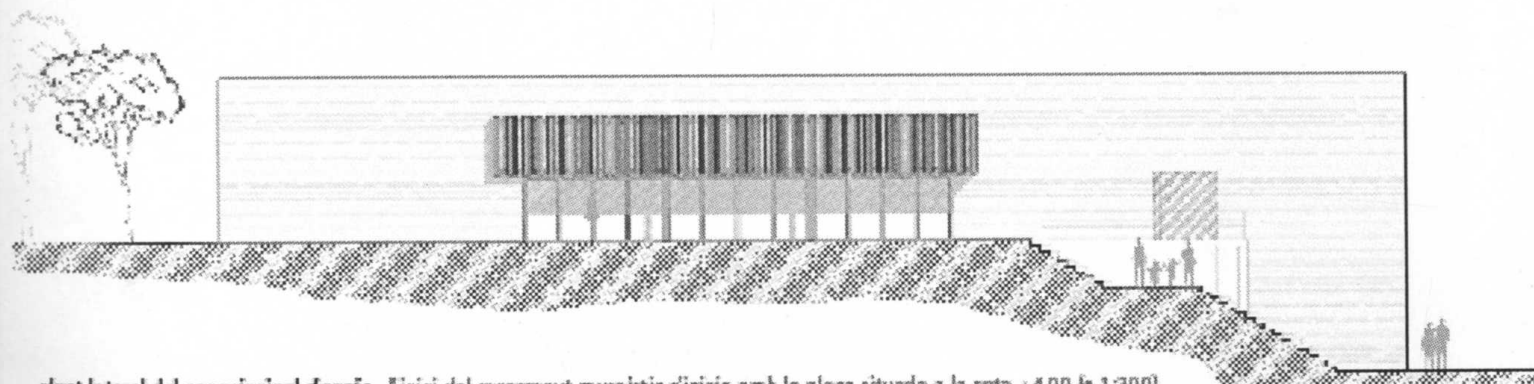
fotografia de la maqueta el projecte treu profit del talús natural existent a l'emplaçament reconstruint-lo

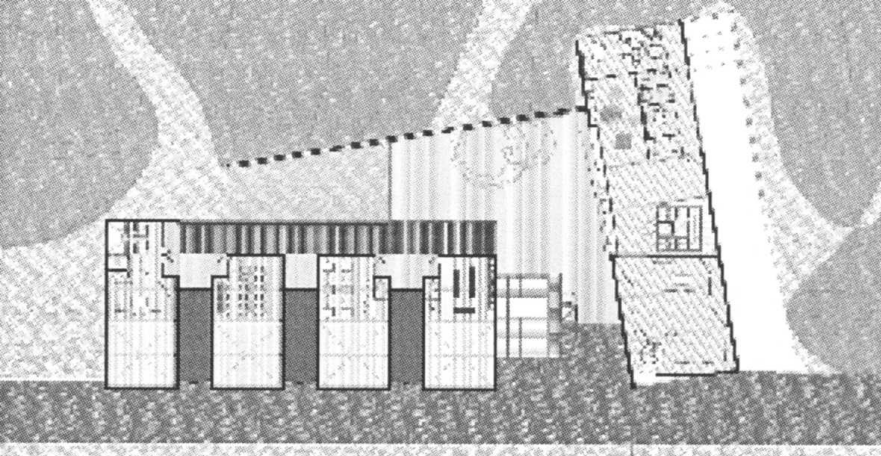
alçat principal de la proposta vista del conjunt des de la bassa (e.1:500)

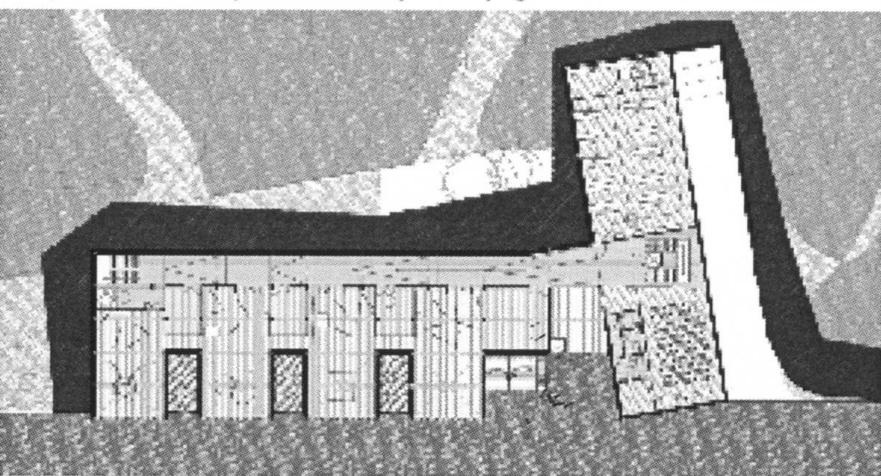
perspectives exteriors vistes de l'accés al conjunt des del camí (esquerra, cota $\pm 0,00$) i des de la muntanya (dreta, cota $+4,00$)

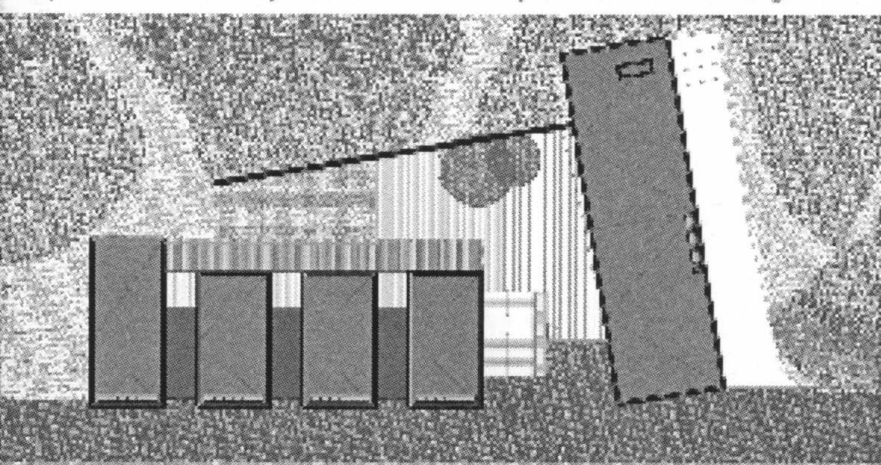
alçat lateral del cos principal d'accés l'inici del recorregut museístic s'inicia amb la plaça situada a la cota $+4,00$ (e.1:300)

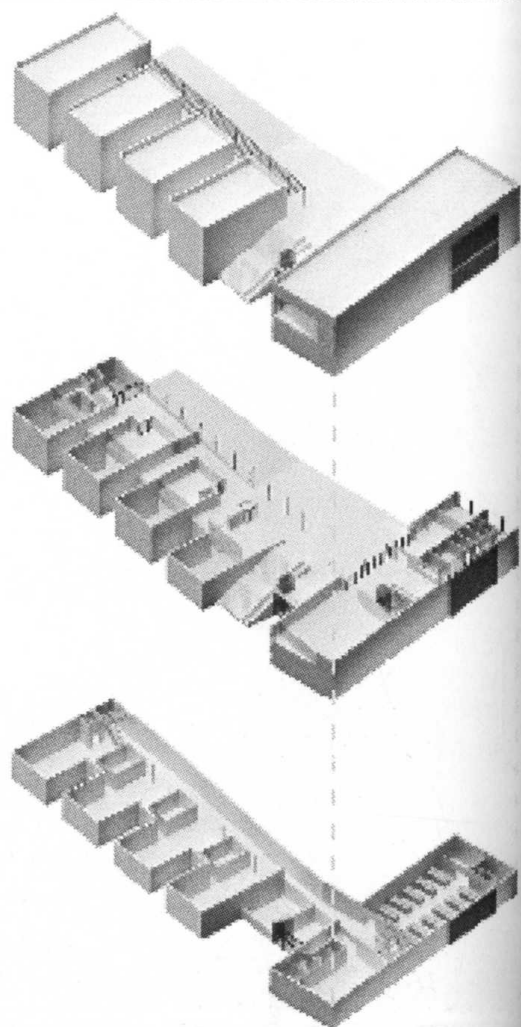
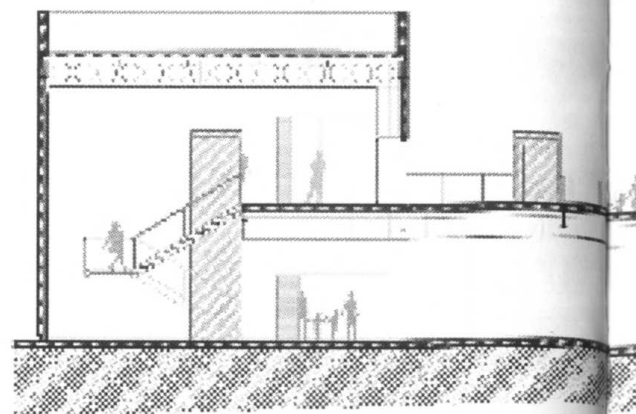
a la planta d'accés s'ubiquen l'accés al conjunt i els programes administratiu i de serveis

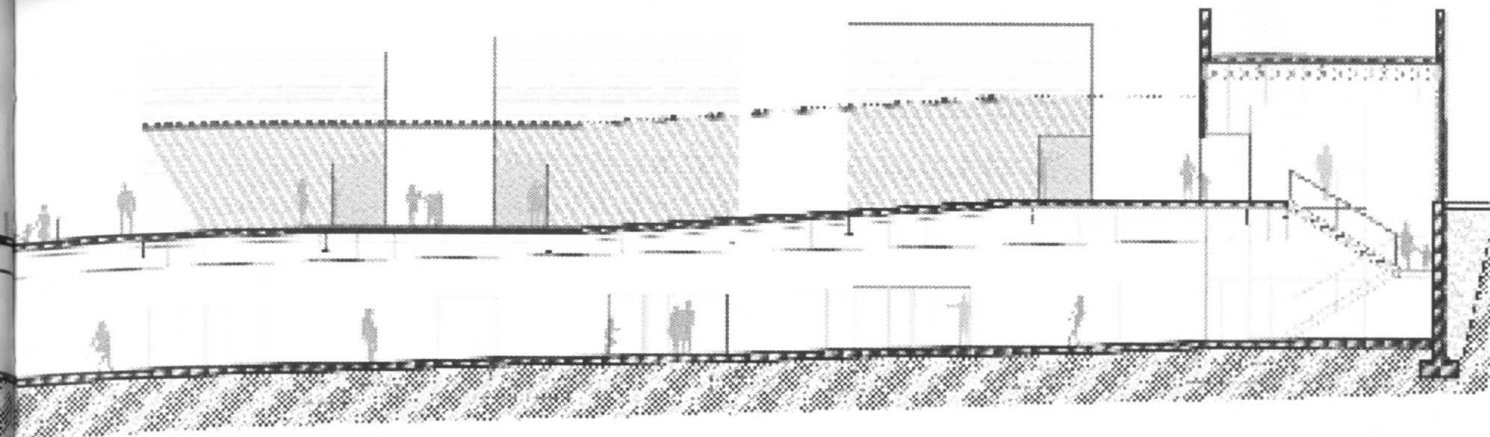
a la planta subterrània s'ubiquen les diferents sales d'exposicions, l'auditori i els magatzems

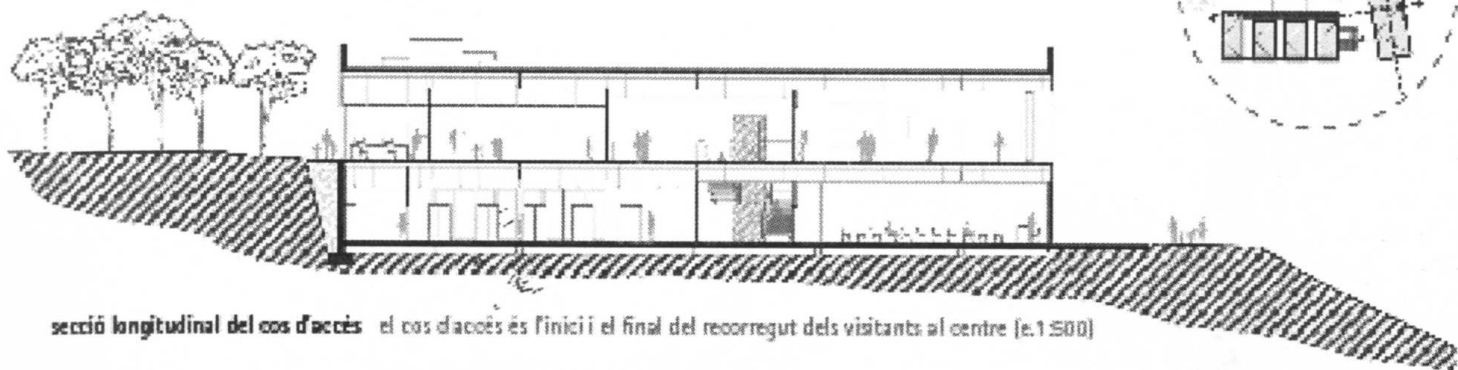
plantes de la proposta planta d'accés, planta subterrània i planta coberta (e.1:1000)

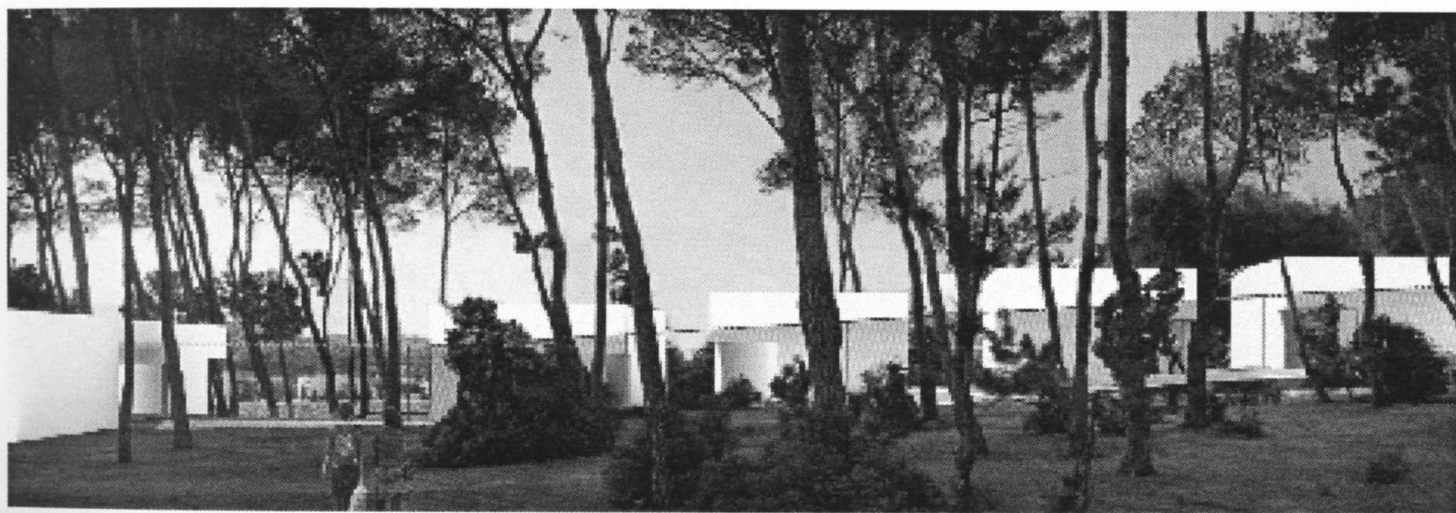
axonomètria del conjunt la pta. soterrani comunica les sales d'exposició

secció transversal del conjunt tot i la aparent incomunicació dels cossos, aquests queden relligats en planta soterrani, seguint la lògica del recorregut museístic (e.1:300)

secció longitudinal del cos d'accés el cos d'accés és l'inici i el final del recorregut dels visitants al centre (e.1:500)

perspectiva exterior la disgregació dels cossos té en compte la percepció del conjunt des de la muntanya

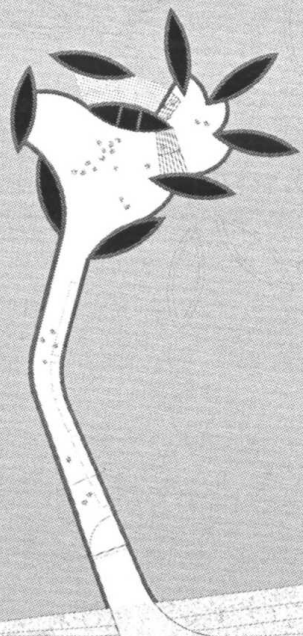
L'edifici parteix de la disposició d'unes peces en el terreny, de manera aparentment desordenada, com els arbres al bosc. Aquestes peces, amb forma de "fulla" de 10x2,5m, són alhora estructura, tancament, contenidors d'espais tècnics i part de l'exposició. La resta, el buit contraposat a la massa, és un espai fluid, que constantment es redefineix, i on les tensions entre les peces creen els límits entre les parts del programa. Aquesta compressió i descompressió s'accentua en secció, amb una coberta ondulant de formigó alleugerit. El tancament amb l'exterior es completa mitjançant finestres altes i estretes, esclatxes entre les fulles estructurals que tamisen la llum en estar coberts per una protecció solar amb imatges d'arbres.

La geometria de petites peces, un sistema obert que permet el creixement, s'oposa a un tipus d'edifici de volumetria contundent, i crea una façana trencada, que dialoga amb l'entorn.

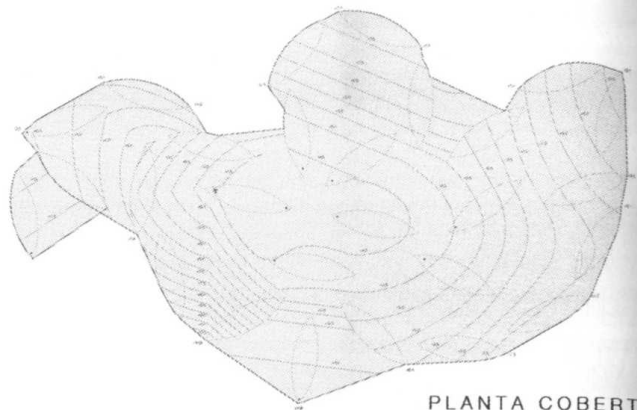
Tot i que les peces són sempre iguals en dimensions, es comporten de manera diferent a nivell estructural segons la seva posició, cosa que es reflecteix en la construcció, amb diferents gruixos de mur i canvis de material quan la capacitat de suport no és necessària.

A nivell funcional, la major part del programa es desenvolupa en una sola planta, a la qual s'accedeix per una sala inferior, on s'arriba a través d'un túnel. Aquesta immersió a l'edifici permet percebre l'edifici des de l'interior, ja que el talús natural impedia primerament la visió. D'altra banda, no és necessari adaptar el terreny natural amb rampes i escales per salvar el desnivell. El vestíbul, de dimensions generoses i gran altura, és el nexa d'unió entre l'àrea de magatzem i conservació i la dels visitants, que s'estructura en un recorregut en forma d'anella amb múltiples variants.

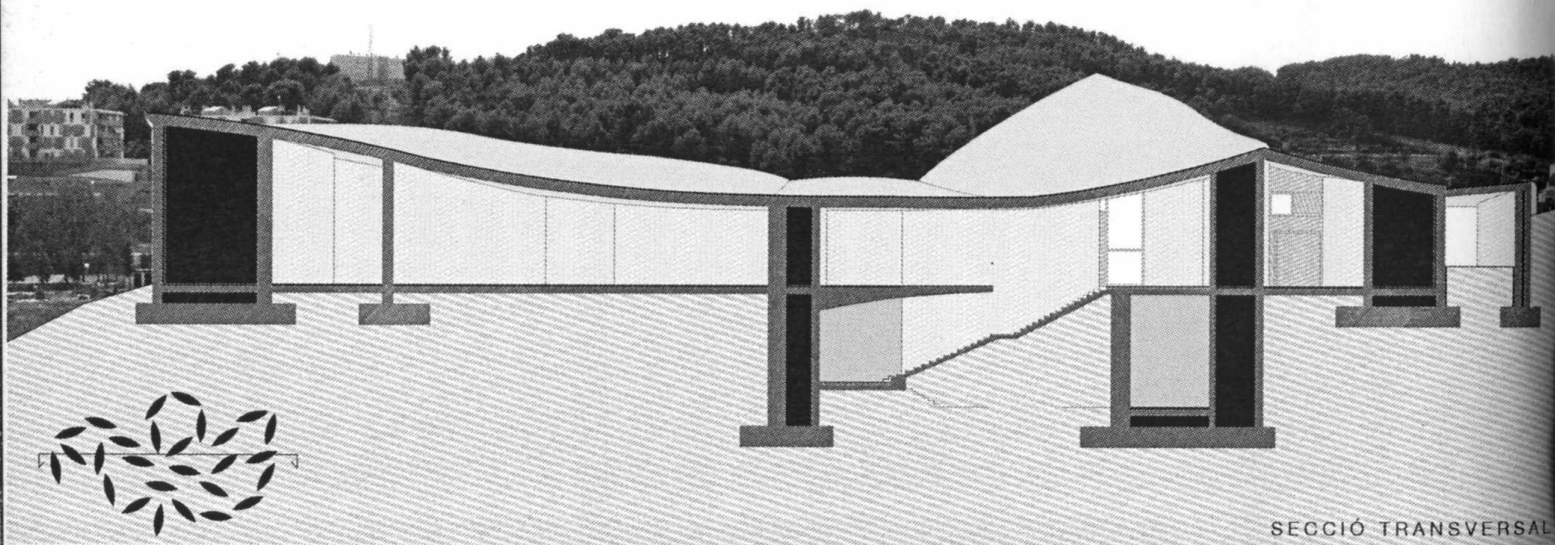
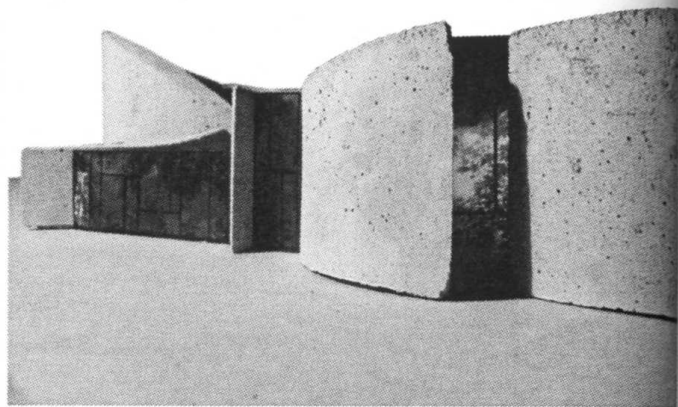

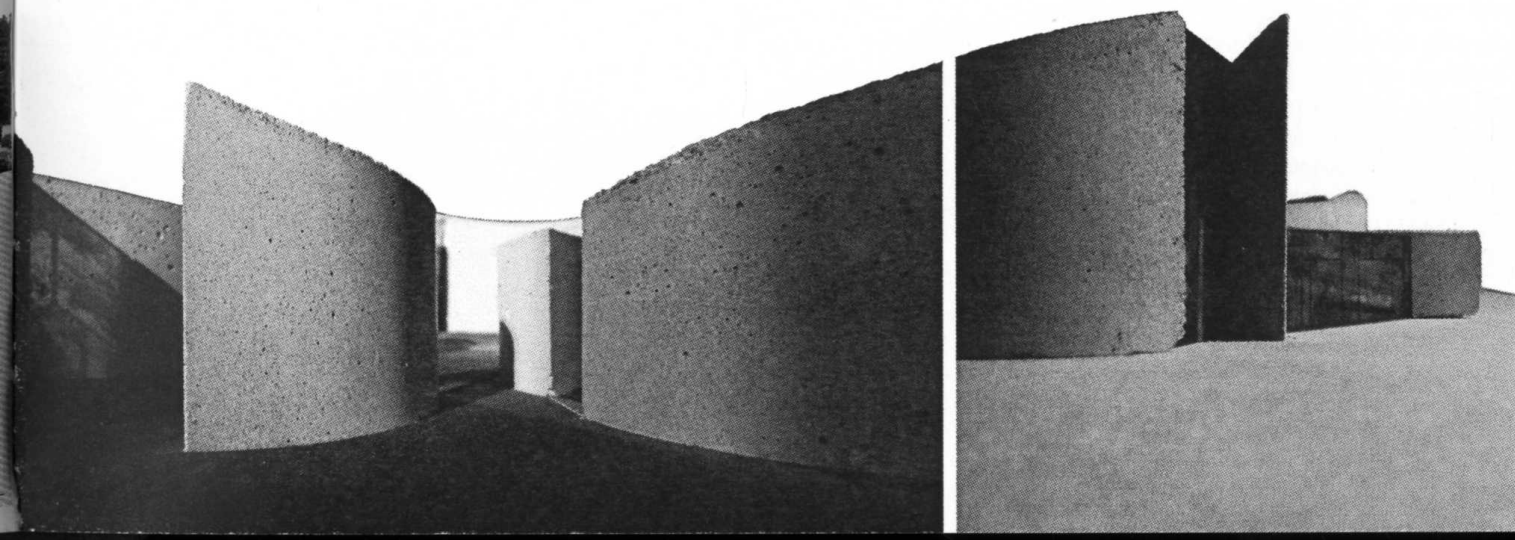
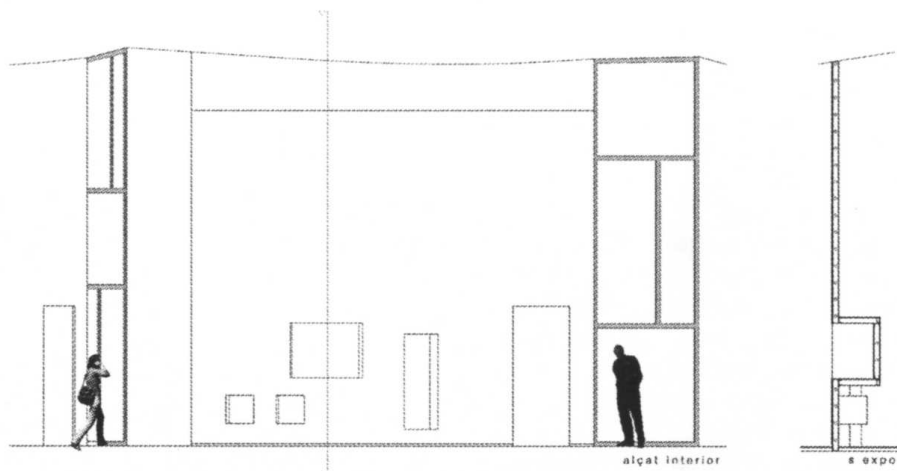
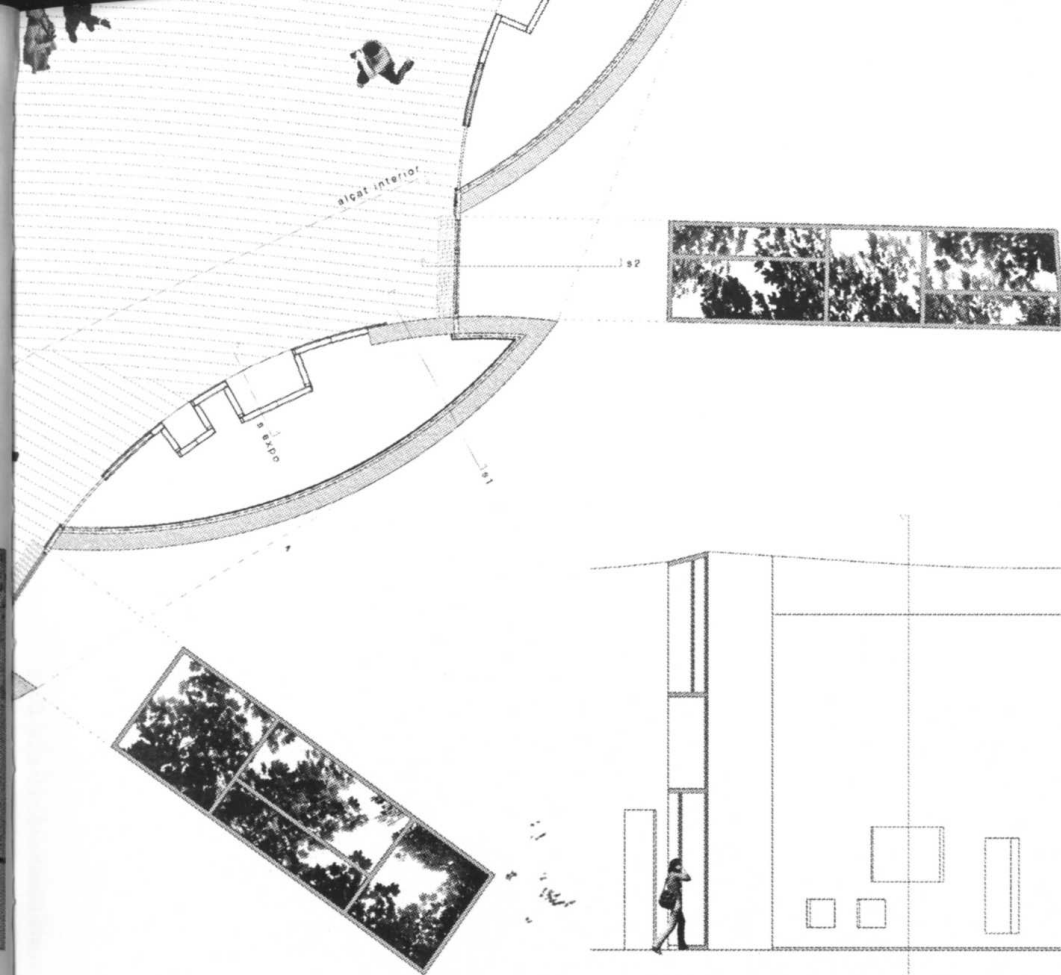
PLANTA ACCÉS

PLANTA COBERTA

SECCIÓ TRANSVERSAL

El proyecto se encuentra en un lugar privilegiado, punto de unión, articulación y frontera entre la ciudad y el bosque; entre el asfalto y la vegetación. Ha de ser un proyecto que relacione y reconcilie estos aspectos, aparentemente opuestos. Estas premisas dieron lugar a plantear una serie de requisitos que debería tener el proyecto y de esta manera también acabaron modelando y materializando un volumen, al que se le une la necesidad de un espacio público que sirva al reposo, a la contemplación y a su vez un lugar digno para el encuentro.

Las primeras sensaciones del lugar me sugirieron la incorporación de la naturaleza al proyecto y que al mismo tiempo diera al visitante la sensación de adentrarse, de descubrir, igual que los arqueólogos y paleontólogos.

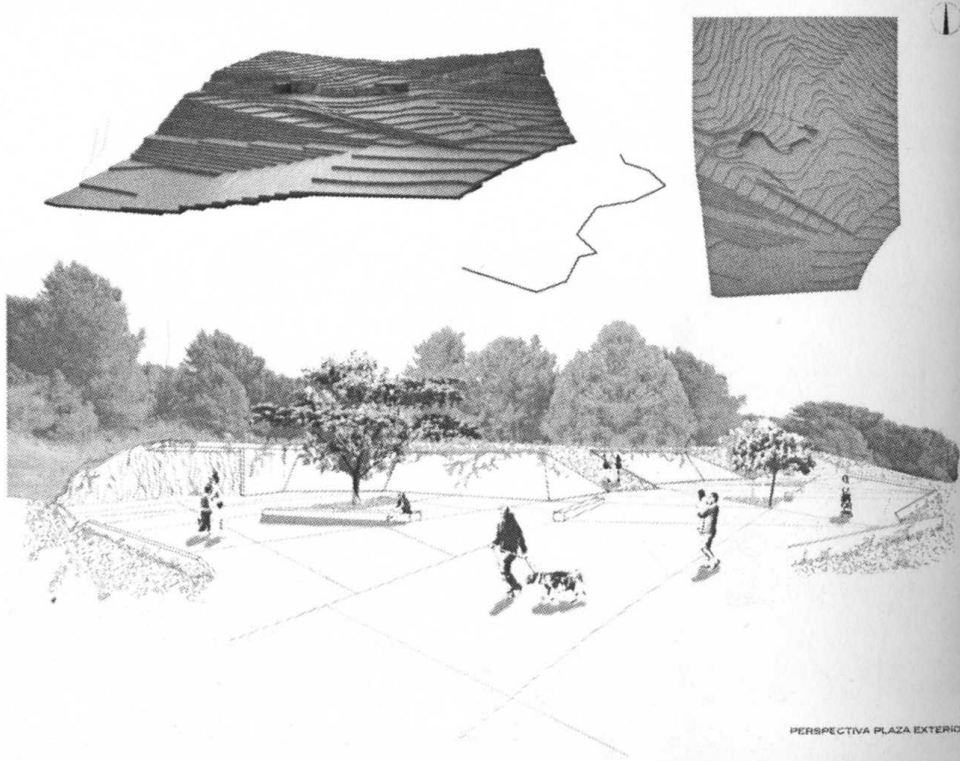
Levantar la tierra y descubrir, hacer de la adecuación del territorio para incorporar el programa, el elemento básico de ordenación del proyecto. La geometría debe servir para contener y ordenar la complejidad y para protegerse de la intemperie, abrigando bajo tierra programas evocadores.

La presencia desde el exterior debe ser clara, sutil, excepcional y misteriosa. Reconocible y a la vez provocadora de curiosidad. La presencia del exterior cuando se visita el interior, debería ser mínima y concreta.

Se crea una plataforma sobre la cual el terreno, se desparrama como un derrumbe que sólo es contenido por unos muros de acero cortén y unas láminas de hormigón visto que forman las entradas al museo. Las formas aun pareciendo aleatorias siguen las formas del terreno, de una manera geométrica; consiguiendo la fusión entre los dos mundos, urbano y natural.

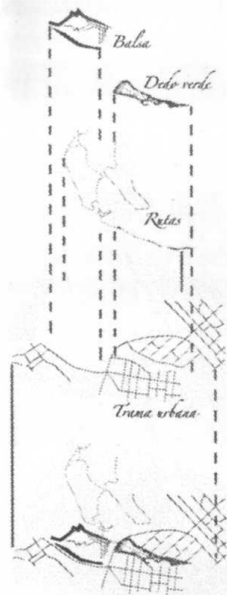
PLANTA DE EMPLAZAMIENTO

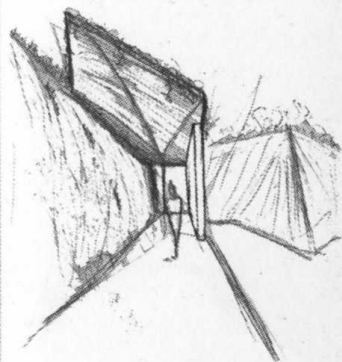
PERSPECTIVA PLAZA EXTERIOR

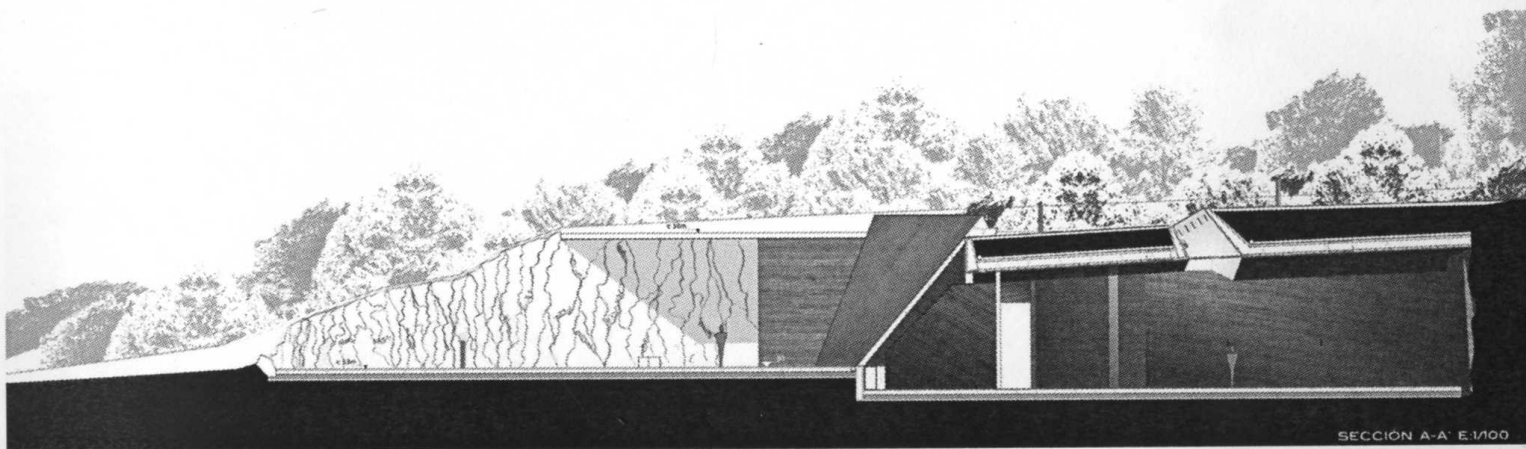
PLANTA CUBIERTA DEL PROYECTO

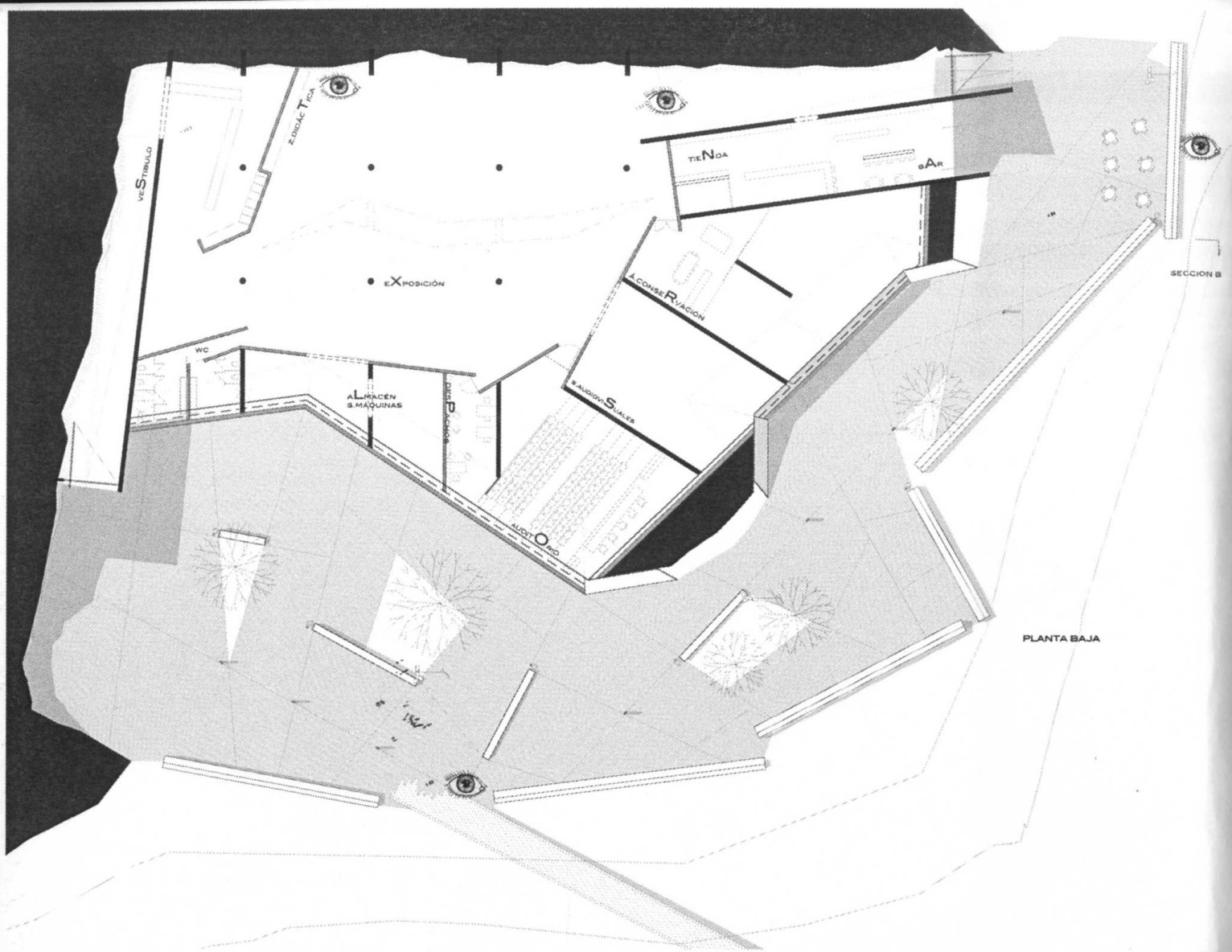
ELEMENTOS QUE FORMAN EL ENTORNO

BOCETO ENTRADA

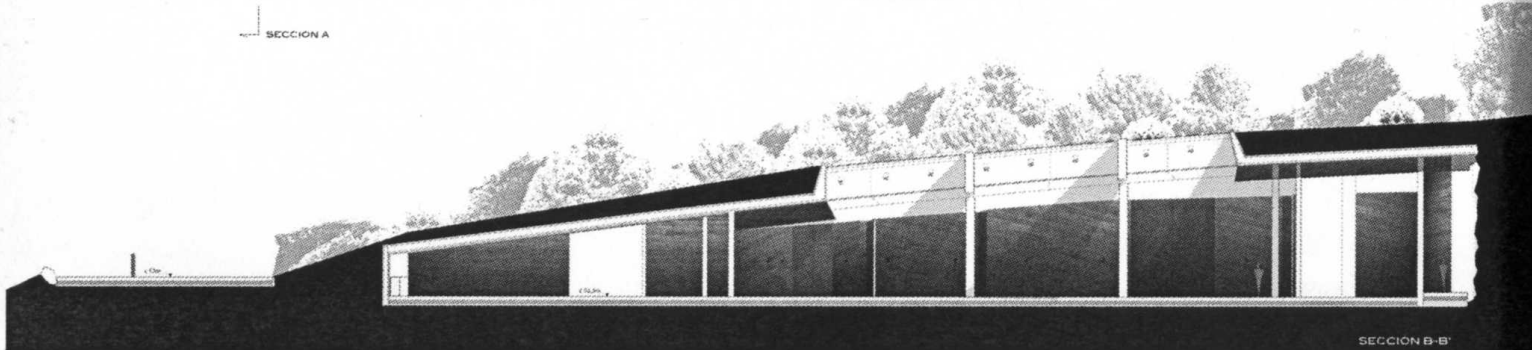

SECCIÓN A-A' E.1/100

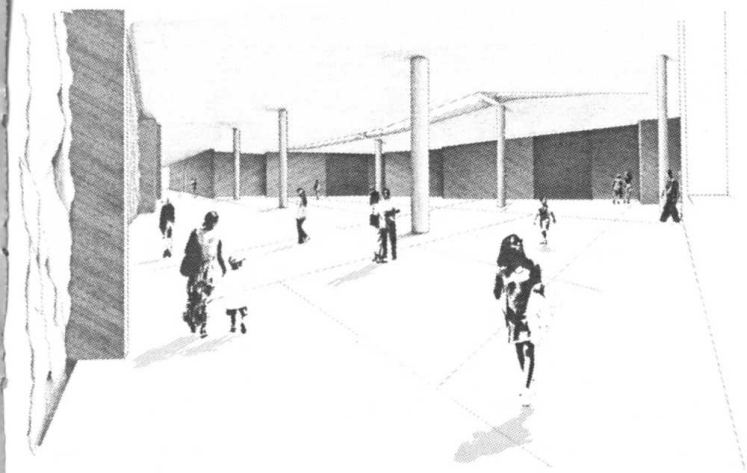

PLANTA BAJA

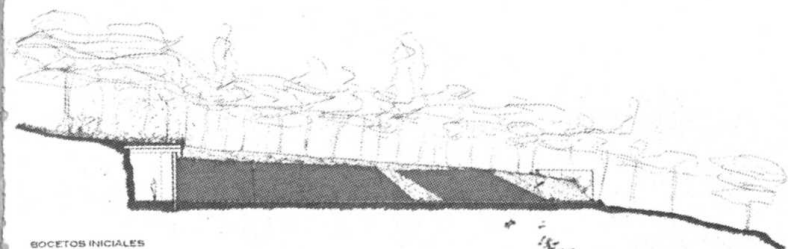
SECCION A

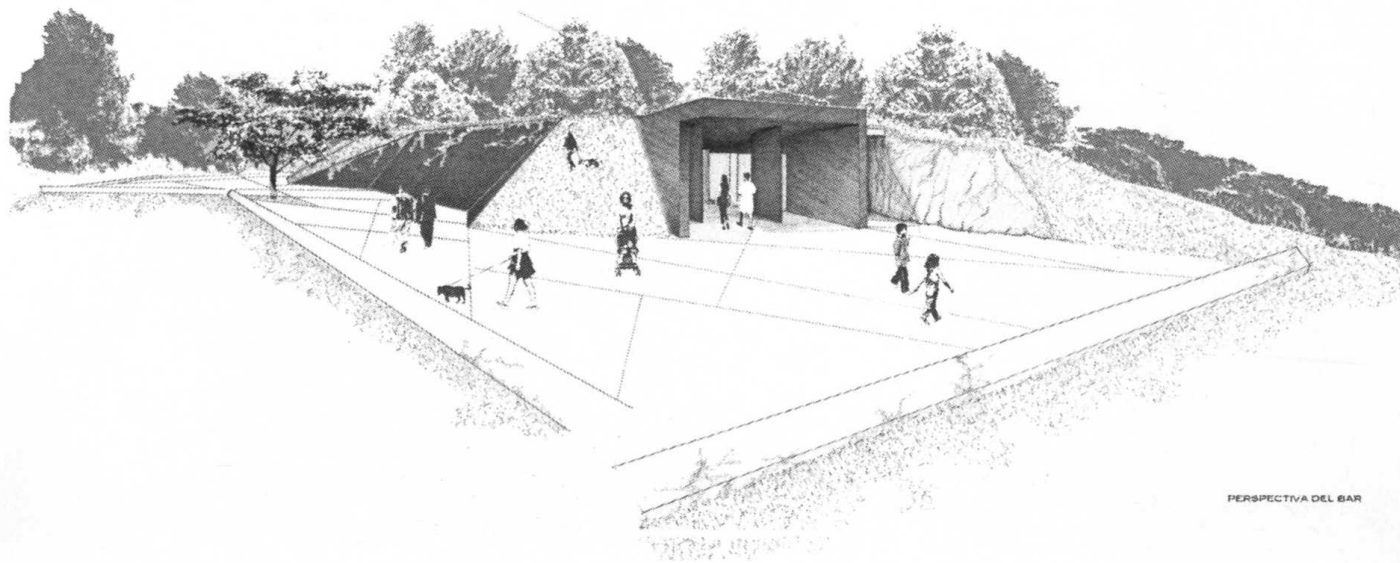
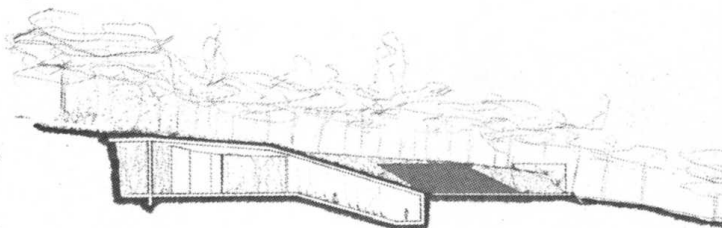
SECCION B-B'

PERSPECTIVA SALA PRINCIPAL

BOCETOS INICIALES

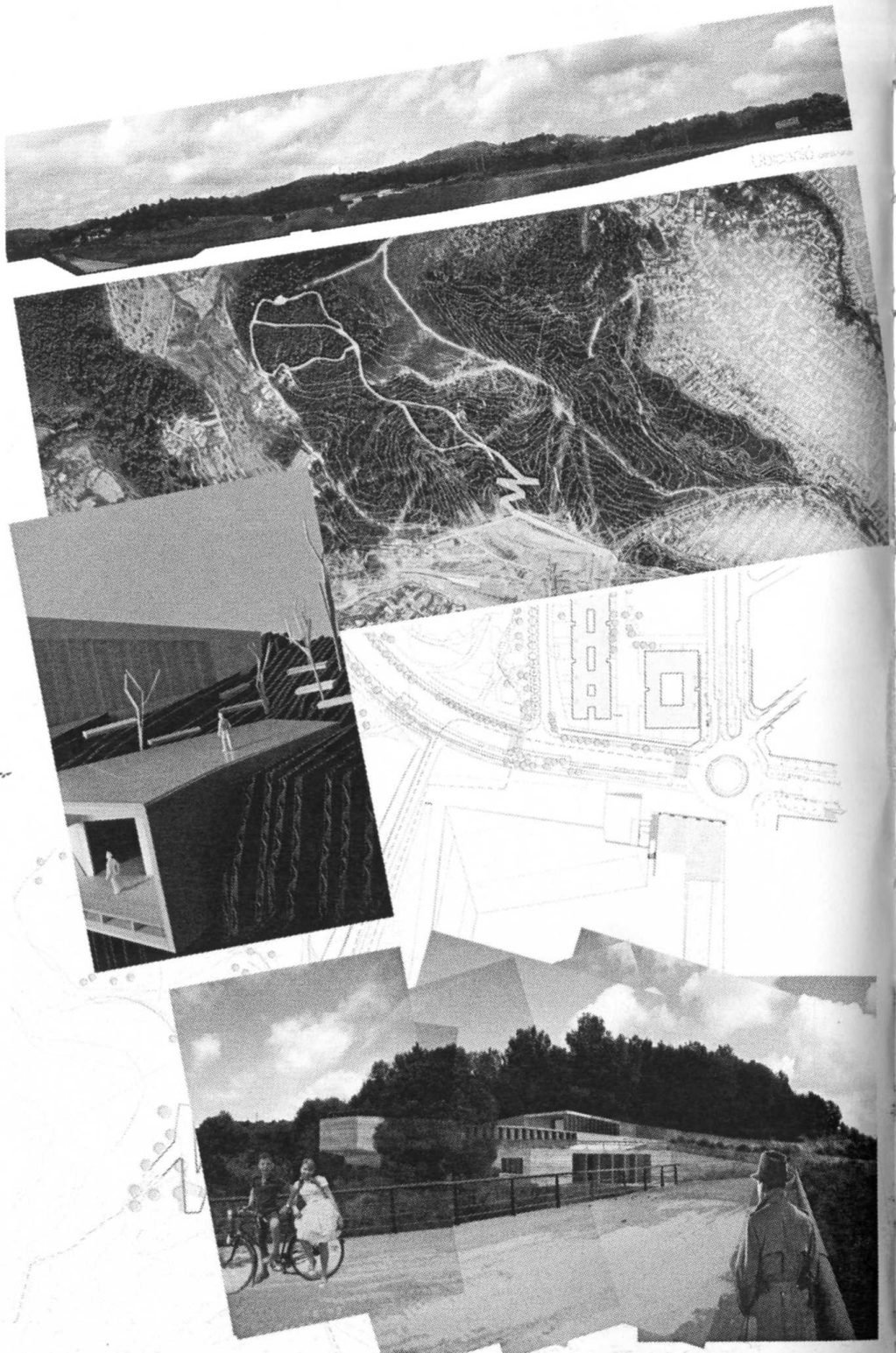

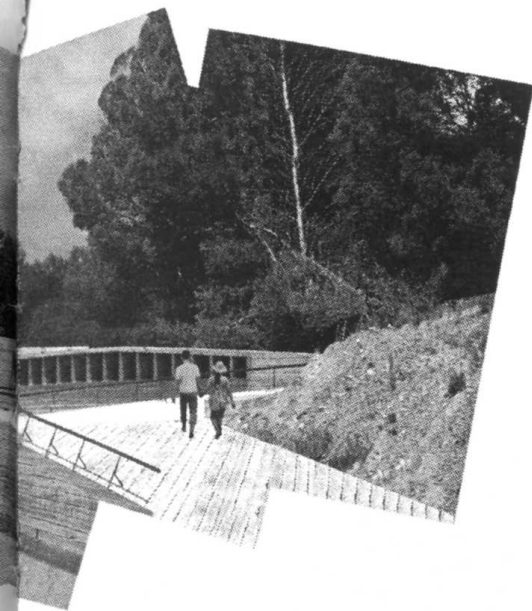
PERSPECTIVA DEL BAR

La intenció del projecte, al situar-se en un punt complex de relació entre la ciutat i el bosc juntament amb aquests equipaments poc habituals com són una balsa de laminació, era la d'establir un accés i alhora un recorregut que dotes d'interès i oferís protecció a una part de bosc força malmesa.

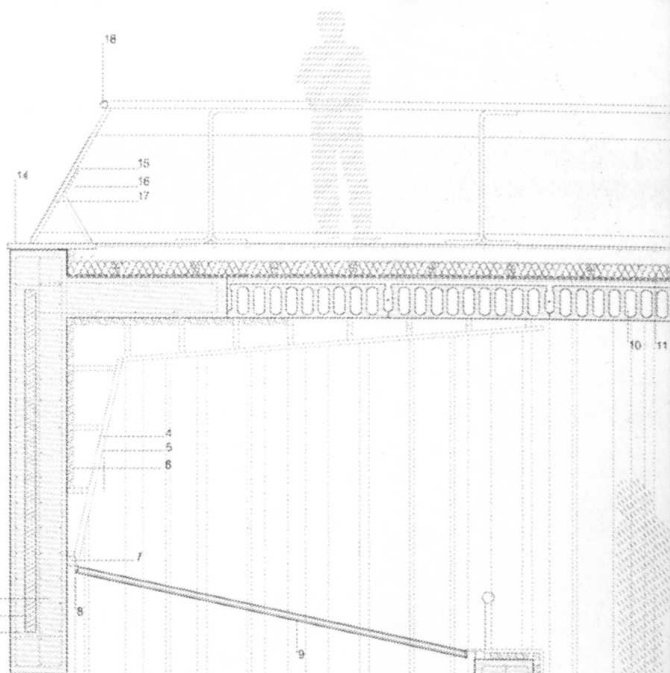
Amb aquesta finalitat el projecte es desplaça del primer solar proposat per a col·locar-se al costat d'una riera rehabilitant un camí existent que la construcció de la balsa havia deteriorat. Creant així una millora del recorregut i protegint l'arbrat proper a la riera, que es trobava en mal estat, al mateix temps. El projecte estableix d'aquesta manera una relació intensa amb el lloc, buscant ésser un element que expliqui el que el rodeja intentant ser partícip d'aquest, quasi convertint-se en una arquitectura civil com ho són els ponts o la pròpia balsa i que fonamenten la seva existència en arguments que van més enllà del que estableix un programa. Però, seguint amb el símil de la balsa, si en el seu cas es pren un tros de bosc per unes necessitats de la ciutat. El projecte busca entendre el bosc, per una banda la seva història que resol el programa, però per altra la seva morfologia i formar part d'ell, del recorregut que dins seu s'estableixen, de l'escorrentia de les aigües pluvials que desemboquen en la balsa,... convertint-se així en una peça, equipament semblant a la balsa o als propis ponts que es troben al llarg del camí que busca establir un diàleg entre ells i el bosc i la ciutat aportant al petit tram de bosc malmès, intensitat i riquesa.

L'edifici del Centre acaba convertint-se en un recorregut que es planteja com un passeig que a partir de l'observació permet entendre la història i evolució del lloc.

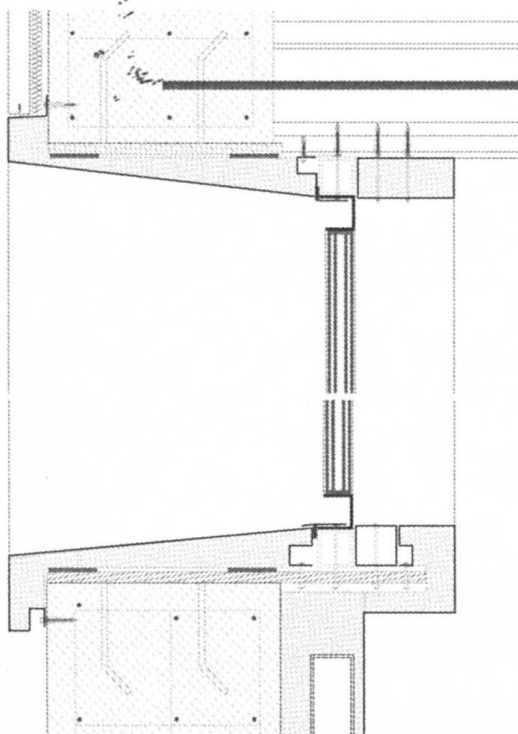
1. Mur de formigó armat 24 cm
2. Poluretà expandit 8 cm
3. Mur de formigó armat 11 cm
4. Rastrell de fusta de 5x4cm
5. Taulat de fusta tacat
6. Poluretà expandit 8cm
7. Perfil tubular 75.65.5
8. Xapa metàl·lica plorada i soldada a perfil tubular 0.5mm
9. Cement 6+6/12.5+5
10. Placa alvolar RR 25/120
11. Làmina impermeable
12. Polietilè exte
13. Capa de formigó armat
14. Placa de formigó armat pretensada
15. Perfil tubular Ø5cm
16. Perfil tubular Ø5cm
17. Xapa d'acer estriada
18. Perfil tubular Ø5cm
19. Làmina de cotó expandit
20. Parquet flotant 10mm d'una base de fibres de fusta prensada d'alta densitat (HDF) + 4mm de fusta de roure natural barnissat
21. Peus paviment ibric
22. Parquet flotant 10mm d'una base de fibres de fusta prensada d'alta densitat (HDF) + 4mm de fusta de roure natural barnissat
23. "encarnada" de Grives
24. Tub de drenatge Ø20cm
25. Làmina impermeable
26. Làmina geotèxtil

Secció D-D
1:10

Detall estructura obertures
1:10

Secció A-A
1:10

El projecte consisteix en un Centre d'Interpretació del Quaternari. Es situa al límit de Viladecans i Gavà, just a sobre d'una bassa de laminació a on s'han trobat restes prehistòriques (motiu pel qual es realitza l'exercici).

Segons la qualificació urbanística la parcel·la i els seus voltants seran un PARC URBÀ. Aprofitant aquest fet, el projecte es troba enmig de l'espai públic, formant-ne part i permetent que tothom en pugui gaudir públicament.

Per a aconseguir-ho es divideix el terreny en TRES PLATAFORMES, orientades en la mateixa direcció que les corbes de nivell, de manera que en secció el centre queda soterrat però el seu espai superior forma part del parc.

El projecte es pot recórrer exteriorment -passejant pel parc (tant de manera peatonal com puntualment rodada)- o interiorment -ja entrant al museu-.

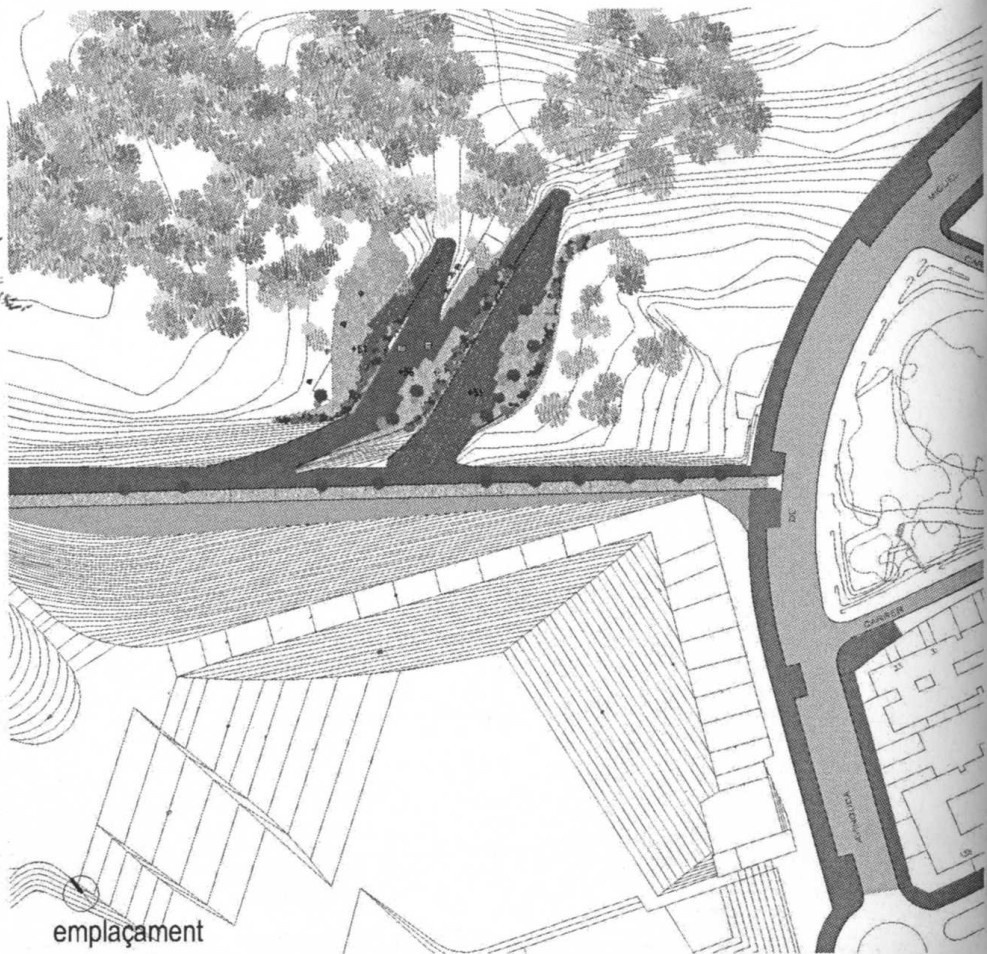
El CIQ es desenvolupa bàsicament en PLANTA BAIXA i es divideix en tres cossos i usos principals: un més públic (auditori, sala virtual, administració...); un altre que conté l'accés i la sortida del centre amb una sala per a exposicions temporals; i un cos privat que és propiament el del museu. Aquest, té una doble altura i és tot de formigó armat de manera que l'usuari tindrà la sensació d'entrar a una cova. A la planta superior trobem el bar.

L'alçat, orientat a sud-est, també busca l'efecte d'entrada a una cova quedant emmarcat per una gran jàssera. El material predominant del projecte és el FORMIGÓ ARMAT i el joc que permeten les seves TEXTURES.

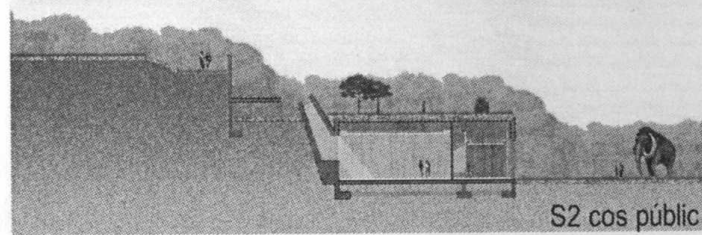
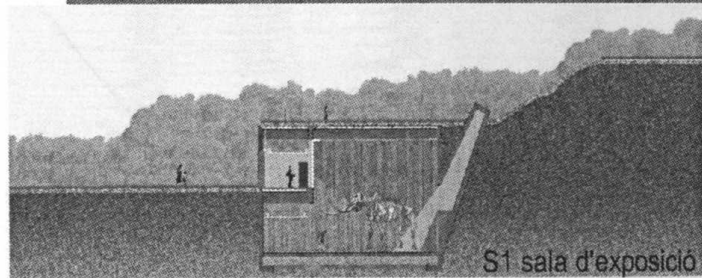
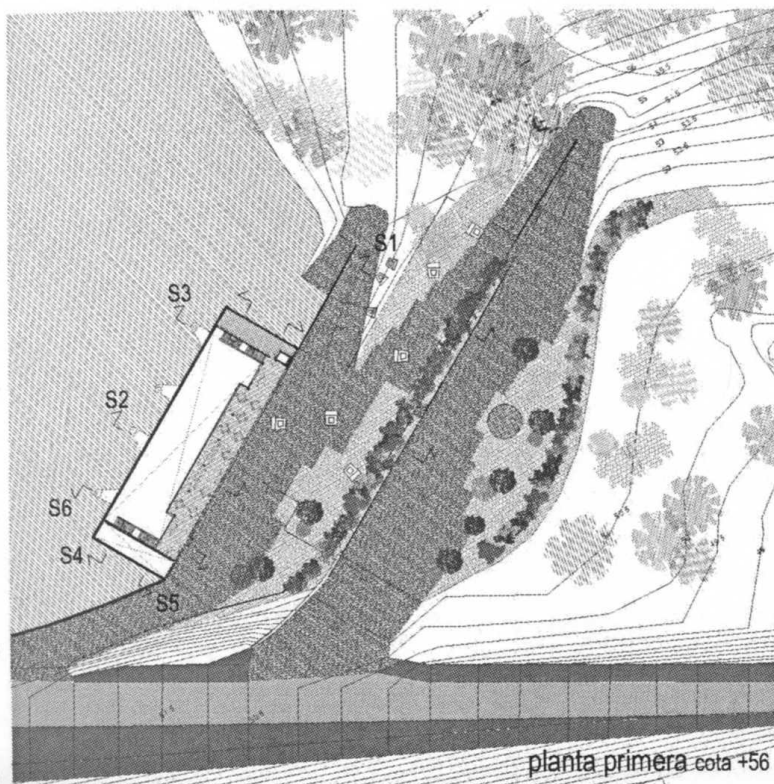
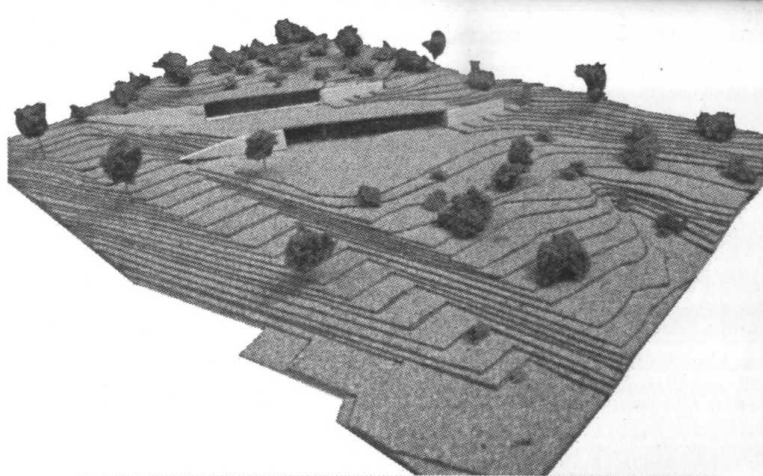
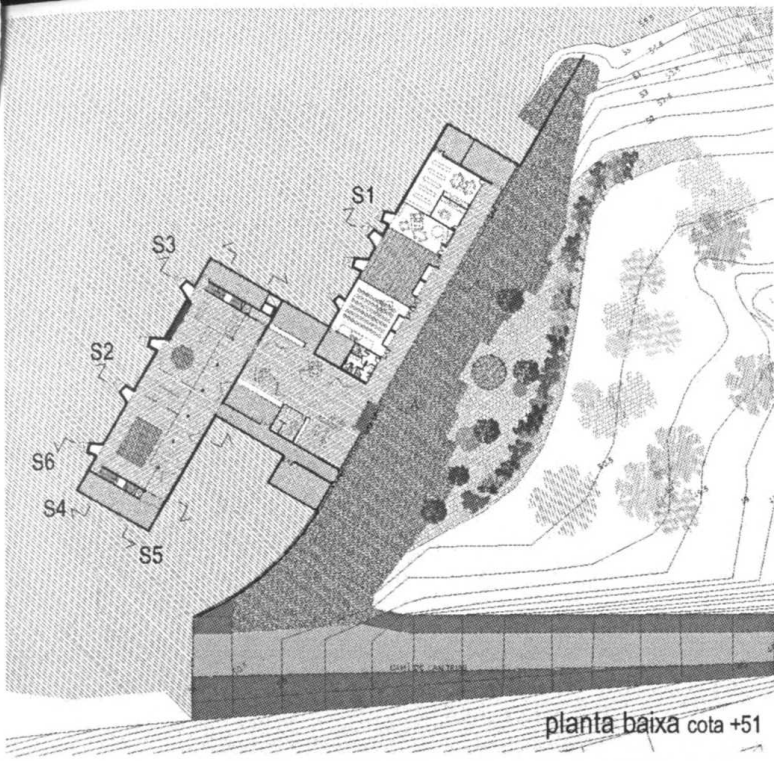
La IL·LUMINACIÓ és un punt essencial del projecte. S'utilitzen LLUERNARIS de formigó que permeten l'entrada de llum natural en determinats punts de l'edifici i que en superfície es materialitzen com a escultures donant al parc un caire de land-art.

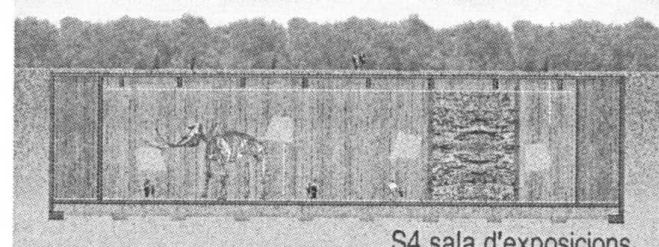

situació
— parc urbà
- - - parcel·la

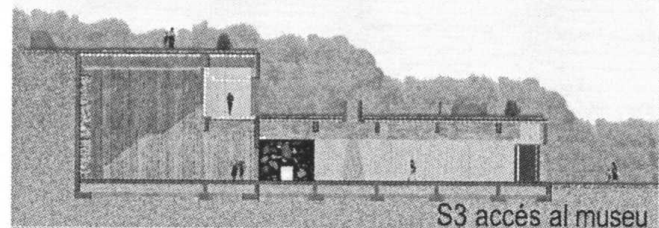

emplaçament

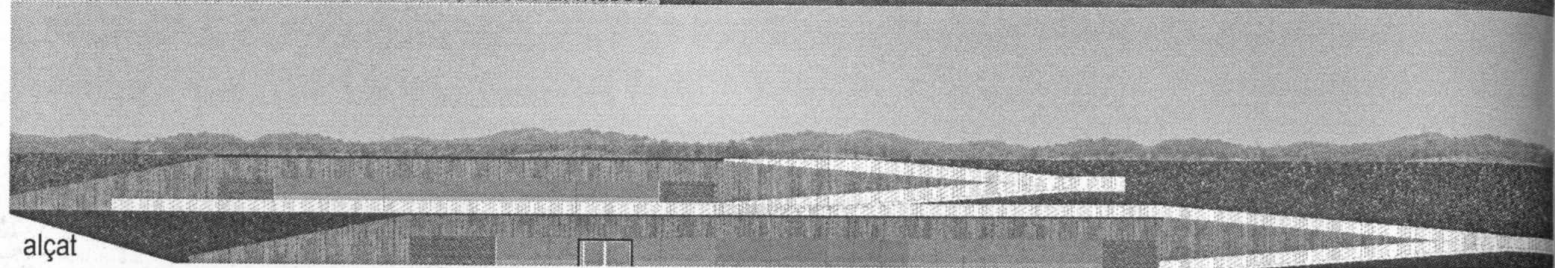
S4 sala d'exposicions

S3 accés al museu

vista cap a la bassa de laminació

alçat

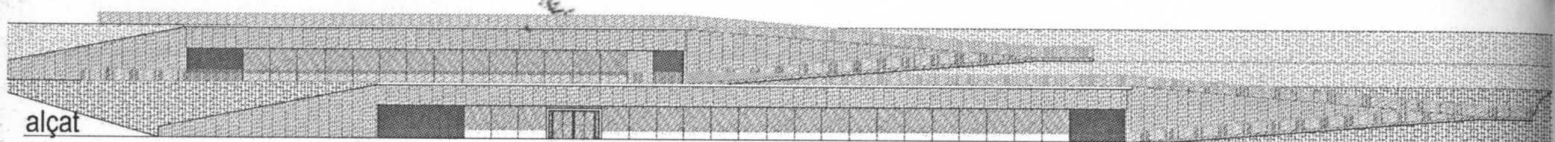

acer corten

formigó

xapa perforada

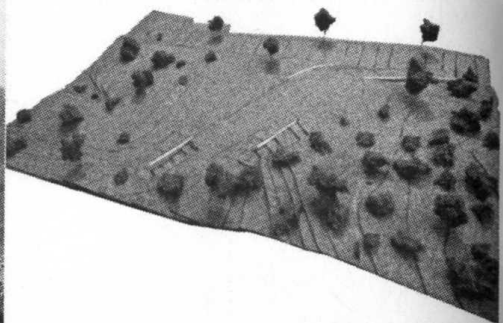
herba

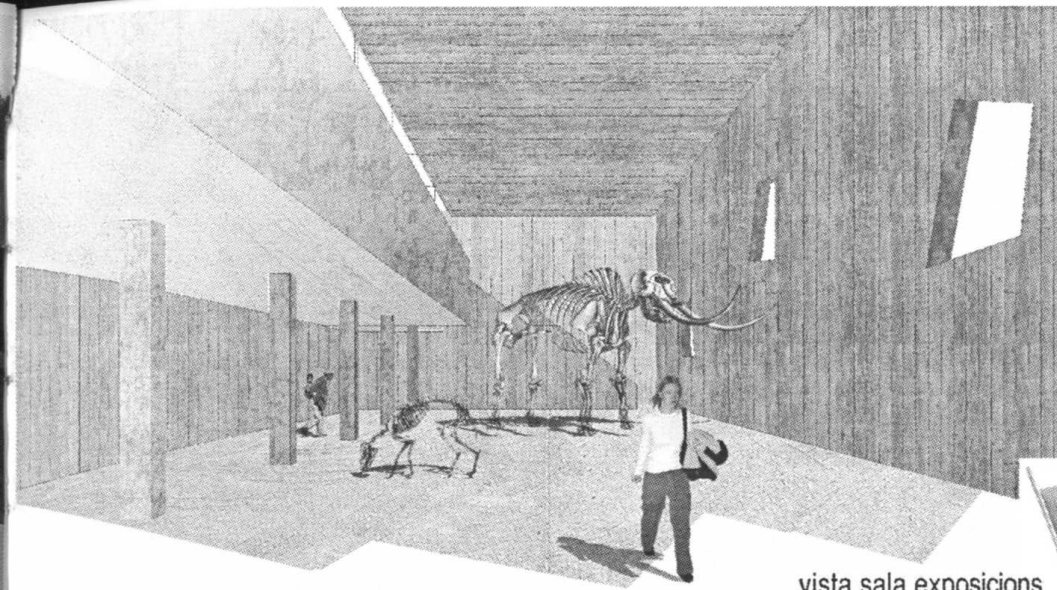

alçat

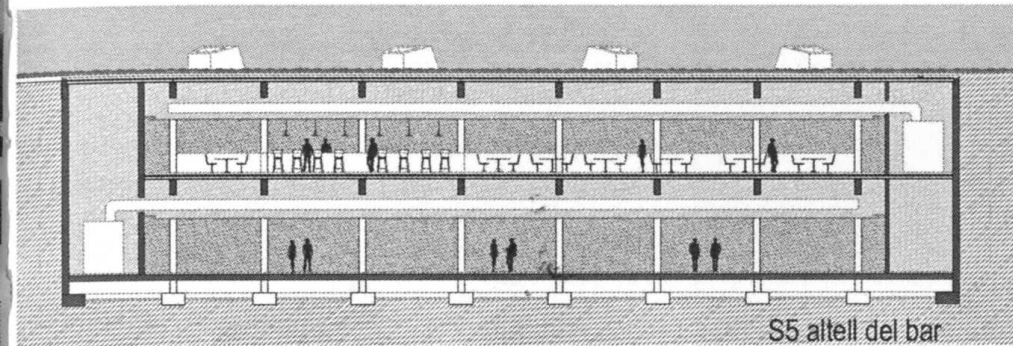
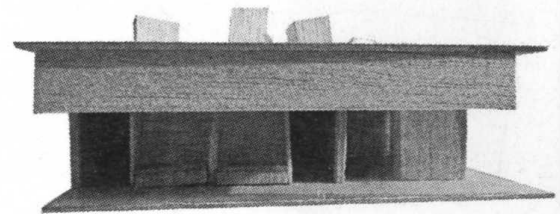
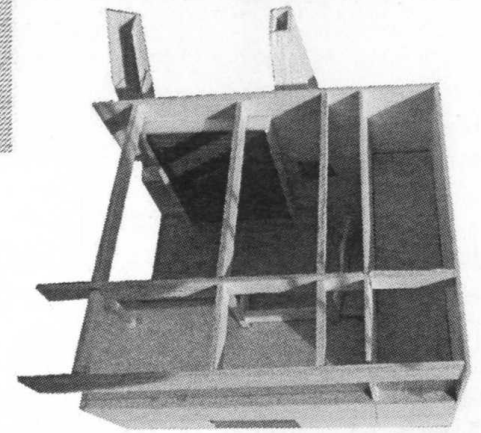
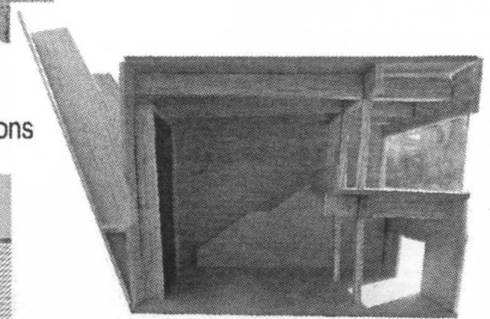
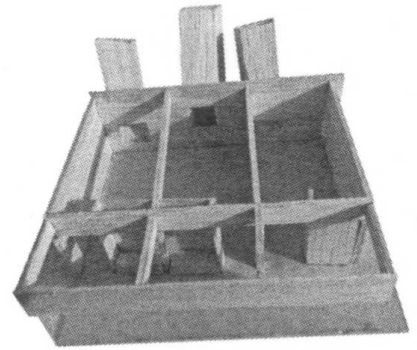

vista del parc amb els lluernaris

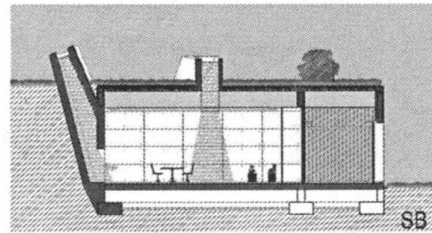
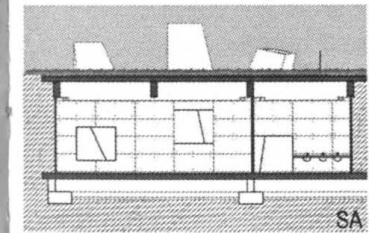
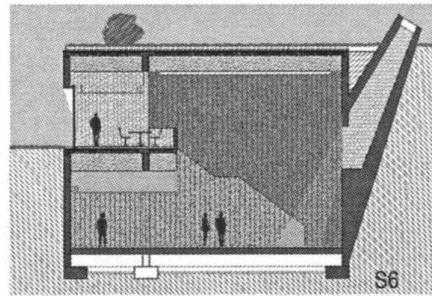
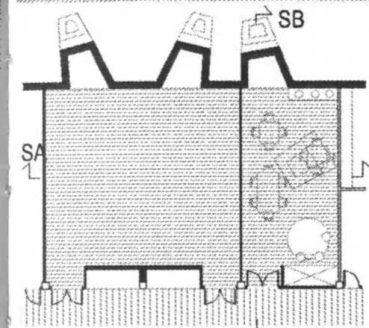

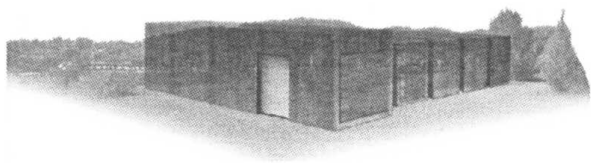

vista sala exposicions

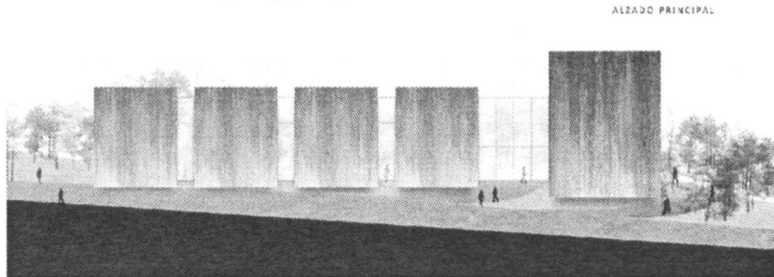

S5 altell del bar

VISTA EXTERIOR

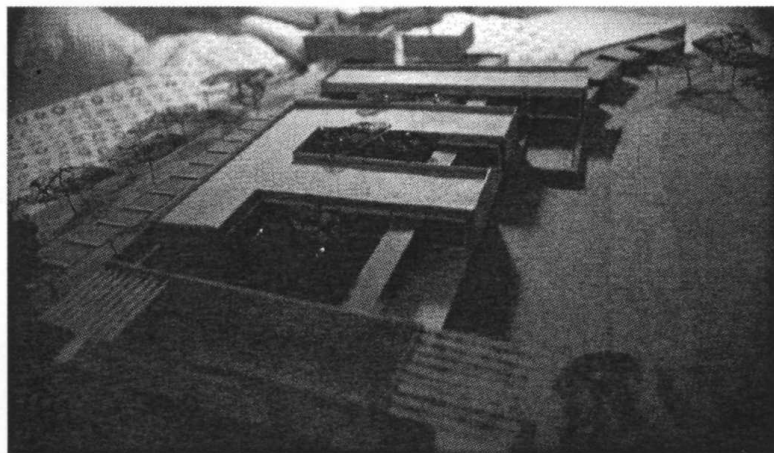

ALZADO PRINCIPAL

Carlota Cobos

Sergi Madrid

Paula Navarro

El projecte per el Centre d'Interpretació del Mamut de Can Guardiola ha resultat un exercici de gran interès i reflexió per a tots, professors i alumnes, per dues raons molt precises: En primer lloc, per la seva situació en un paisatge natural de grans dimensions en relació a l'escala del edifici que s'havia de projectar. I en segon, per la manca d'un projecte museogràfic que il·lustrés el desenvolupament del projecte arquitectònic.

El volum relativament modest del edifici a projectar, la seva situació perifèrica dins d'un entorn natural fora del teixit urbà de Viladecans, la relació amb el gran buit i la gran explanada de la bassa de laminació, l'accés al solar per un vial sense urbanitzar, la topografia i també la vegetació, han provocat tot un ventall d'estímuls diferents. Això ha donat lloc a propostes i reflexions diverses sobre l'escala i la presència del edifici, així com la seva relació amb l'entorn, el vial i la manera d'accedir-hi.

La manca de un projecte museogràfic ha estat en part compensada per la oportuna conferència de Jorge Wagensberg al Cosmo Caixa, on es va plantejar la possibilitat que aquest Centre fos, en realitat, el punt de partida de un veritable museu al aire lliure, estenent els límits museístics mes enllà dels límits formals del edifici.

L'absència d'un projecte museogràfic concret, ha obligat (en part) a pensar l'arquitectura en termes de flexibilitat, control de la llum natural i de les visuals, de recorreguts interiors, articulació d'espais, en definitiva d'arquitectura interior. En aquest sentit convindria destacar la gran quantitat de projectes enterrats projectats des de l'espai interior.

Els tres exercicis que a continuació presentem no son més que exemples, potser uns més "acabats" que d'altres, que il·lustren amb (més) precisió la diversitat de idees i propostes que s'han plantejat durant el desenvolupament del treball.

La proposta de la **Carlota Cobos**, a partir d'uns dibuixos inicials de gran força plàstica, proposa un centre d'interpretació d'una contundent presència formal en el paisatge. Un gran volum massís de formigó articulat per quatre escletxes, acull un gran i unitari espai interior, on la llum natural que entra per les escletxes ordena els quatre àmbits de l'exposició. El vestíbul travessa l'edifici i connecta amb el bosc posterior.

El treball d'en **Sergi Madrid** centra la seva mirada en el desenvolupament d'una suggerent i variada seqüència d'espais d'exposició semisoterrats que, al mateix temps, emergeixen del terreny en forma de massissos volums de formigó travessats pel paisatge.

El projecte de la **Paula Navarro**, de gran claredat, precisió i postura analítica, situa l'edifici amb naturalitat i discreció. Des del camí d'accés un mur crida l'atenció del vianant i el convida a entrar en un recinte tancat. Aquí s'inicia el recorregut museístic que porta als visitants primer a travessar un jardí disposat al llarg d'una escala rampa que mena cap a les sales d'exposició del pis superior, organitzades segons una trama de pavellons alternats amb patis i pèrgoles de gran riquesa espacial i possibilitats d'adaptació a diferents requeriments d'exposició. El recorregut, (-) acaba amb una visió renovada sobre el jaciment existent. Museu obert, amb múltiples punts de vista, visuals controlades, recorregut ascendent continu des de lo "estereotòmic"(sòcol de formigó) a lo "tectònic" (pavellons d'exposició).

El reciente descubrimiento arqueológico en Can Guardiola, se ha convertido en algo muy importante para la población, no solo como fuente científica sino que ven la figura del mamut como un icono.

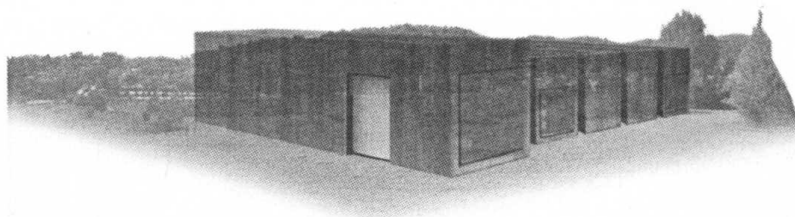
La idea principal es crear un edificio contundente, capaz de recrear sensaciones y ambientes. Es muy importante reproducir y explicar como era, por lo tanto, la intención es difuminar los límites de la exposición de modo que el propio edificio se convierta en el proyecto museográfico.

Su condición icónica y su relación con el contexto y el contenido me ha llevado a unas primeras intuiciones. El refugio del hombre hace millones de años, las cuevas.

El edificio se concibe como una gran roca fracturada a causa de la tensión. En contraposición con esa fachada disgregada, aparece un gran espacio interior único, como si se tratase del interior de una cueva. Dicho espacio interior queda iluminado por unas grietas de luz, consecuencia de las fracturas de la roca. Cada grieta marca un espacio, de modo que quedan diferenciados cuatro espacios de exposición.

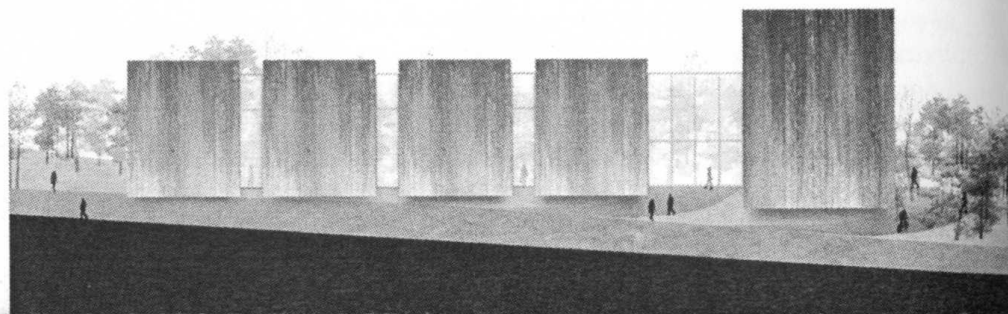
Finalmente, la propuesta queda definida por cinco volúmenes opacos de hormigón armado (roca) separados entre si por cuatro volúmenes vidriados (grietas). El vestíbulo de acceso se encuentra en el volumen vidriado mayor y el volumen opaco mayor, alberga en su mayoría programa de uso privado. La fachada posterior se abre hacia el exterior, para relacionarse con la gran masa arbórea que rodea el edificio y poder extender el ambito de exposición.

EMPLAZAMIENTO

VISTA EXTERIOR

ALZADO PRINCIPAL

IDEAS PRINCIPALES

PLANTA SITUACIÓN

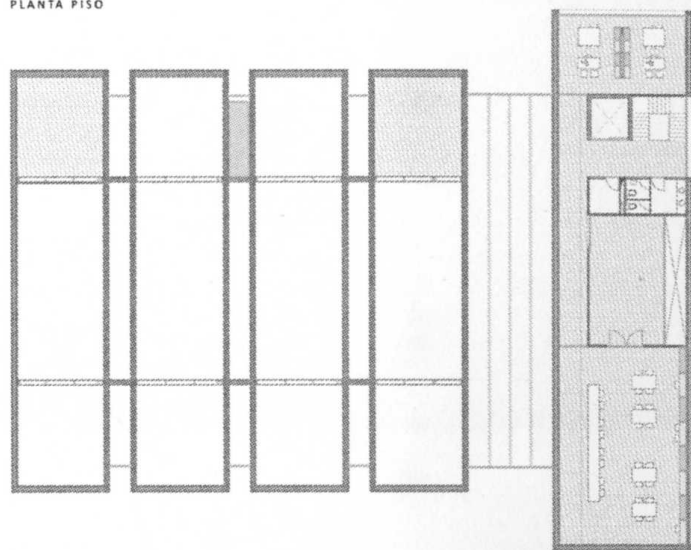
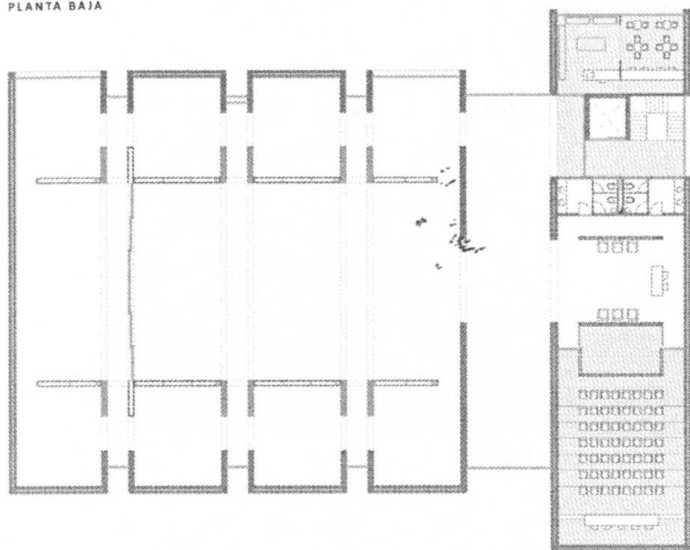
Sala de exposición central

Grietas de luz

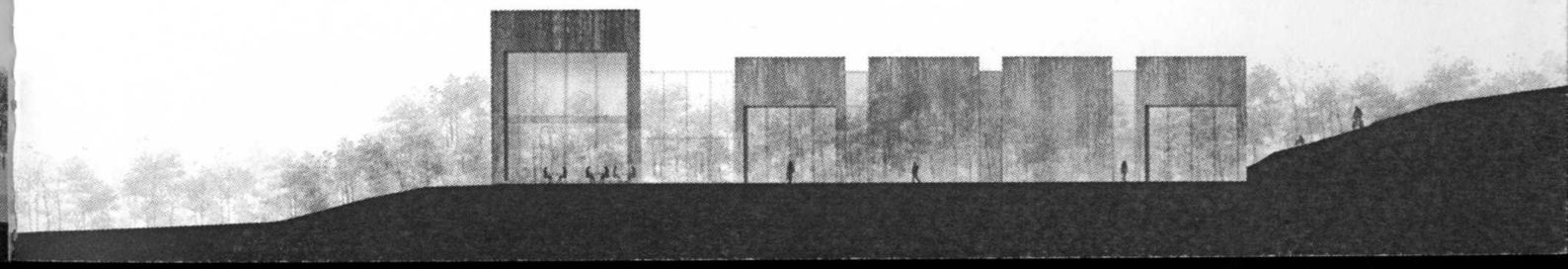
Volumen pesado

PLANTA BAJA

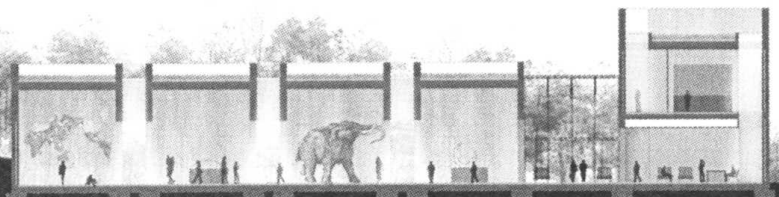
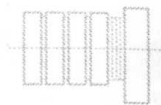
PLANTA PISO

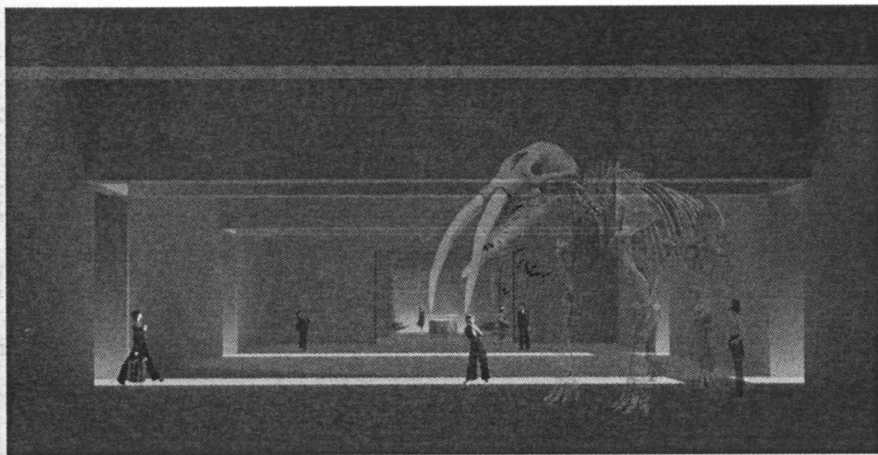
ALZADO POSTERIOR

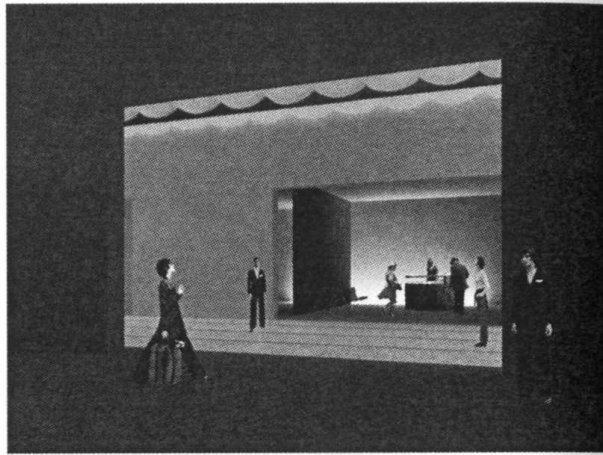
SECCIÓN LONGITUDINAL A-A'

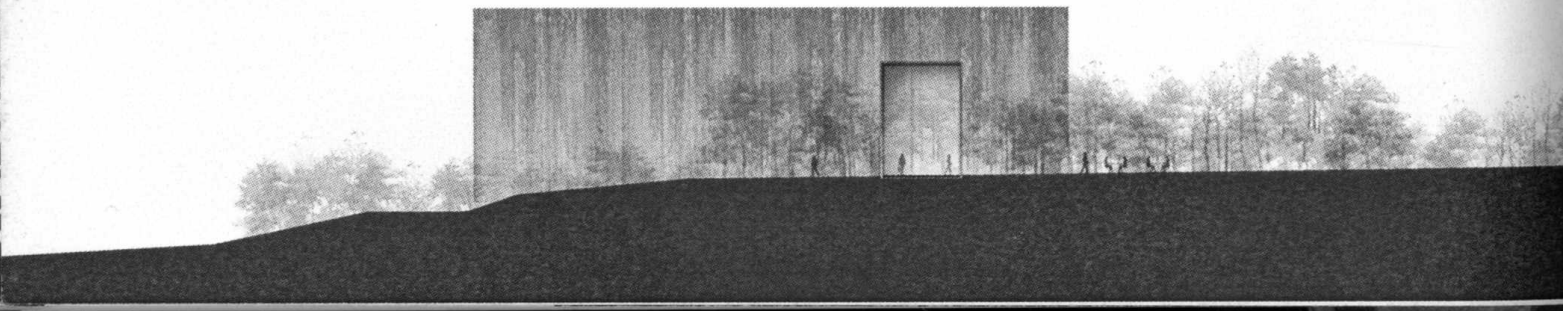
VISTA SALA DE EXPOSICIÓN

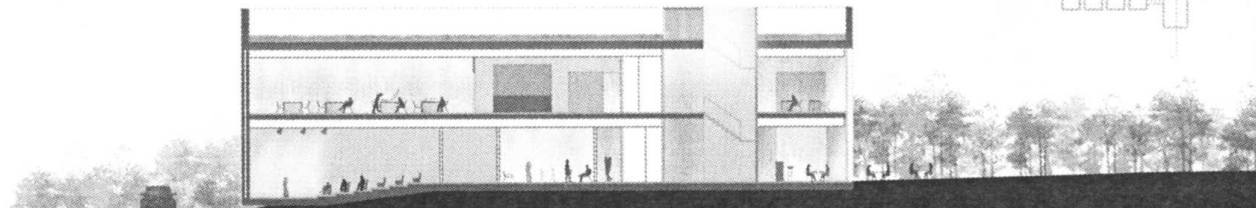
VISTA DESDE SALA DE EXPOSICIÓN HACIA VESTÍBULO

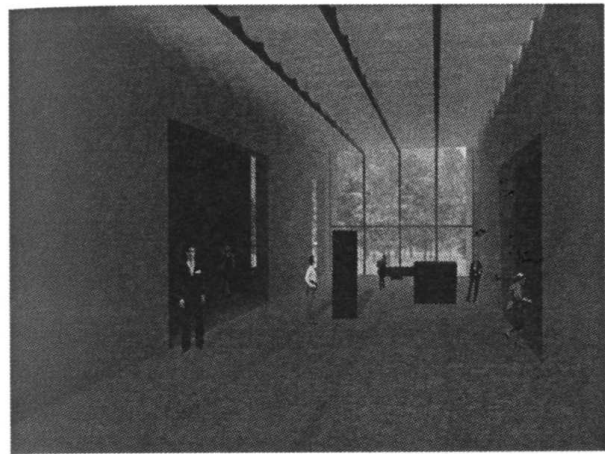
ALZADO LATERAL SUR-ESTE

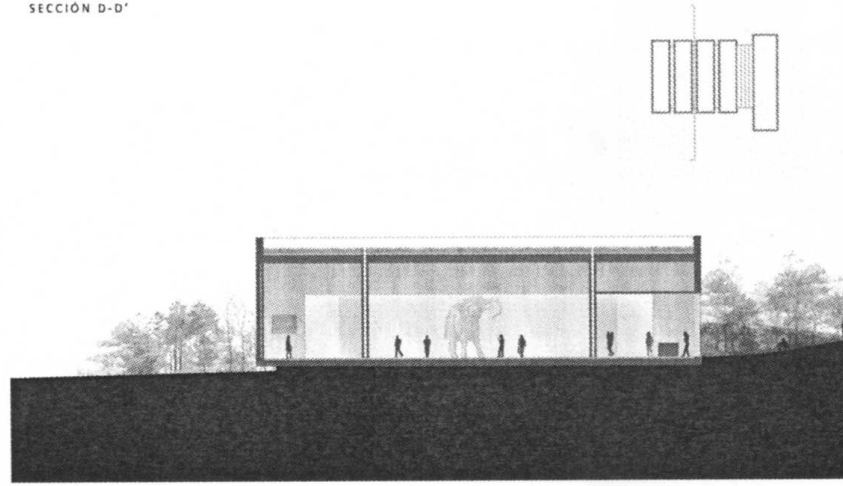
SECCIÓN B-B'

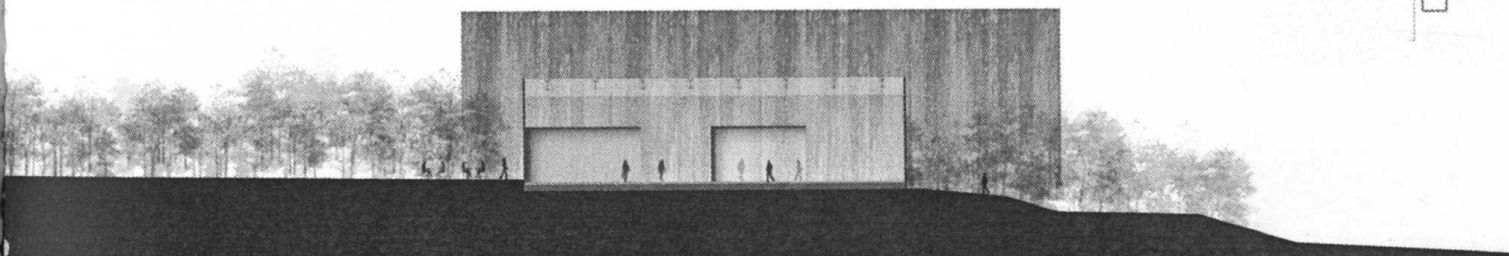
VISTA VESTÍBULO

SECCIÓN D-D'

SECCIÓN C-C'

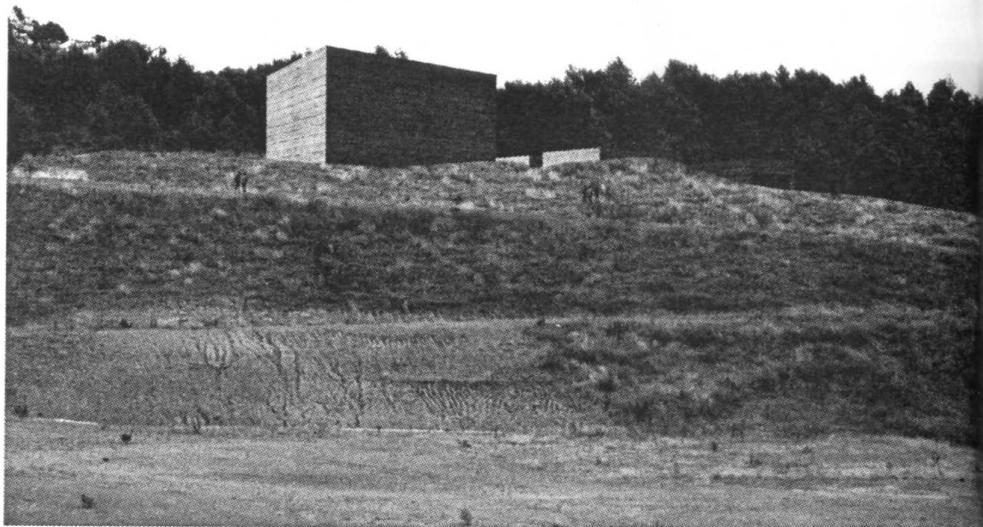
Diàleg amb el temps i el lloc

El nou edifici del Centre d'Interpretació del Quaternari se situa al Nord-Oest de Viladecans entre la bassa de laminació, el parc de Can Guardiola i els espais naturals. Aquesta relació és clau per entendre que l'edifici pot funcionar com a articulació d'aquests espais. D'una banda, la bassa de laminació, lloc on es van trobar les restes que s'exposaran dins del centre i, de l'altra, la intenció d'unir parc i bosc i estendre el projecte a l'exterior creant un punt en el territori –recreacions d'espècies a escala real, jocs interactius, activitats, etc.- que permeti que s'identifiqui com a Parc del Quaternari.

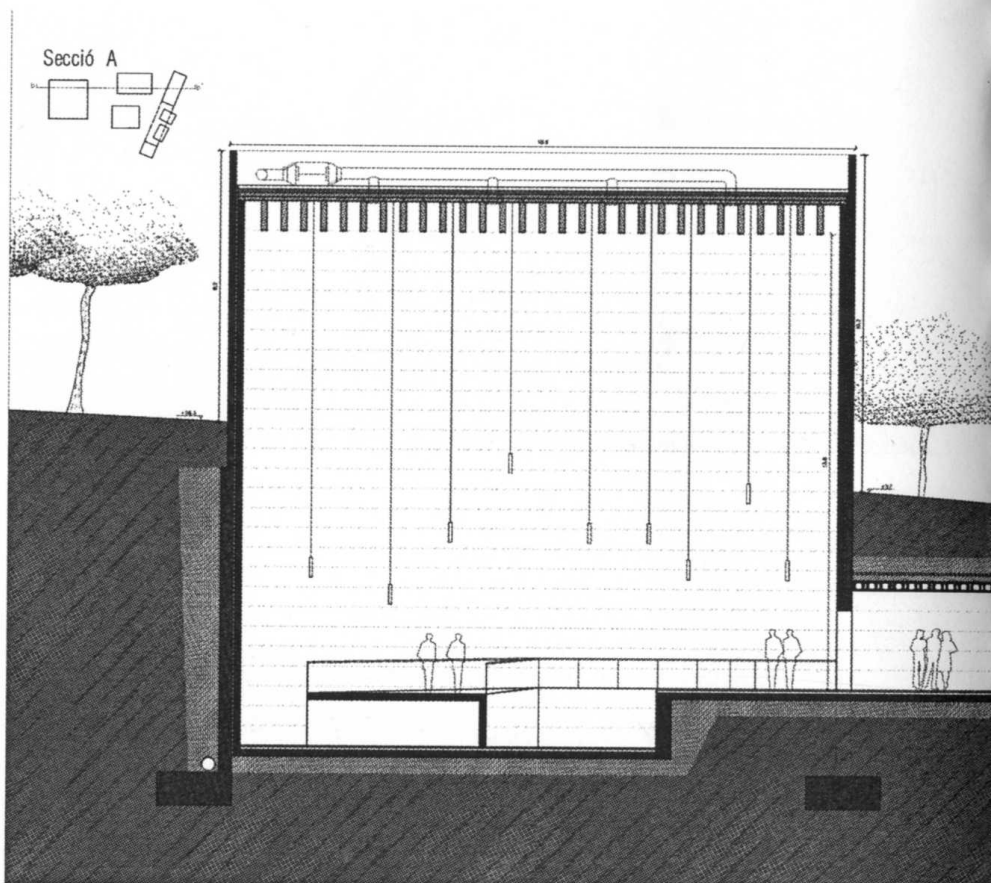
L'accés a l'edifici es fa mitjançant un camí existent que travessa el hall de punta a punta donant en aquest espai transparència a l'edifici i separant la zona expositiva de la zona més pública (botiga, bar, serveis, aules...).

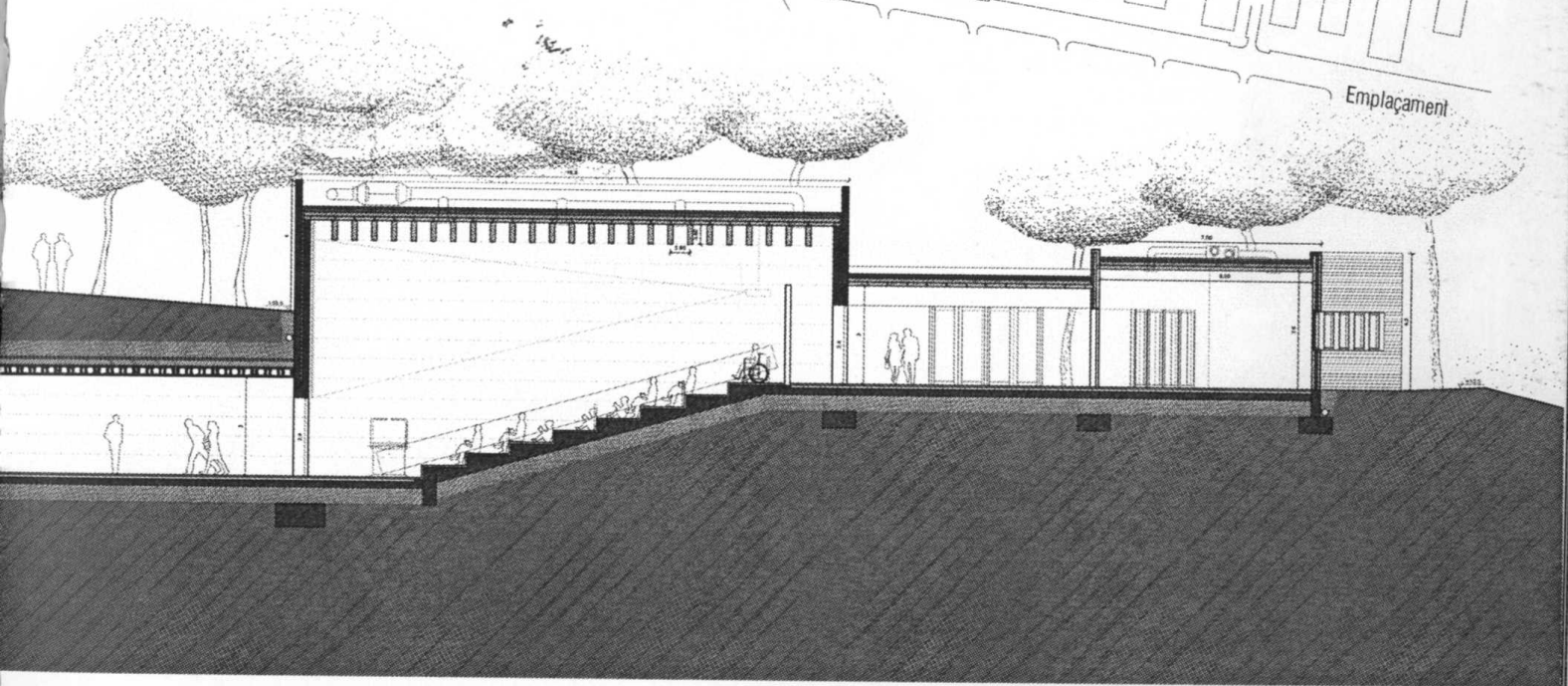
L'edifici es disposa semi-soterrat, entre l'estrat del present i del passat. Emergeix a l'exterior materialitzant-se amb uns volums massissos que en el seu interior contenen allò rescatat del passat. La circulació dins l'edifici també manté aquesta relació de túnel del temps, enfonsant-se com si visitéssim una excavació i tornant a sortir a l'exterior per contemplar el paisatge actual, el del present. Aquesta és la vinculació que manté l'edifici amb el temps (passat i present) i amb el lloc: Viladecans.

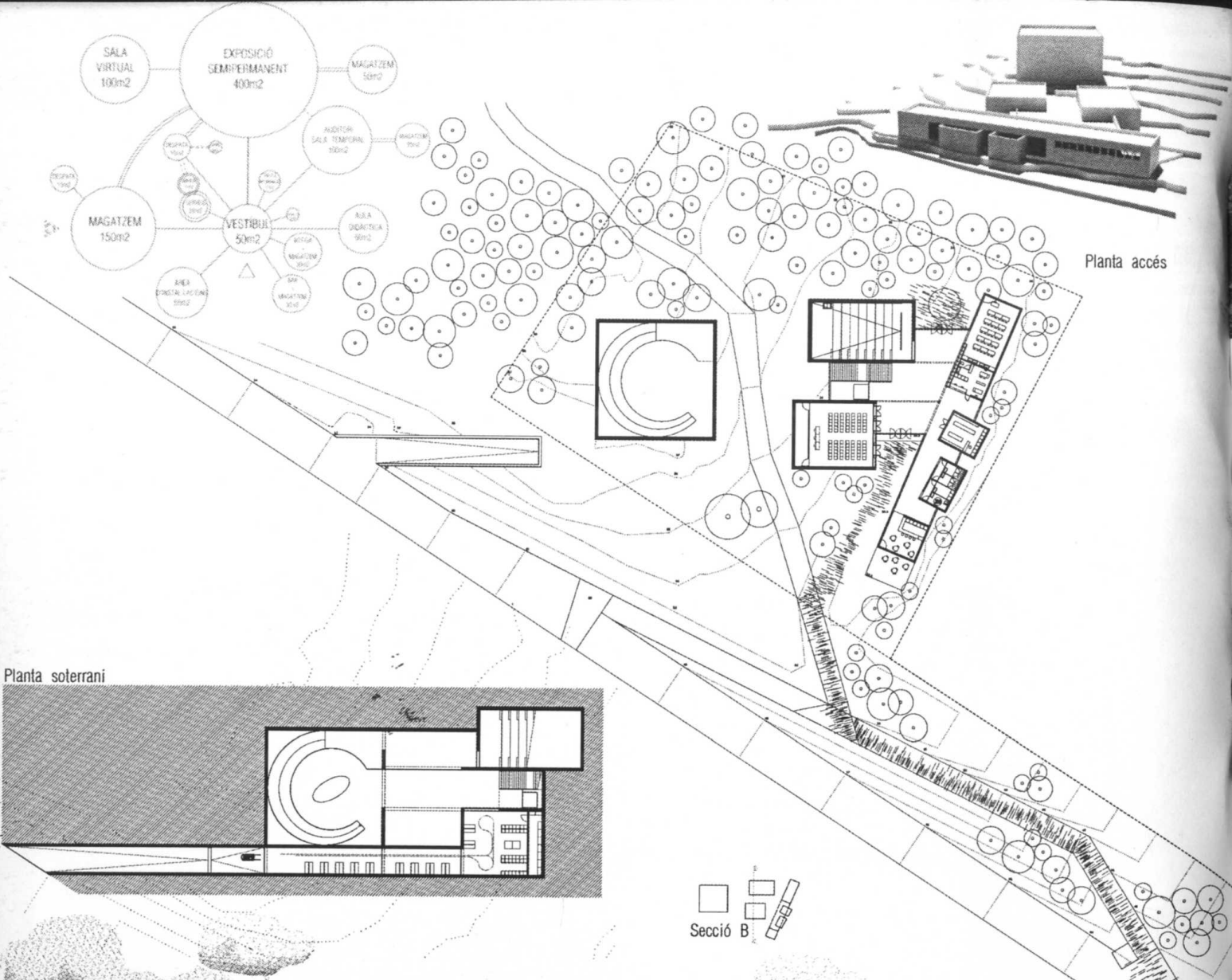
El volum més gran, un cub de 18x18m, és la sala d'exposicions principal (sala del Mamut) i emergeix a l'exterior amb una clara intenció de domini sobre la bassa de laminació que es relaciona a escala de territori.

Alçat bassa de laminació

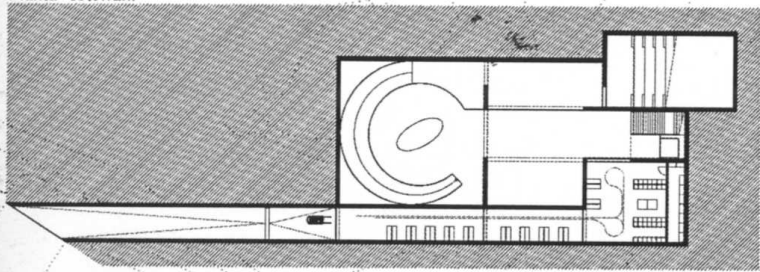

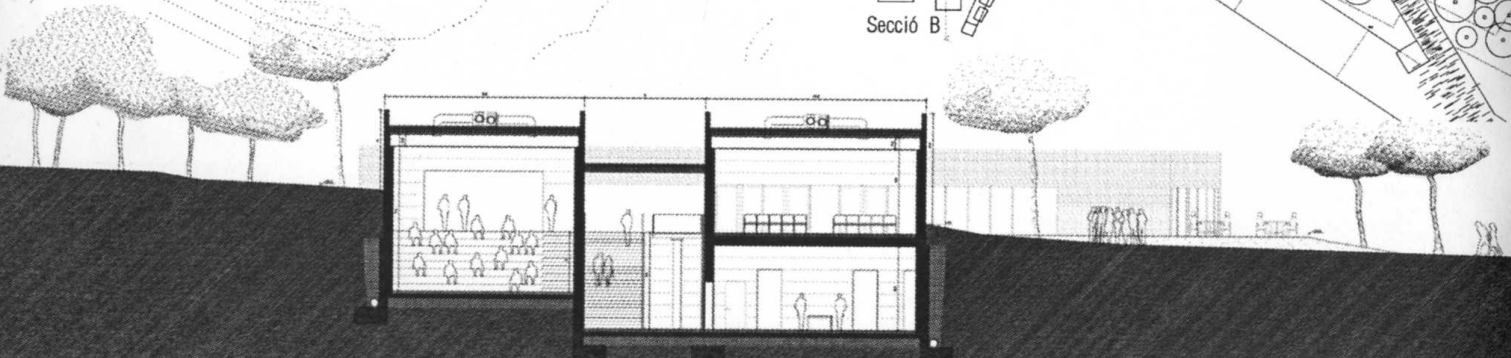

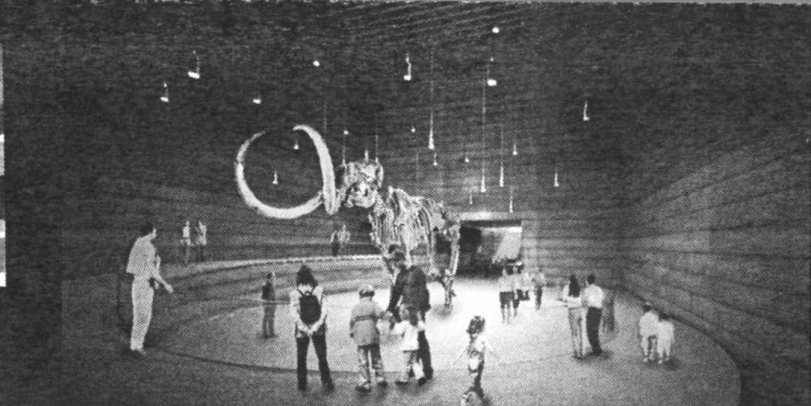
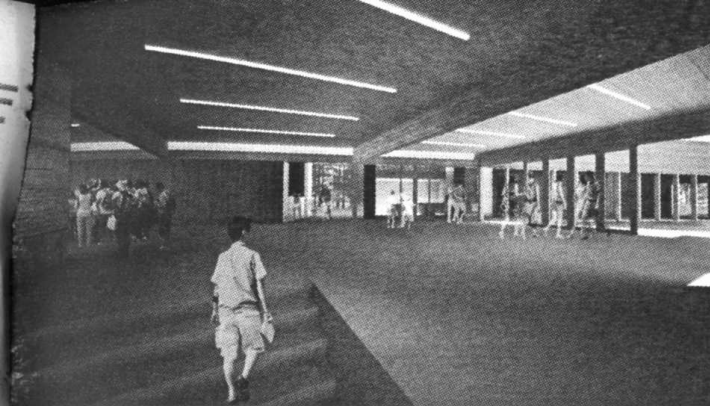
Planta accés

Planta soterrani

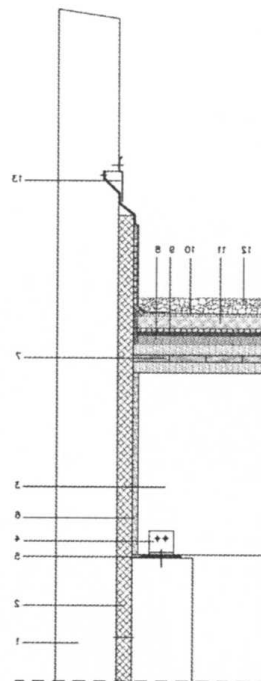
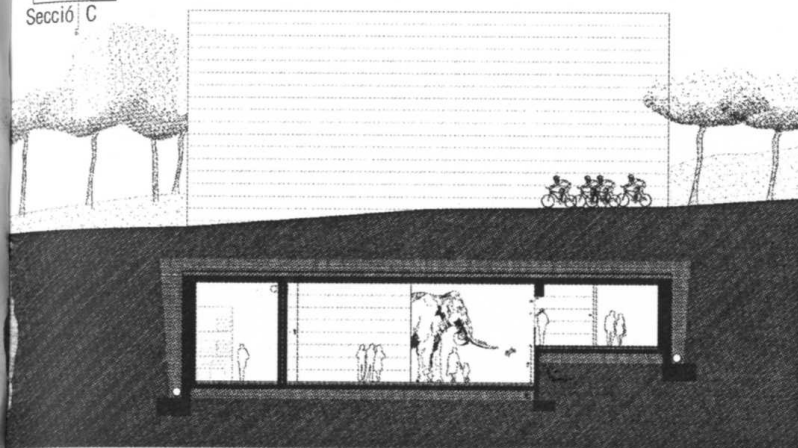

Secció B

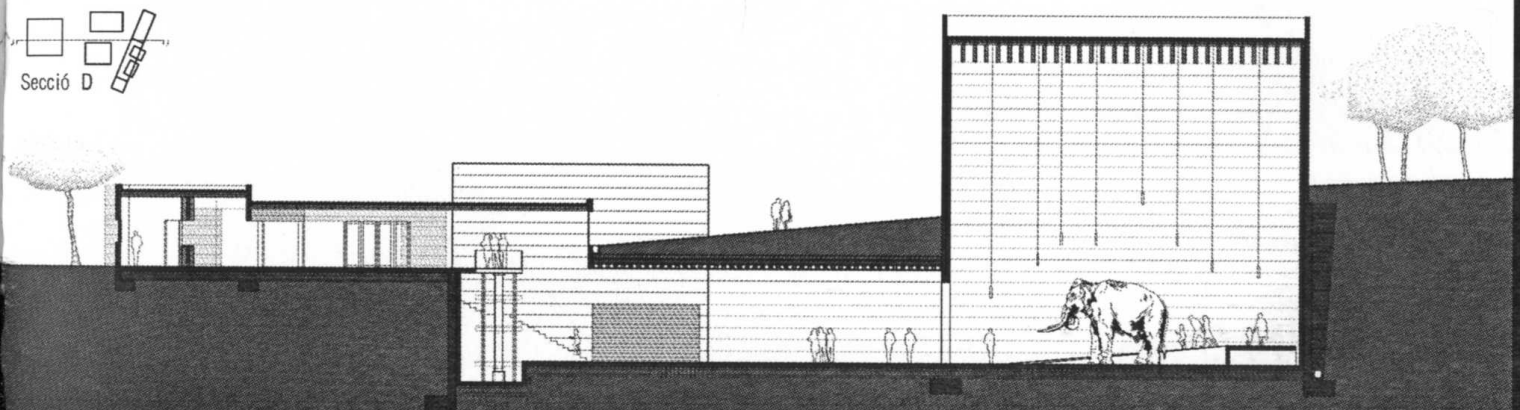
Secció C

Detall recolzament biga

1. Formigó pigmentat armat estructural
2. Aïllament de fibra de fusta tipus GUTEX ther mosafe de 5cm de gruix
3. Biga de fusta contralaminada de 60x18cm, acabat vist dues cares
4. Angular de suport biga L80.80.8 d'acer galvanitzat
5. Banda neoprè
6. Tauler de fusta contralaminada de 60x1.9cm
7. Panell de fusta contralaminada de 12cm de gruix acabat vist una cara
8. Xapa regularitzadora de morter de ciment m-5 de 3cm de gruix
9. Feltre sintètic geotextil tipus FELTEMPER 300P, INTEMPER de 1,2mm de gruix
10. Capa filtrant FELTEMPER 150P
11. Làmina impermeabilitzant de policlorur de vinil plastificat RHENOFOL CG INTEMPER, armada amb feltre de fibra de vidre de 1,2mm de gruix
12. Capa de protecció de palet de riera de 35mm de gruix, 50mm en coberta no transitable
13. Remat perimetral d'acer galvanitzat amb junta de neoprè

Secció D

EL LUGAR. Se parte de una mirada atenta al lugar. El proyecto no quiere más que responder a éste, sin ninguna otra pretensión; sin estridencias formales.

LA ESCALA. Tanto por su escala como por su condición, el centro no tiene ambición de ser un gran edificio que necesite ser emblemático o icónico. Adecuación al lugar.

MUSEO ABIERTO. Nuevas formas de entender el espacio museográfico. Experiencia del lugar: continuas miradas al entorno, siempre controladas. El visitante debe tener referencias a la realidad exterior que lo sitúen constantemente en su contexto.

RECORRIDO SECUENCIAL. Un museo es un recorrido didáctico, continuo, que muestre la evolución del tiempo con la exposición. Recorrido en el que influyan la luz, la textura, la estrechez, la sensación espacial... Toda la experiencia de la visita debe ser la característica arquitectónica del museo.

PERMANENTE VS VARIABLE. El proyecto parte de la distinción de dos grandes paquetes de programa: los servicios fijos del museo, que le permiten funcionar como tal y, por otro lado, las salas expositivas, variables en contenido.

ESCALA YACIMIENTO.

LO TECTÓNICO. EL PROGRAMA FIJO.

ESCALA BOSQUE.

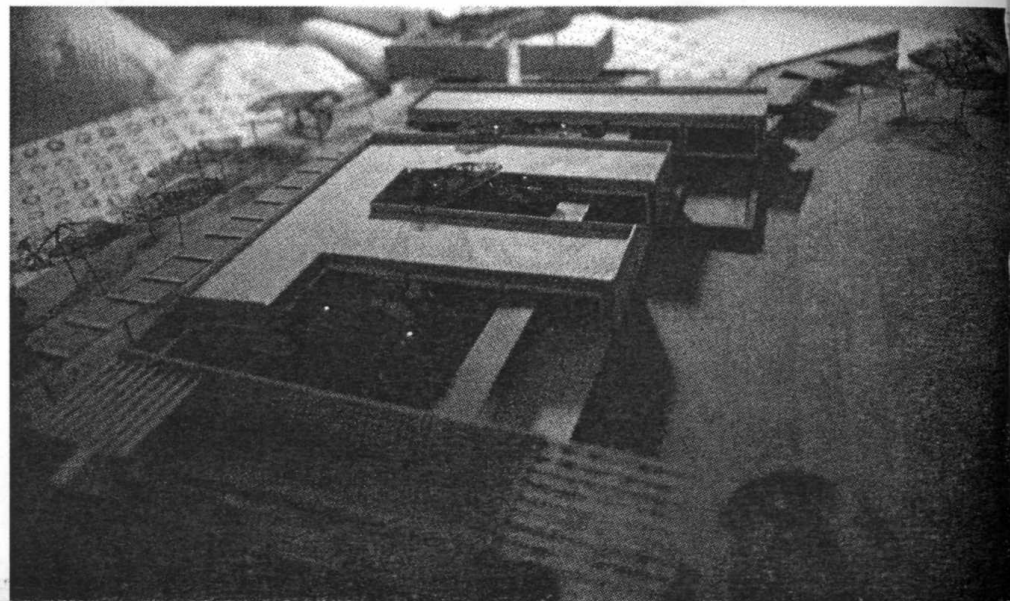
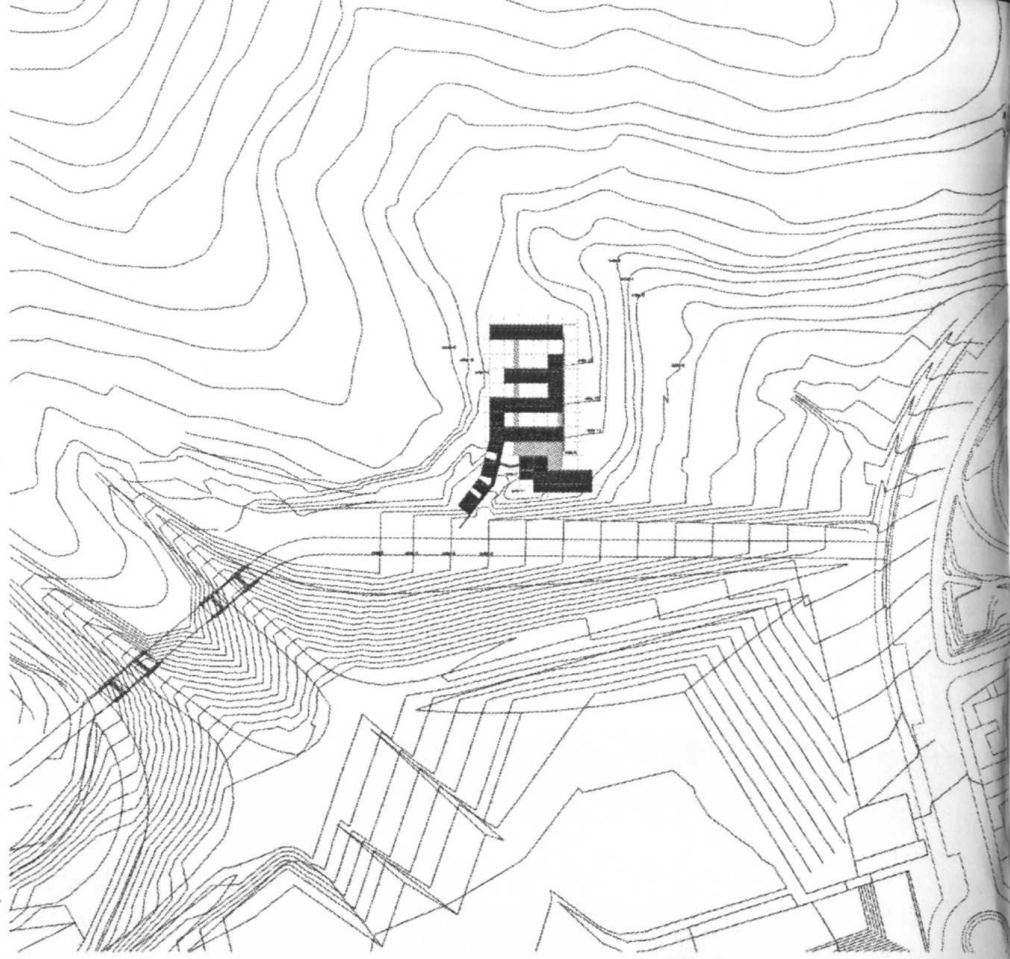
LO LIGERO. EL PROGRAMA CAMBIANTE.

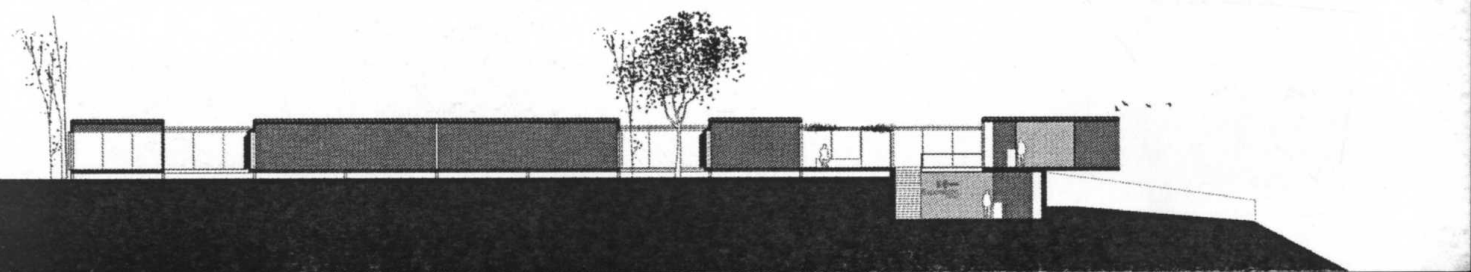
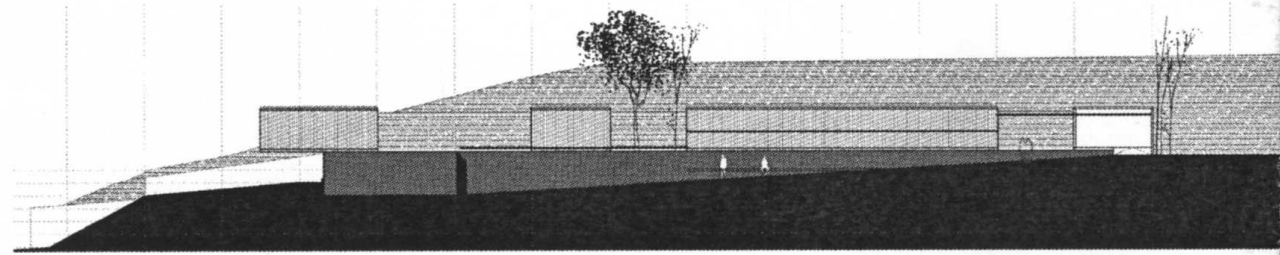
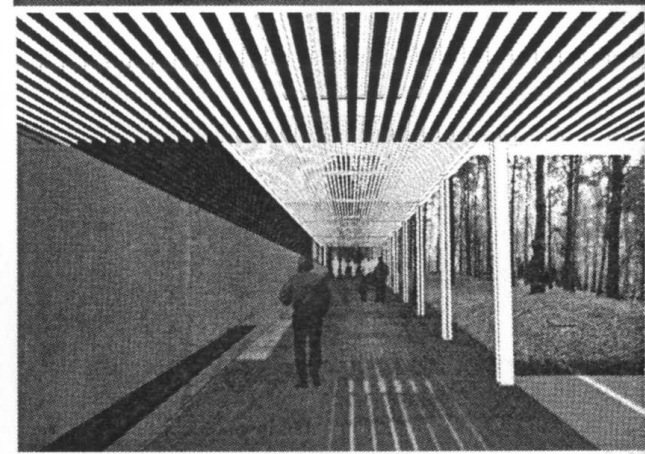
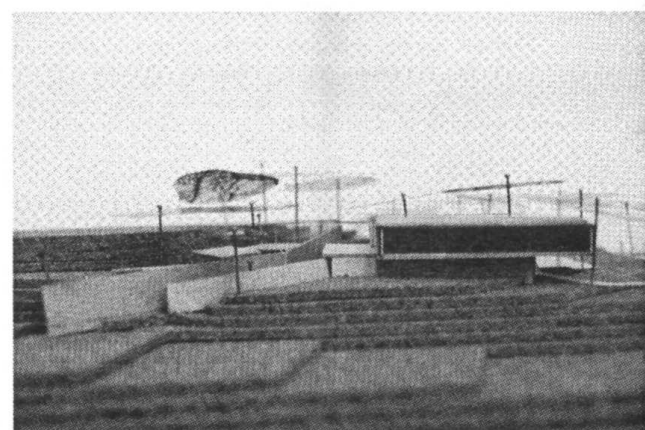
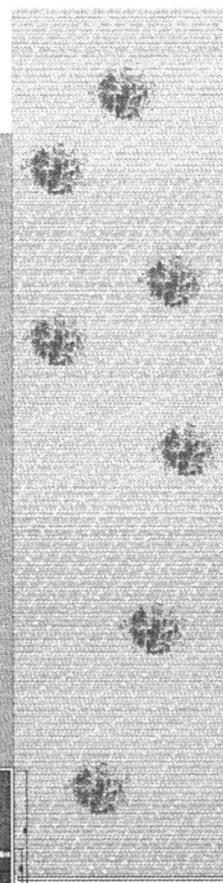
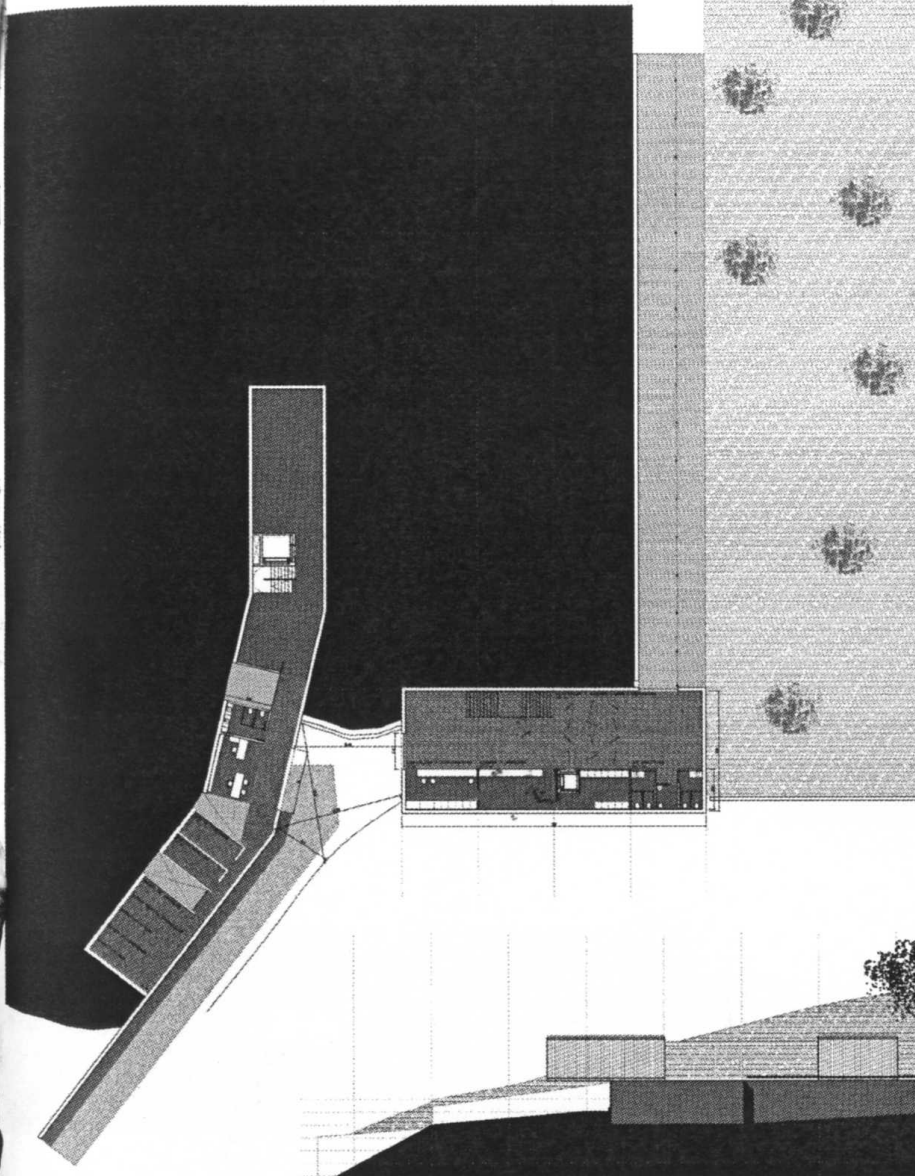
DOS ESCALAS. El yacimiento y el bosque. estas dos escalas se ponen en relación a través del recorrido, en un ascenso continuo de lo tectónico, corpóreo, a lo ligero. Vamos, poco a poco, abriéndonos paso en el bosque, como buscando un claro entre las copas, y acabamos el recorrido elevándonos sobre la balsa, con un cuerpo volado que mira frontalmente al yacimiento, como culminación del recorrido, ahora, con una visión renovada.

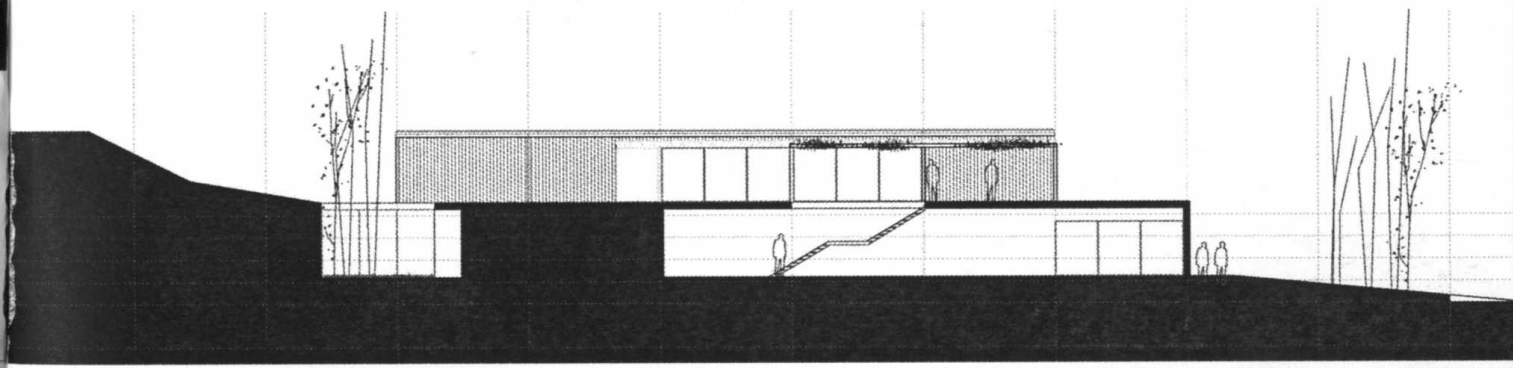
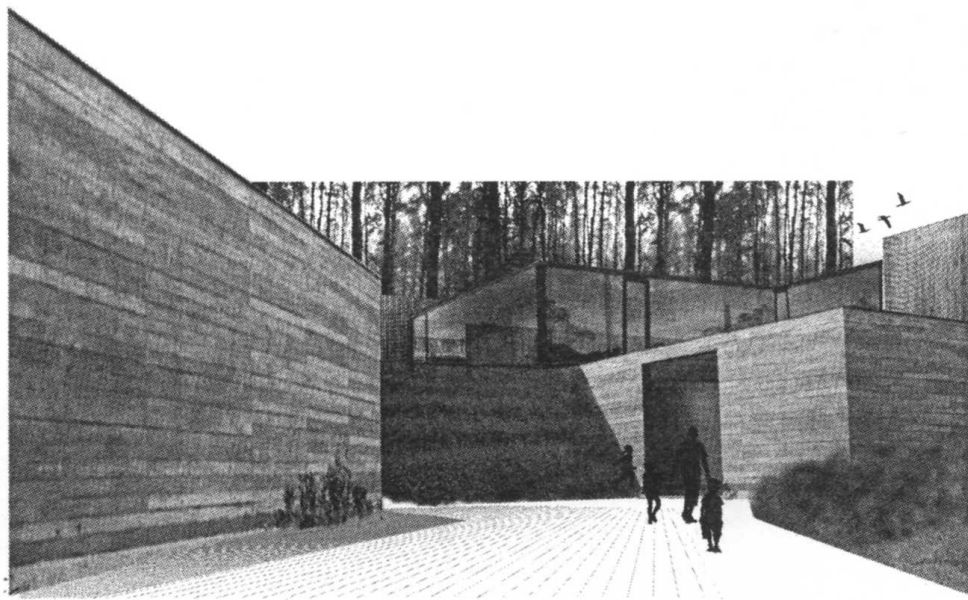
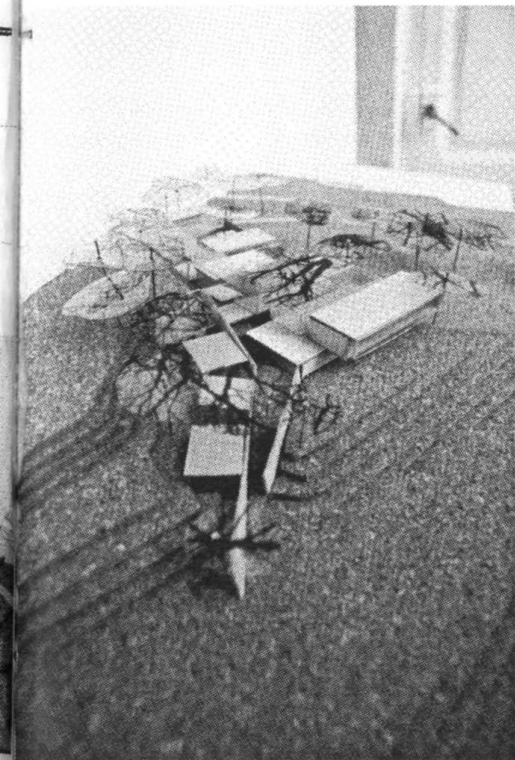
ZONA DE EXPOSICIÓN. Se crea un umbral previo para poner en valor el bosque existente. Atravesando el umbral salimos a un jardín, un claro en el bosque, y es ahí donde situaremos las 4 salas expositivas, además de las aulas didáctica y audiovisual.

SISTEMA EXPOSITIVO. Se proyecta un sistema expositivo mediante una sencilla operación de agrupación de módulos tridimensionales, que permitirá, en cada caso, adaptar el espacio a las necesidades del momento, abriéndose o cerrándose, volviéndose transparente u opaco, etc. en función de los diferentes cerramientos del módulo que se coloquen.

ACCESO. Situamos el acceso a la parcela en uno de los puntos con pendiente más acusada. El punto de acceso se adelanta al camino con un muro. No se ve nada más; éste llama la atención del visitante y le invita a seguirlo. Entre muros y ascendiendo, así empieza el recorrido. La imagen del muro alzándose es la presencia del edificio. Accedemos al primer recinto: la pieza principal del conjunto. Este primer espacio recoge al visitante y le informa de posibles itinerarios por el museo.

- 1 ACHOTEGUI VALENCIAGA ANGELA
- 2 ALCOVER LLUBIA JOSEP
- 3 ALGAR PRIETO M^aCARMEN
- 4 ALVAREZ ALTADILL JULIO
- 5 ANTELO ADRAN CRISTINA
- 6 ARBOS TORRES MARIA
- 7 ARRANZ MOLET MARTA
- 8 BACH VILARRASA CARLA
- 9 BERTRAN MERLO LAURA
- 10 BIOSCA ERITJA JORDI
- 11 BONELL MASLAURA
- 12 BRAGATTI ANA LUCIA
- 13 CAAMAÑO VIÑAJOSE XIAO
- 14 CAMPO ANABITARTE ENERITZ
- 15 CARAVACA MARTEN ERICA
- 16 CARO MOLINA IRENE
- 17 CASAS RUIZ GERARD
- 18 CASTELL SAGÜES NEREA
- 19 CASTRO ALMENARES MANUEL ALEJANDRO
- 20 COBOS NORTON CARLOTA
- 21 COCCHIARARO MARMOL JOSE MARIA
- 22 CORROCHANO SANCHEZ RAMON
- 23 DE NICOLAS GONZALEZ ANNA
- 24 ESKISABEL DE JUAN ESTHER
- 25 ESTARELLAS PALMER MIQUEL
- 26 ESTEVE SERRA JULIA
- 27 FERNANDO APARICIO JORGE
- 28 FERRANDEZ ROLDAN JULIA
- 29 FIGUERAS ROCA ALBERT
- 30 GÁRATE REGUEIRO CRISTINA
- 31 GARBIZU ETXAIDE JON
- 32 GARRIDO FERRER ALBA MARINA
- 33 GOMEZ RUIZ LAURA
- 34 GONZÁLEZ RUIZ NUBIA JANETH
- 35 GREGORIO PUIG MARIA
- 36 JAIME CAMARASA NEIA
- 37 KAISER LYDIA
- 38 LEON ALONSO MARTA

- 39 LOMBARDERO GONZALEZ MANUEL
40 LOPEZ COLOM ASUNCION
41 LOPEZ-DORIGA SAGALES DANIEL
42 MADRID COMPANY SERGI
43 MARQUINA SERRANO ANA
44 MARTINEZ NIETO MARTA
45 MEDINA ORTEGA JESUS
46 MENDIOLA EGIA XABIER
47 MERIGÓ TRENS EDGAR
48 MIRUNA ANA
49 NAVARRO MAZÓN PAULA
50 NAVARRO PLA ENRIC
51 ORMABAL AIZPURU MIKEL
52 OSLÉ MARTÍNEZ MARTA
53 PEREZ POYATOS ALEXANDRA
54 PICAZO CLARKE SARA
55 POL CÓRCOLES JUAN
56 PONT MARIN AINA
57 PUCHE VERDEJO MARIA
58 PUEYO SANCHEZ ALBERTO
59 PUIGDENGOLES BRIONES JAIME
60 QUINTILLA MARTINEZ ALEJANDRO
61 RINCÓN RIVÁSÉS MARTA
62 RODAS VARGAS ELENA
63 RODRIGUEZ EXPÓSITO ANTONIO M
64 RUIZ ARRIET IÑIGO
65 SANCHEZ TORRENT MARTA
66 SBERT SIMÓN PAU
67 SEGARRA PALAZUELO MIGUEL ANGEL
68 SOLANELLAS TERES ANGEL
69 SOLER VELA AMANDA
70 SUBÍAS SUBÍAS INMA
71 UGARTE GONZÁLEZ JON
72 VAL VILLAREJO PAULA DEL
73 VALLS ALONSO POL
74 VANO GIULIA
75 VIDAL FORTANET ANA
76 VIUDAS ARRUFAT IRENE

V!

